

Šentjurske NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XI, št. 7

27. julij 2004

cena: 300 sit

649

Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

AKVONIJA

TRGOVINA ZA RAZVAJANJE OBČUTKOV

Aranžiranje daril!

V ŽIVLJENJU
IZ ŽIVLJENJA
ZA ŽIVLJENJE

Biti sam.
v družbi dobrih misli -
je fantastično!

Branko - Franc Zupanc

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p.,
Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

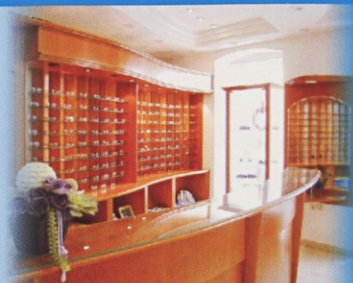
**ZA NAKUPE,
KI SE SPLAČAJO!**

OPTIKA *Glesčič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 Šentjur, tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

BAZENI
03/ 749 19 63
www.termini.si
termix
BAZENI-STRENE-WHIRIPOOLI
Dopust in zabava
na vašem vrtu

20 vrst pizz

jedi na žaru

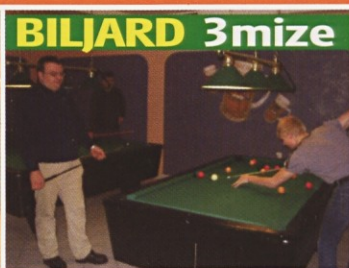
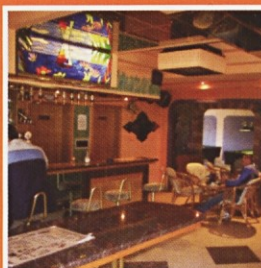
sladice

**PIVO
ZANZIBAR**

**zanzi bar
PIZZERIA**

Željko Kosaber s.p.,
Kozjanskega odreda 87a,
3230 Šentjur

VSAK DAN DOSTAVA PIZZ NA
DOM od 10. do 22. ure
gsm: 051/ 413 590,
tel.: 03/ 749 19 36

BILJARD 3mize

**POSEBNA SOBA ZA ZAKLJUČENE
DRUŽBE DO 80 OSEB!**

**Z E L O KLIMATSKE NAPRAVE
UGODNO!
Z MONTAŽO!**

Klumpanje

Žur, kdo bi vedel, zakaj je ta izraz, ki očitno nima nič skupnega s kakšno domačo besedo in tudi ne zveni ravno najbolj blagozvočno, osvojil naša srca? Še pred nekaj leti je beseda žurka označevala domačo zabavo, pač vse tisto, kar se dogaja za zaprtimi vrati, torej neko posebno zvrst sproščene zabave predvsem med prijatelji in znanci, kmalu pa je začela svoj zmagoviti pohod skozi javne prireditve. Tako danes hodimo le še na gasilske veselice, vse druge vrste veselic pa so že žuri. Mar to pomeni, da so javne zabave spremenile svoj značaj, postale sproščene, da grejo dalje, po možnosti do »konca«?

Je planinsko klumpanje žur, zabava, veselica ali pa kaj četrtega, v bistvu ni pomembno, je pa ena od uspešnih tovrstnih zabavnih prireditev, kakršnih je v naši deželi kar veliko. Da gre za splošno »mobilizacijo«, sta očitno nakazala redarja, ki sta že pri bencinski črpalki usmerjala promet. Malo pred osmo uro zvečer, ko je bil napovedan nastop Vlada Kreslina, je bila Planina še razmeroma spokojna. Hotel sem parkirati pred stanovanjem mladostnega znanca Jožeta, a me je nekdo od njegovih sosedov, ki se je na dvorišču »slučajno« uril v lokostrelstvu, pogledal tako pomenljivo, da mi je bilo v trenutku jasno, da naj pri priči »brišem«. Tudi na prostem parkirišču pred stanovanjskim blokom ni šlo, ker me je redar hitro podučil, da bo imel cirkus s stanovalci, če se v nekaj minutah ne bom spravil v stran. Očitno so »domorodci« vse prej kot navdušeni nad klumpovsko žurersko invazijo. Na Tajfunovem dvorišču je bilo tisti trenutek sicer še dovolj parkirnega prostora, toda zagotovo absolutno premalo za množico, ki naj bi se privarila na Planino kakšno uro kasneje. Parkirišče so počasi polnili avtomobili, praviloma stare kripe, polne mladih. Iz avtomobila na sosednjem parkirišču je četverica fantov s pivovskimi pločevinkami v rokah preizkušala mogočne zvočnike svojega avtoradia, nekaj mest dalje je kar na parkirišču začela z veselico (ali žurom) že primerno alkodrogirana ter z rezervnim kanistrom oborožena skupina mladih obiskovalcev. Kot se je kasneje pokazalo, sem jim naredil krivico, ko sem najprej pomislil, da moja vzvratna ogledala ne bodo preživala njihovega mimohoda. Proti šotoru na športnem igrišču so se lenobno pomikale manjše skupine neznanih fantov in deklet, nekaj med njimi jih še gotovo ni zapustilo osnovnošolskih klopi, z odprtimi pločevinkami v rokah in rezervnimi v žepih kot enim od najočitnejših žurerskih

razpoznavnih znakov oziroma rekvizitov. Napravil sem dva kroga okrog šanka in skušal najti vsaj en znani obraz, ki bi me bil vesel in s katerim bi, čeprav bolj »reda radi«, popil svoj pir. Nisem ga našel, moja generacija na žure že dolgo več ne hodi, mladina pa nima z menoj kaj početi. Mimo slončka, kjer je podjetni lastnik malčkom za petminutno skakanje po vzmetnici zaračunal 400 tolarjev - kar je bilo še vedno 50 tolarjev manj od cene točenega piva - in poleg dveh svežih štorov, dve smreki sta bili očitno neobhodno potrebna žrtev letošnjega klumpanja, sem šel na prostor za kampiranje. Kakšnih 20 postavljenih štorov in med njimi skupine mladcev so ustvarjali prijetno vzdušje sproščenega sožitja. Eden, doma je bil s Krškega, me je celo prijazno ogovoril. In sva malo poklepetala, hvala bogu, sicer ves večer ne bi spregovoril niti besede!

Ob devetih sem že bil na poti proti Šentjurju. Da, seveda bi bil rad doživel nekaj tistega vzdušja, ki celo noč drži obiskovalce pred odrom oziroma za šankom, toda so mi rekli, da pred enajsto ne bo nič. In brez treh, štirih, petih pločevink piva tudi ne. Sicer pa tako vem, kako ti žuri običajno izgledajo, in verjamem, da planinski ni bil nič drugačen: eni z neverjetno energijo in ihto sledijo ritmu in glasbi, ki ti pretrese vse kosti, skačejo pred odrom, komaj bi lahko rekli, da plešejo, večina pa posamezno ali v manjših skupinah, ki zaradi decibelov med seboj ne more komunicirati, žulijo svoje pivce in nekaj čakajo, čakajo ... Vse do jutra, če jim duša in želodec zdržita tako dolgo. Komunikacija med njimi sta pravzaprav le ritem in glasba, ki pa sta v bistvu zvočni obrambni okop pred vsesplošno gnečo. Zabave mladih v začetku 21. stoletja so »fossilni« pameti nekaj težje razumljivega.

Na klumpanju je menda bilo preko 1500 obiskovalcev, prodalo se je neverjetnih 2000 litrov piva, obrnilo vsaj kakšne 4 milijone tolarjev, večino so »izgubili« sponzorji, med njimi tudi Občina. Čeprav so največ spravili v svoje žepe pevci in skupine, je nekaj, upam, ostalo tudi za organizatorje. Vsekakor jim je ostalo pobiranje pločevink in pospravljanje žurerske krame. Žurali so do jutra, bil je super žur, »fešta leta in vrhunec klumpovskega delovanja in ustvarjanja«, kot je vzneseno zapisala Anita Romih v Šentjurčanu. Zanj je tudi ŠKMŠ organizirano prispeval dva avtobusna prevoza.

Eni z neverjetno energijo in ihto sledijo ritmu in glasbi, ki ti pretrese vse kosti, skačejo pred odrom, komaj bi lahko rekli, da plešejo, večina pa posamezno ali v manjših skupinah, ki zaradi decibelov med seboj ne more komunicirati, žulijo svoje pivce in nekaj čakajo, čakajo ...

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice d.o.o., Šentjur

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

Šentjurske novice

06000-0105036264

Naklada:

1000 kom

Časopis je vpisan v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje, pod zaporedno številko 1056

LAHKO BI BILO RES

Brez Erike bi bilo še dražje

Da so izvajalci del na štadionu in pločniku v Vrbnem krepko prekoračili predračunske vsote, je sicer čisto res, toda na Občini so računali še na večje zneske, je pred sitnim gasilcem Stankotom uspešno obranil svojo »investitorko« direktor Palčnik.

Čas zaceli vse rane

Pa ni treba, da gre za leta. Že dobre 3 tedne po tistem, ko je šentjurski OS zavrnil proračun, je bil povsem enak predlog sprejet skorajda z ovacijami.

Ni vse zlato, kar se svetli,

je pa nesporno, da je prva ustvarjalka načrtov svetlejša šentjurske prihodnosti Zlata. Ploštajnerjeva.

Ena za dve

Na lastne oči smo se lahko prepričali, da se zamejske maturantske folkoristke niti približno ne morejo primerjati z našimi šentjurskimi. Še zlasti ne po teži.

Knjižnica bo lepa in koristna

Južna fasada je že v polnem sozvočju z lepoto pesniškega izraza znanega slovenskega poeta, ki je nekoč zapel hvalnico oknom, ki so okenca, severno steno pa bo lahko dobil v uporabo Plezalni klub Rifnik.

V kino z avtom

Da ustvarjalci šentjurske knjižnične stavbe niso svoje znamenite severne stene naredili brez strateškega razmisleka, dokazuje tudi možnost, da bomo na dvorišču pred policijsko postajo prvi v Sloveniji dobili drive-in kino.

V sili hudič še muhe žre

Na občinskem prazniku v Dobju ne gre brez kmetijskih ministrov, ne glede na to, ali so »ljudski« ali »združeni«. Če že nimajo kmetijstva, naj imajo vsaj ministra! Toda če bo obveljala Butova tradicija, tudi Pogačniku obisk v Dobju ne bo podaljšal poti – v zgodovino.

Konkurenca na dopustu

Žal samo za eno številko, ki pa so jo naročnikom »Šentjurčana« vestno zaračunali. Jasno, dopust je priznana plačana sindikalna pravica.

Šentjurske novice v trgovinski vojni

Spar je edina trgovina v Šentjurju, kjer ni mogoče kupiti Šentjurskih novic. Razpisujemo nagradno vprašanje, kako se bo končala ta velika trgovinska vojna: 1. Spar bo propadel; 2. Sparovci si bodo premislili in na kolenih prosili za nekaj izvodov ŠN; 3. Urednik pri Sparu ne bo jemal pira, četudi bi bil zastoj.

Slivnica, ne obupaj!

Da Slivniško jezero po dveh desetletjih obstajanja še ni niti milimeter bliže turizmu, res ni nobena katastrofa. Jadran je prve turiste čakal nekaj milijonov let.

Igre brez meja tudi v Občinskem svetu

S poletne seje OS

Dogajanje na julijski seji šentjurskega občinskega sveta je bilo, milo rečeno, nenavadno. Seja je bila sklicana zaradi gole formanosti, potrditve programa priprave regionalne zasnove prostorskega razvoja savinjske statistične regije, tako »bolj mimogrede« pa so svetniki sprejeli še na prejšnji seji zavrnjena občinska proračuna za naslednji dve leti. Medtem ko je bila zasedba na koalicijski strani, vključno s prebežnimi »ilegalci« iz ZLSD, DeSUS in SNS, polnoštevilna, je opozicija očitno že obupala in se je večinsko odločila za dopuste. Na seji so bili le trije tovrstni svetniški primerki.

Občinski svet naj spoštuje svoj poslovnik!

Luskar (SLS) je uvodoma predlagal, da se z dnevnega reda umakne proračunska razprava, ker je njena uvrstitev na sejo v nasprotju s poslovnikom OS. Poslovnik namreč določa, da v primeru, ko je predlog proračuna zavrnjen, kot se je zgodilo na prejšnji seji, OS določi nov datum obravnave in občinska uprava pripravi nov predlog, na dnevnem redu pa sta se znašla do pičice enaka predloga, kot sta bila zavrnjena na prejšnji seji. Kljub temu, da je Luskar zahteval spoštovanje poslovnika in ne glasovanje o spoštovanju poslovnika, je predlog dnevnega reda šel na glasovanje in bil gladko sprejet. Proti so bili le edini trije pravi opozicionalci iz SLS in SMS.

Proračunska razprava brez števil

Proračunska razprava, ki se je potem razvila, je bila unikatna: v njej ni bilo niti ene same pripombe v številčni in tolarški obliki. Celo opozicija, ki je ob odsotnosti Diacija in Čokla delovala povsem brzovoljno, se je odločila le za pavšalno zvrnitev. Odbora za kmetijstvo (Gračner) in za proračun in občinsko premoženje (Gorečan) sta predloga proračunov sicer zavrnila, toda brez navedbe konkretnih razlogov, zaradi česar pa se ni nihče vznemirjal. Luskar (SLS) je zaman pozival svetnike iz južnega dela občine, da glasujejo proti za »južnjake« diskriminatornemu predlogu porabe občinskih denarjev, podžupan Artnak pa mu je zelo resno dokazoval, da je njegov poziv neresen in da je nekaj povsem normalnega, da sta na sejo prišla enaka proračuna, ker gre pač za obsežno strokovno delo, ki ga ni mogoče kar na hitro in na pamet spreminjati. Da ima prav Artnak in ne Luskar, so kasneje z glasovanjem odločili koalicijski svetniki.

Rezervacije skoraj razbile občino

Dolgo in mučno razpravo o tako imenovanih proračunskih rezervacijah je izzval Zatler, poleg Ponkovičev Zupanca in Koržeta pa so ga podprli tudi Slivničan Žafran, Šentjurčan Erjavec in še nekateri iz zunajih KS. Ko gre za denar, tudi v šentjurskem občinskem svetu ni več strank. Zatler je zaradi zamud pri izgradnji ponkovške šole prišel na plan s precej čudnim predlogom, ki ga je sicer lepo zavil v pravilo, ki naj bi veljalo za vse KS, toda njegovo bistvo so »lokalci« kaj hitro razumeli. Predlagal je, da naj ima vsaka KS, v kateri se ne realizira načrtovan investicijski projekt, pravico do takojšnje porabe tistega denarja za kakšno drugo

svojo investicijo, ali naj se znesek obvezno rezervira za naslednja proračunska obdobja. Kot je pojasnjeval Gorečan (LDS), ki je bil eden redkih, ki je predlogu nasprotoval, bi to pomenilo, da bi na primer Ponikva lahko porabila za šolo namenjen denar za karkoli, celo kar brez rebalansa proračuna, ali pa bi ta proračunski denar obležal mrtev in povzročal Občini likvidnostne težave. Kar dolga razprava, ki je sicer bila vsebinsko dokaj zmedena, je pokazala, da v šentjurskem OS prevladujejo zelo močne sredobežne sile, ki zasledujejo predvsem lokalne interese posameznih KS in bi z levo roko opravile z občinsko oblastjo.

Artiček napičil Kosijevo

Desusovec Stanko Artiček, ki se sicer bolj redko oglašja, je pa njegovim besedam navadno zanimivo prisluhniti, ker je praviloma zelo neposreden, je tokrat presenetil z ostrim napadom na Eriko Kosi oziroma »na neko gospo, ki ste jo baje na Občini zaposlili, da vodi investicije.« Izgovarjal se je sicer na »ulico, ki ga sprašuje«, povedal pa, da Občina kar po vrsti prekoračuje investicije, na primer pri atletski stezi in pločniku v Vrbnem, ki jih vodi »ta gospa«. Še težja je bila njegova odbojitev, da »ta gospa« dela samo s tujimi izvajalci in kar po vrsti izključuje sodelovanje domačih obrtnikov, ki se bodo prisiljeni izseliti iz Šentjurja. Direktor Palčnik ga je uspešno umiril, da zadeve tečejo kajpada pregledno in po vseh pravilih itd., kar je Artička očitno povsem zadovoljilo, ker je brez zadržkov obljubil svoj glas za proračun.

Navidezni nezadovoljneži, discipliniranje »špila«

Nezadovoljnemu Luskarju, ki je svoje razloge za nasprotovanje obširno obrazložil na prejšnji seji in jih tokrat ni imale več volje ponavljati - tudi zato, kot je dejal, ker predlogov proračuna sploh nima, saj jih je zadnjič, po zavrnitvi kot ničvredno kramo enostavno pustil na klopi - se je v razpravi pridružil Žafran (SDS). Vodstvu Občine in vladajoče koalicije je očital, da proračunske dokumente pripravlja tako rekoč za zaprtimi vrati, da se o njih ne posvetuje dovolj niti s koalicijskimi svetniki, zaradi česar je jasno, da le-ti niso s srcem za proračun. Zanj glasujejo predvsem zaradi strankarskega discipliniranja. Anita Koleča (LDS) je bila nezadovoljna z nakazano usodo šentjurskega kulturnega doma, zagrozila je celo, da v njem ne bo več nekaterih prireditev, vendar pa na koncu povedala, da je s proračunom, še izrecno je poudarila strinjanje s kmetijskimi postavkami, kar zadovoljna in ga bo enako kot Žafran podprla.

Oba proračuna sta bila nazadnje z veliko večino sprejeta,

zanju pa je glasoval poleg znanih podpornikov iz ZLSD, Desusa in SNS tudi edini navzoči predstavnik SMS Košak s Ponikve. Tudi Franc Gračner, ki je bil »špilferderber« na prejšnji seji OS, je tokrat brez ugovaranja dvignil zeleni kartonček.

Prazna točka dnevnega reda

Osrednja točka in tudi neposreden vzrok za sklic skoraj izredne julijske seje, Program priprave regionalnega prostorskega razvoja, ni zanimal pravzaprav nikogar. Med tem ko je Marija Rataj s svojim obupno monotonom glasom razlagala, za kaj gre, so eni svetniki odšli na »čikpavzo«, drugi, na primer Artnak, Gorečan in še nekateri, pa so se posvetili svojim polglasnim pomenkom. V bistvu je res šlo zgolj za formalnost, več ali manj za lovljenje določenega roka, brez vsebinskih poant. Razpravljal je le Erjavec, vendar ne o predloženem gradivu, temveč o načelnem nezaupanju do Regijske razvojne agencije (RRA) savinjske statistične regije, ki jo občina pridno financira, od nje pa nima nič. Kot vse kaže, tudi v RRA vse bolj prevladujejo lobiranja velikih, obrobne občine pa bodo slej ko prej ostale na cedilu. V tem smislu naj bi se že postavljala pod vprašaj tudi naša komunalna čistilna naprava.

Z njim ni soglašal podžupan Artnak, ki je izrazil prepričanje, da je Občina zastavila regijsko sodelovanje tako ambiciozno, da se nam ni treba bati, da bi bili izigrani.

Pobude in vprašanja svetnikov

Sporna arhitektura nove knjižnice je spodbudila Erjavca, da je zahteval sodelovanje predstavnika KS pri vseh občinskih projektih, ki lahko vplivajo na izgled kraja. Župan je njegovo pobudo vzel zelo resno in jo dal celo na glasovanje, kar se pri tej točki dnevnega reda praviloma nikoli ne zgodi. Artiček je vprašal, če je res, da je Občina prispevala 4 milijone za slivniško srečanje objezerskih krajev. Palčnik in Tisel sta se sicer nekoliko nasmehnila, toda namesto, da bi »izstrelila« odgovor, sta ga le odločila do prihodnje seje. Kaj je hotel podžupan Artnak, ko je govoril o pismu, ki ga je menda v svoje opravičilo znanega kiksa z državno participacijo pri slivniških vodovodnih projektih pripravila Marija Rataj, za neposvečene ni bilo razumljivo. Nenavadno, da ne rečem kaj bolj grdega, je izvenela pobuda Jakliča, da naj Občina zagotovi »pometanje« atletske steze, ker menda trava, ki pri košnji sfrči nanjo, lahko povzroči resne poškodbe Vladotovim atletom. Pometli jo bodo.

F.K.

ZAŠILJENE IZ
OBČINSKEGA SVETA

Jože Korže, podžupan in svetnik SDS, ni zadovoljen s ponkovško šolo kot celoto: »Šola je kot objekt in tudi sicer čisto na tleh.«

Stanko Artiček, DeSUS, ve, kako se streže občinskim veljakom: »Kar dajte ga na glasovanje, svetnike smo že pošilhtali in bodo glasovali za proračun.«

Stanko Artiček, DeSUS, je preričan, da bi kure najvarneje čuvala lisica: »G. Župan, tiste, ki razmetavajo proračunski denar, vzemite v roke, in naj delajo, kot je treba.«

Jože Artnak, podžupan in svetnik LDS, hodi na Občino le na politiziranje ob jutranji kavici: »Nisem sodeloval pri pripravi predloga proračuna, ker je to strokovno delo.«

Cveto Erjavec, ZLSD, o naših izkušnjah z regijskimi povezavami: »Z Regijsko razvojno agencijo, ki jo plačujemo, smo pridobili le moderno zgradbo v Celju.«

izbor Bogdan Rahten

Mulej z novimi prostori

Konec junija je svečano obeležil šentjurski samostojni podjetnik Dejan Mulej. Po šestih letih delovanja je odprl novo vulkanizersko delavnico, kjer bodo veliko boljši pogoji za delo, saj bodo dela potekala na večji površini, podprta pa bodo s sodobno tehnologijo. Celotna investicija je vredna okrog 80 mio SIT. Otvoritvi so prisostvovali številni gostje iz šentjurskega javnega življenja in drugi.

Zaenkrat brez Indijca

Na skupščini delničarjev Alposa, ki se je odvila koncem junija, je bilo predvidena sprememba v nadzornem svetu družbe. Ker je največjega lastnika železarno Nova hut iz Ostrave prevzel mednarodni koncern LNM, je bila na skupščini predvidena sprememba predstavnika

največjega lastnika. To naj bi postal Indijec Bahadur, vendar delničarji niso razrešili Čeha Paličke.

Končno koši

Po skoraj dveh mesecih je centralno košarkarsko igrišče v Šentjurju bogatejše za nova obroča. Čeprav se v Šentjurju igra prvoligaška košarka in ima ta šport na splošno največjo tradicijo, je trajalo toliko časa, da so pristojni reagirali in zamenjali poškodovano opremo, ki zlasti v lepih dneh omogoča rekreacijo številnim občanom.

Še vedno je živ spomin, ko pred leti poškodovane konstrukcije niso nikogar ganile več kot leto dni.

Pivnica zopet živi

Po nekajmesečnem premoru je zopet zaživela

legendarna šentjurska Pivnica, eden prvih modernih lokalov v Šentjurju. V boj za preživetje na trgu se je spustilo domače podjetje Elex. Na otvoritvi je predsednik šentjurskih vinogradnikov povedal, da bo lokal kot edini na Šentjurskem ponujal tudi pridelke šentjurskih trt.

Grdina pred kamerami

Šentjučani verjetno še nikoli niso tako pozorno spremljali oddaje Večerni gost, ki jo na nacionalni javni televiziji vodi Sandi Čolnik. Gostil je namreč Šentjurčana Igorja Grdino, dvojnega doktoranta in profesorja na ljubljanski filozofski fakulteti. V zvezi z njegovo zgodovinsko in jezikoslovno izobrazbo je potekal tudi tričetrturi pogovor.

Alpos v Unis

V začetku julija je Alpos tudi uradno postal lastnik 65 % deleža cevarske tovarne iz Prnjavora iz srbskega dela Bosne in Hercegovine. Na razpisu bosanske privatizacijske agencije so bili najuspešnejši izmed petih kandidatov. V podjetju investicijo skupaj z načrtovanimi posodobitvami ocenjujejo na 6,5 mio evrov. Tovarna s 60 zaposlenimi proizvaja 25.000 ton jeklenih izdelkov.

Tednik Mladina je posel uvrstilo med tri predloge za posel tedna.

Tri od pet za Montparis

Znameniti Jedci Tomaža Sršena, ki delajo v okviru Nedela in veljajo za

ene najbolj kredibilnih preizkuševalcev dobrot prehrabenih obratov na Slovenskem, so se po dolgem času ustavili v naših logih. Kritični so bili zlasti do oznake slow food in cinični v smislu, da je za lokalne jedce nivo dovoljšen. Podelili so eno nižjih ocen, kar pa ne odstopa od ocen restavracij v regiji. Omenimo, da se po njihovem geografskem umju do Planine pride iz dveh smeri – Sevnice in Laškega?!

Šeruga v knjižnici

Obiskovalci šentjurske knjižnice si lahko v njenem predvdverju ogledajo razstavo akademske slikarke Natalije Šeruga, ki korenini s Kalobja. Njena olja in akrili so nekoliko večjega formata, poleg

same motivike pa je zelo zanimiva tudi izvedba okvirjev.

Spar odprl dveri

Šentjursko trgovsko ponudbo je v podjetniško bogatem poznojunjskem dogajanju dopolnilo še podjetje Spar. Večina izmed 26 delavcev izhaja iz podjetja Lipa. Trgovina se nahaja v šentjurski obrtni coni in meri 1.800 kvadratnih metrov, investicija pa je bila vredna okrog 300 tisoč evrov. Bogat otvoritveni program je zaznamoval tudi ček za milijon tolarjev, ki bodo porabljeni za šolske potrebščine otrok iz socialno ogroženih družin.

Jože in Marko

Politika je kurba, in to so pomladne stranke. Bog ne daj, da bi prišle na oblast. Takšno je mnenje stare partijske nomenklature oziroma elite, ki želi obdržati vse ključne vzvode slave, oblasti in bogastva. Forum

21-tih milijard na tekočih računih nam odkrito sporoča, koga je treba volit, da nam bo šlo dobro in da bomo ohranili delovna mesta. Nedvoumno pa so zadnje volitve v Evropski parlament definirale dva politična tabora, ki se bosta 3. oktobra spopadla tudi v naši občini. Par mesecev pred volitvami v Državni Zbor so imena večine kandidatov »tajne«. To mencanje in skrivanje imen kandidatov se zdi nekaterim precej pozno, saj naj bi bila objava kandidata le nekaj tednov pred volitvami prekratek rok, po drugi strani pa bi ta kratek čas stranki omogočil, da bi »jahala« na medijski radovednosti in novem zagonu, ne da bi se morala opredeljevati do mnogih problematičnih točk svojega vodstva v Ljubljani.

Nekaj teh značilnosti se da najti tudi v šentjurski politični sceni. Zanesljivi kandidati so le trije: Podžupan Jože Korže (SDS), poslanec Marko Diaci (SMS) in Janko Cerkenik (NSi). Razlike med njimi so na prvi pogled majhne, v resnici pa globoke. Če kje, je mogoče tukaj zaznati, da objektivno močan položaj kandidatu daje stranka, ki stoji za njim. Kakorkoli, SDS bo v slovenski politiki v vsakem primeru igrala pomembno vlogo, in Koržetu ne preostane drugega, kot da izkoristi to priložnost in s podporo stranke spravi Šentjur bliže k državnim projektom. Medtem pa Marko Diaci le s tažavo uspeva javnosti »prodajati« strankino veličino in neopredeljenost. Svojevrstna ironija je, da mlado-zeleno vodstvo v zadnjem letu izgublja popkovino, ki ga je vezala na mlado populacijo in vse bolj sili v kalup, ki ga je v 90. letih uspešno uresničilo takratno vodstvo SZMS (Zveze Socialistične mladine Slovenije), ki je s podporo predvsem mladih volivcev prišlo na oblast, potem v tranziciji pa so pod imenom Liberalna stranka vstopili v svet kapitalizma skozi najbolj bleščeča vrata. Takšna je pač cena ugodnosti, rezervirana za pripadnike, ki ne izgubijo nalepke naravnane elite.

Dejstvo ostaja, v Šentjurju še najmanj vladajo poslanci.

L.Žafran

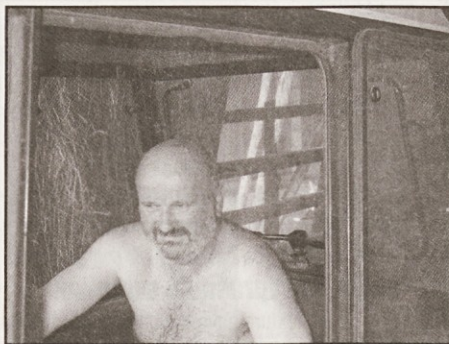
Politika na dopustu

Letos očitno tudi občinska politika ne bo imela veliko dopusta. Komaj smo se oddahnili od evropskih volitev, so občinski svetniki sejali še 19. julija in si krepko sredi poletja naložili na pleča celo dvoletni občinski proračun in dolgoročni razvojni načrt občine, na vrata pa jim že trkajo državnozborske volitve.

Ima občinska politika sploh potrebo, voljo in čas za dopuste? Kaj so si oziroma kaj si bodo za oddih letos privoščili naši predstavniki ljudstva?

Pri odgovorih smo dali prednost doslej že znanim poslanskim kandidatom za jesenske državnozborske volitve, ker pa večina strank svoje kandidate še skriva, smo se spomnili tudi nekaterih prejšnjih poslanskih kandidatov.

Jože Korže, s Ponikve, poslanski kandidat SDS:

Politika me skorajda ne obremenjuje oziroma me obremenjuje le časovno in zaradi nje ne potrebujem dopusta v tistem pravem smislu, da nekam greš in pozabiš na vse skupaj. Imam manjšo kmetijo in ko popoldne po službi sedem na traktor in grem na travnik, so to zame trenutki popolnega sproščanja in enkratna priložnost, da sam zase premeljem vse, kar mi leži na duši. Tudi politiko.

Nekja malega dopusta si bova z ženo vendarle privoščila, dva ali tri dneve na morju ter v jeseni še kakšen dan več v Kranjski gori, v sorodnikovi vikendici. Na morju poležavam in se dolgočasim, ter seveda razmišljam, kaj bi v tem času lahko postoril na kmetiji, dopust v Kranjski gori pa je bolj aktiven, kolo, tura ali dve v hribih in spet takoj domov.

Moj dopust me gotovo ne stane več kot kakšnih 50 tisočakov.

Janko Cerkenik, iz Slivnice, poslanski kandidat NSi:

Moram priznati, da me politika zaenkrat še prav

nič ne obremenjuje in zaradi nje ne bi potreboval dopusta. Se je pa že začelo, gre za razne predpriprave, formalnosti, izobraževanja in podobno.

Na dopust grem z družino, v Vrsar, kjer imamo skupaj z brati prikolico. Čeprav sta oba otroka že odrasla, gresta še vedno rada zraven, verjetno tudi zato, ker je tako s starši še najceneje. Dopustniški urnik ni nič posebnega, malo podaljšano jutranje poležavanje tja do 8. ali 9. ure, potem navadno skupaj s kolegom iz sosednje prikolice tura s kolesom

po simpatični poreški kolesarski poti, uro ali dve poležavanja na plaži, s sinom vrževa kakšne karte, rešujeva križanke, zvečer gre na kolesa praviloma cela družina. Ne, v lokale ne hodimo, in dopust, če izvezem stroške za namestitvev prikolice, ki je vsako leto večji, za letošnjo sezono so nam zaračunali že 1800 evrov, nas ne pride nič veliko dražje, kot če bi bili doma.

Dopust doma, to je druga pesem. Ne, na Slivniško jezero ne hodim, okrog hiše je vedno toliko dela, da na dopustniško brezdelje ne pomišljam.

Marko Diaci, iz Vrbnega, poslanski kandidat SMS:

Res je, letos je kar napeto, pa ne toliko na Občinskem svetu kot v Državnem zboru. Seja na sejo, tudi ponoči, danes sem na primer prišel domov ob 4h zjutraj. Dopust vsekakor potrebujem. 15. julija bom še na seji DZ, zvečer se z družino že selim za 10

dni v Makarsko, 26. julija pa me že čaka pričetek predvolilnih priprav. Če se bo pojavil potem še kakšen prost dan, bom namakal trnek v Slivniškem jezeru, ulovim tako ne ničesar. Moj dopustniški urnik se praviloma začne ob 5. uri zjutraj, ob uživanju sončnega vzhoda z ribiško palico v rokah. No, kakšen špar se že ujame. Na plaži sicer nisem prav veliko, kar intenzivno kolesarim. S seboj bom imel kup strokovne literature s področja javnih financ, lokalne samouprave in podobno, dnevnega časopisa se tudi ne bom branil ...

Počitnice v apartmaju nas naj ne bi stale več kot kakšnih 200 tisočakov.

Boris Zupanc, iz Lutrja, poslanski kandidat LDS leta 2000:

Na kandidature mi je ostalo veliko prijetnih spominov, bil je to izziv, psihični in fizični napor, toda bilo je lepo. Neponovljiva življenjska izkušnja, novi krog znancev, prijateljske vezi v volilni ekipi in še kaj pozitivnega bi se našlo. Izpadov blatenja in podobno sploh ni bilo. Na 31% prejetih glasov sem

še danes ponosen.

Danes je seveda drugače, čeprav me tudi te volitve po svoje še obremenjujejo, vse skupaj le jemljem precej sproščeno.

Na dopustu sem že bil, 1 teden z ženo in vnuki v najetem apartmaju na hrvaškem morju, v načrtu pa še imam 3 dni motorja po Madžarski, v okolici Blatnega jezera. Tišina, ležanje doma ali na plaži, meditiranje, to je bistvo mojega dopusta. Žal se mi kar pogosto dogaja, da ne uspem izklopiti službe. Sprehodi, enkrat ali dvakrat tenis, namakanje trnka v morju, ulovim kvečjemu kakšnega neuporabnega špara, to je vsa moja rekreacija. Se strinjam, je premalo. Prehranjujemo se večinoma doma, cenim pa tudi ribe, po možnosti kar sardelice pri kakšnem zakonitem ribiču.

Jože Artnak, iz Javorja, poslanski kandidat LDS leta 1996:

Kar z nostalgijo se spominjam tistega časa, kandidature sem se lotil z velikim pričakovanjem in hkrati tudi z nič manjšim strahom. Otroci so bili takrat še mali in nisem vedel, kako bodo sprejemali razne packarije na račun očeta, ki sem jih pričakoval. Pa ni bilo nič od tega, vse je potekalo izjemno korektno, kot poslanskega kandidata so me ljudje sprejemali s spoštovanjem in moram reči, da sem potem, ko je bilo vsega konec, kar pogrešal ta občutek. Utrujenost od politike? Ne vem, če je to od politike, je pa res, da iz leta v leto bolj potrebujem več dopusta. Je to od politike ali je EMŠO? Letos sem bil 1 teden z družino v Turčiji in smo se čudovito zabavali. Vsak dan sem preplaval vsaj en kilometer, sicer pa sem veliko lenaril, spal ter, presenečenje tudi zame, veliko igral poker. Druga polovica dopusta bo šla za domače aktivnosti, hribe, obisk pri tašči na Gorenjskem, tudi na morje bomo verjetno še skočili.

F.K.

Kdo so drugi kandidati za poslanske sedeže?

Njihova imena stranke skrivajo kot kača noge. Le zakaj? Pa ne, da se bojijo, da bi jih volivci prehitro »prokužili«. Toda neuradno se ve vse in še več.

Kandidat SLS, ki ima po rezultatih evropskih volitev še največ šans za izvolitev, je še v trdi »ilegali«. Govori se, da Malovrh o kandidaturi niti ne pomišlja več, predsednik Čokl pa koleba med **Ketiševo**, **Pušnikom** in samim seboj. Favoritka naj bi bila Ketiševa.

V LDS so enako skrivnostni. **Anita Koleča** in **Jože Artnak** naj bi bila najresnejša kandidata. Ni pa izključeno, da bi njihova strankarska centrala pripeljala v Šentjur kakšnega ljubljanskega Šentjurčana, recimo ministra **Gabra** ali kmetijskega ministra **Pogačnika**.

Tudi v ZLSD se grejo slepe miši, na listi pa naj bi se pojavila **načelnica UE Stoparjeva**.

V Desusu so se menda odločili za izrazitejšo levo usmeritev, za poslovneža Franca Gazvodo iz Zg. trga, kar pa tudi še ni uradno potrjeno.

Mož, ki je »po pomoti« zamajal koalicijo

Na prejšnji seji Občinskega sveta se je zgodila zanimiva »napaka«: kljub angažiranju tako imenovane razširjene koalicije, z vključevanjem rezervnih enot ZLSD in Desusa ter vestnemu preverjanju in preštevanju glasov, osnutek proračuna ni dobil zadostne podpore, odločilni glas proti pa je prispeval koalicijski svetnik NSi Franc Gračner. Ker je proračun edini pravi politični akt, ob katerem se definira občinska politika, njegovo ravnanje ni zbudilo le splošnega zanimanja, temveč je tudi aktualiziralo vprašanje trdnosti šentjurske vladajoče koalicije LDS + SDS + NSi.

Kaj se dogaja v koaliciji oziroma NSi, smo zamen poskušali zvedeti pri nosilcu te odmevne akcije, ker se je Franc Gračner spretno izmikal pogovoru. Kar verjetno pomeni, da ni imel niti tehtnega razloga niti namena v resnici rušiti proračuna. Ker je na juljski seji gladko glasoval za povsem enak osnutek proračuna, je jasno,

da je pokleknil. Neformalni vodja koalicije Artnak je namreč takoj po njegovem spornem glasovanju sklical sestanek koalicije in je menda celo zagrozil, da bo koalicijsko NSi nadomestili z bolj

poslušnima predstavnikoma ZLSD Erjavcem in Zatterjem.

Neuradno se je tudi izvedelo, da pri Gračnerjevem izpadu sploh ni šlo za politiko, temveč zgolj za dokaj banalni medgasilski spor glede kategorizacije planinskega gasilskega društva in občinskega denarja, ki bi se na ta način pretočil na Planino.

F.K.

Janko Cerkvenik -

kandidat Nove Slovenije na jesenskih volitvah v Državni zbor

Občinski odbor Nove Slovenije je soglasno potrdil Janka Cerkvenika kot kandidata NSi na volitvah v Državni zbor, jeseni 2004, za območje občin Šentjur in Dobje. Janko Cerkvenik je član Nove Slovenije, kot podpredsednik nadzornega odbora Občine Šentjur je tudi aktivno vključen v delovanje občinske uprave in širše lokalne skupnosti. Kot aktivni sodelavec v KS Kalobje in Slivnica, PGD Slivnica in sekretar GZ Šentjur je dobro seznanjen z željami, pričakovanji in tudi problematiko občank in občanov. Preko svoje zaposlitve v Telekomu Slovenije je v dnevnem kontaktu s prebivalci občine in zaradi tega zelo prepoznaven med volivci, kar so nenazadnje potrdili tudi številni preferenčni glasovi na zadnjih lokalnih volitvah v občinski svet. Po poklicu je strojni tehnik, poročen z ženo Jelko in oče hčerke Monike, absolventke Fakultete za socialno delo v Ljubljani, in sina Mateja, bruca na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Kot kandidat se bo zavzemal za boljše in skladnejše delo DZ, za boljšo komunikacijo med občani in poslancem, lobiral v DZ za podporo občinskim projektom in investicijam ter državnim in evropskim razpisom. Posebno pozornost bo posvetil umestitvi Občine Šentjur in Dobje v skladnejši regionalni razvoj. Nova Slovenija se zaveda pomembnosti jesenskih volitev v državni zbor. Odgovornost na naši strani je po izjemnem uspehu na evropskih volitvah še toliko večja. Prepričani smo, da bo Janko Cerkvenik s svojo osebno zrelostjo in izkušnjami opravičil pričakovanja na jesenskih volitvah. Mag. Drago Arzenšek Predsednik OO NSi Šentjur

Vabilo

Minister Pavliha v Šentjurju

Glavna cesta Celje – Šentjur, ki poteka skozi naselje Vrbno pri Šentjurju, se odslej kaže v novi podobi. Z zgrajenimi pločniki ter urejeno javno razsvetljavo bo varnejša za vse njene uporabnike, predvsem za pešce, najbolj ogrožene udeležence v prometu.

Podobo občine krasi tudi novi most čez Slomščico na Hotunju pri Ponikvi, ki je nadomestil starega, kamnitega, ki je bil neprimeren za sodobne prometne obremenitve. Novi pridobitvi bomo uradno predali v uporabo

v torek, 27. julija 2004,

- ob 15.00 uri novozgrajene pločnike v Vrbnem ob glavni cesti Celje – Šentjur,
- ob 17.00 uri novi most čez Slomščico na Hotunju pri Ponikvi.

Vljudno vabljeni!

mag. Štefan Tisel, župan Občine Šentjur
dr. Marko Pavliha, minister

Šentjurski kadrovski vrtiljak 2004

Branko Gorečan je brez konkurence

Njegova pozicija direktorja Doma starejših občanov Šentjur je, kot vse kaže, izjemno čvrsta, tudi ustrezno politično podprta, zato ga ni bilo junaka, ki bi si drznil spopasti se z njim na odprti razpisni sceni.

Ravnatelj OŠ

Jančič iz OŠ Dramlje, Gradišnik iz OŠ F. Malgaja sta čvrsto obsedela na svojih pozicijah, Robert Gajšek iz OŠ Hruševca pa se je spet uspel prevleči skozi šivankino uho. Zakompliciralo se je na Ponikvi.

Kdo bo ravnatelj na Ponikvi?

Dosedanji ravnatelj Jaka Rataj, ki je verjetno dobil diskreten prijateljski namig, da je njegovemu ravnanju potekel rok trajanja, se na razpis ni prijavil, od preostalih treh kandidatov ena kandidatka ni imela predpisanih pogojev, dva pa nista bila vseh občinskih svetnikov. Kot se je kasneje slišalo, naj bi bil pravi vzrok izkazanega nezaupanja lobiranje podžupana Koržeta, ki bi na ravnateljskem stolčku najraje videl svojo hčer, ki pa ni izpolnjevala enega (sicer manj pomembnega) razpisnega pogoja. Po scenariju, ki mu je botrovala tudi kadrovska komisija pod vodstvom Anite Koleča, naj bi bil za določen čas imenovan za v.d. ravnatelja sedanji ravnatelj Rataj ali pa učitelj športne vzgoje Podgoršek, katerega bi kasneje, ko bi izpolnila pogoje, zamenjala sicer za svet šole menda dokaj sprejemljiva podžupanova hči. Vendar se račun zaenkrat ni izšel, kajti svet šole in učiteljski zbor sta se odločila za g. Bevca, doma z Lesičnega, elektroinženirja, ki je svoj čas predaval na gimnaziji Lava. Kot smo izvedeli, Bevc na Ponikvo ni »priplaval po župci«, zanj naj bi odločno lobiral Peter Lapornik in preko njega oziroma preko Košarkarskega kluba Šentjur tudi direktor občinske uprave Palčnik. V varnem ozadju naj bi bila tudi politika v obliki NSi, seveda tudi s podporo njenih procerkljenih agilnih posameznikov na Ponikvi.

Še bolj zanimivo bi utegnili biti nadaljevanje te zgodbe, kajti nekateri ugibajo, da se občinska politika ne bo vdala in bo poskušala uporabiti svoje zveze z ministrom Gabrom. Takšen scenarij vendarle zveni veliko preveč brutalno in je malo verjetno, da bi šentjurska politika na tako prozoren način zapravljala svojo kredibilnost.

Rošade na Občini

Kaj se dogaja na Občini, je še uradna skrivnost, ulica pa je že dobro obveščena, da bo prišlo do temeljitega »rošadno-rotacijskega gibanja«. Na stranskem tiru naj bi se znašla Marija Rataj in presenetljivo tudi Edi Peperko, najbolje pa ne kaže niti Juditi Šarlah Methans. Vsi naj bi formalno sicer napredovali, Peperko in Ratajeva naj bi postala nekakšna svetnika direktorja občinske uprave Palčnika, dejansko pa naj bi bila parkirana na »odhodni« lokaciji, Judita Šarlah Methans, ki je »zatokirala« na občinskih financah, se seli v oddelek za družbene službe. Na mesto šefice občinskih financ naj bi prišla Brigita Škoberne, Goričan ali Kosijeva pa naj bi se potegovala za mesto Marije Rataj oziroma vsaj za kakšen novoskomponirani resor ne tem področju. Ni pa še izključen prihod povsem novega človeka na Občino.

Kaj te spremembe pomenijo, še posebej »odhod« Edija Peperka, enega od prvih mož šentjurske LDS, ki ga v preteklosti ni uspela spraviti iz sedla nobena politična opcija, sedaj pa naj bi se ga odrekla prav

njegova stranka? Slišati je, čeprav zveni skoraj neverjetno in politično samomorilsko, da se hočejo Peperkota na Občini znebiti na lep način in ga po realsocialističnem modelu izpred desetletij postaviti za direktorja Zdravstvenega doma.

Zanimivo in koristno bi bilo vedeti, kaj je privedlo vodstvo Občine do teh »pretumbacij«, vendar pa jasne besede o tem zagotovo ne bomo nikoli slišali. Za Marijo Rataj se domneva, da sta ji poleg stihijskega šentjurskega urbanizma in zapravljenih vodovodnih milijonov škodili bazna postaja in arhitekturno sporna Knjižnica, Peperko pa na Občini menda obvladuje vse preveč neformalnih načinov odločanja.

Možno je tudi, da so politiki obupali, ker imajo na Občini sicer veliko šefov in verziranih upravnih delavcev, toda nobenega operativca, ki bi bil v stanju v potu svojega obraza napisati vsaj soliden odlok, če že ne tudi pripraviti vsebinsko zahtevnejši program ali projekt. Vsa tovrstna strokovna opravila menda za občinsko upravo, kajpada za tolarje, sedaj opravljajo razne inštitucije iz vse Slovenije. Toda, če gre za ta vzrok, potem bi bili potrebni bistveno bolj rigorozni ukrepi, kot je rotiranje na solidno plačanih šefovskih delovnih mestih.

LPC »uvozik« direktorico

Šentjurski Lokalni podjetniški center, čista občinska firma, ki je že od vsega začetka delovala nekam invalidno, naj bi dobila nov zagon. Po tihem »izginotju« Konjičana Josipa Pintarja, se je občinska politika odločila za ponovni »uvoz možganov«. Gospa Zlata Ploštajner, ki je sicer po rodu Šentjurčanka, je vendarle Ljubljancanka, kar naj bi bila tudi njena velika prednost. Občinske stratege, ki jo poznajo še iz časov ZSMS, je očitno navdušil njen Dolgoročni program razvoja Šentjurja. Pod njeno taktirko naj bi LPC postal valilnica uspešnih občinskih »evropskih« projektov.

Tudi v Ljudski univerzi politika?

Pestro je tudi dogajanje v Ljudski univerzi. Dosedanjemu dolgoletnemu direktorju Ludviku Mastnaku, ki je že kar nekaj časa v politični senci, je potekel mandat, na nov razpis pa se ni prijavil. Morda zato, ker se počasi pripravlja na upokožitev, nič manj verjetna pa je tudi opcija, da se je nekaj »zaštrikal« z občinskim denarjem. Na razpis se je prijavilo več kandidatov, edini, ki je imel vse formalne pogoje, je bil menda Vinko Frece, referent za gospodarstvo na Upravni enoti Šentjur. Toda tudi on na svetu zavoda ni dobil ustrezne podpore oziroma so njegovo imenovanje ustavili zaradi manjše napake pri razpisu, ki bo zato ponovljen. Po neuradnih informacijah zaradi intervencije s strani politike. Frece naj ne bi bil sporen zaradi svojega levičarstva (je eden od razpoznavnih in doslednih članov Združene liste) temveč le zaradi domnevnih spornih vodstvenih lastnosti.

V VDC Nataša Rudež

Pri imenovanju direktorice Varstveno delovnega centra, kot vse kaže, ni bilo nobenih dilem. Nataša Rudež, hči zanega šentjurskega trgovca Jeršiča, ustanovitelja in dolgoletnega predsednika »Sožitka« in enega od ustvarjalcev VDC, se je skozi vse labirinte imenovanja takorekoč sprehodila in bo 5 let vodila to ustanovo.

Je tartuf, ni tartuf

Jasna Vrhovšek, osmošolka iz Voduc se bi kmalu vpisala med tiste »zgodovinske« gobarske osebnosti, ki so na Kozjanskem odkrile tartufe. V torek, 13. julija, je v bližini svojega doma v Voducah izgrebla iz cestne nabrežine sumljiv »krompir«, ki je bil povsem podoben tistemu, ki jih je Šentjurčan (oziroma Simon Sitar s Ponkvice) razkazoval kot tartufe. Kot se je kmalu pokazalo, s tarufi ne bo nič. Gurmanka Milanka, ki se na krožnikih rada srečuje s tarufi, se je samo pomenljivo nasmehnila: Ne smrdi prav, tartufa zavoham na nekajmetrski razdalji.

Dileme je bilo konec v petek, ko je zadevo vzela v roke predsednica planinskega gobarskega društva »Jurček« Marjana Gregl in znameniti gomolj odnesla k gobarskemu determinatorju Kelaviču v Celje. Ta je naše upe kaj hitro pokopal: gre za zgodnjo prstenico, ki jo je mogoče najti tudi pri nas. Če imaš srečo.

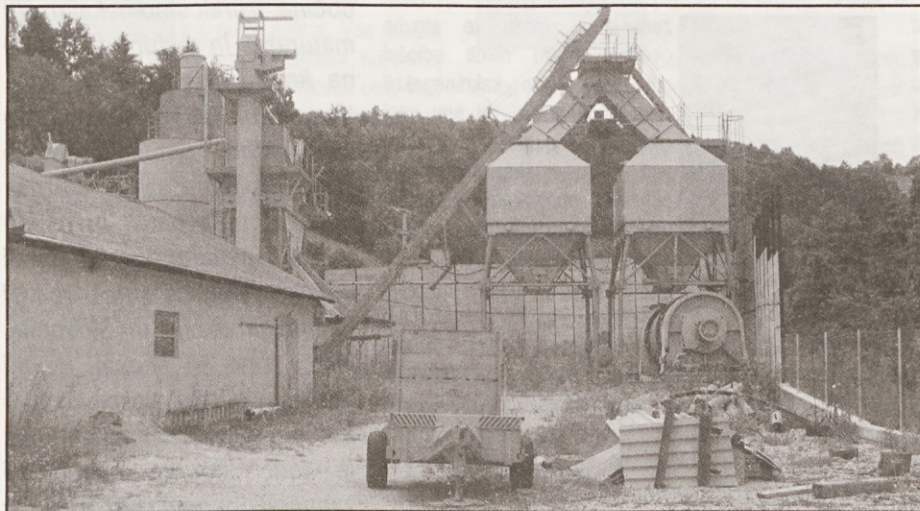
Joco Kelavič, determinator GD »Jurček«:

Zgodnja prstenica spada v rod gomoljik, torej v isto skupino kot bolj poznani tartuf. Tartufi dozori precej bolj pozno, praviloma šele meseca novembra, njihova rastišča pa so povsem drugače, pri nas v Buzetu in Motovulu, na italijanski strani pa največ v okolici Neaplja. Zgodnja prstenica je res zelo podobna tartufu in jo prekupevalci tudi večkrat uspešno podtaknejo slabim poznavalcem. Tako tartuf kot zgodnja prstenica sta pogojno užitni gobi. Kot je znano, je tartuf (verjetno tudi prstenica) afodiziak in v manjših količinah povzroča erekcijo pri moškem, po zaužitih večjih količinah pa nevarno povišanje krvnega tlaka in odpoved srca.

F.K.

Asfaltna baza danes ali nikdar več?

Zgodba o planinski asfaltni bazi, pred leti prav gotovo enem od najatraktivnejših poslovnih projektov na Šentjurskem, se kot jara kača vleče iz leta v leto. Kdo bi vedel, koliko denarja in živcev je že požrla! Njen idejni oče, nekdanji prodorni planinski podjetnik Mirko Kovač, je zaradi nje menda prišel domala na beraško palico, zaradi nje vlada obsedeno stanje v donedavnoidilni Planinski vasi, občinske in državne institucije od Šentjurja do Ljubljane se grejo dolgo birokratsko vojno, v ozadju, kot trdi Kovač, pa si vsemogočni cestni lobi zadovoljno mane roke in nalaga na ogenj.

Občinska oblast je za asfaltno bazo

O tem, da je asfaltna baza perspektivna zadeva, da pa je njena lokacija vse prej kot ustrezna in da krni bližnjim sosedom kvaliteto življenja, ni nobenega dvoma. Vse številne študije, ki dokazujejo nasprotno, da je sprejemljiva tudi za to okolje, imajo po svoje seveda tudi prav, kajti vsaka intenzivna gospodarska dejavnost ima negativne vplive na okolje, ki jih pač človeštvo polaga na oltar napredka, toda ljudje, ki so neposredne žrtve tega napredka, imajo vso pravico, da se branijo.

Nekaj dejstev je vendarle nespornih in eno od teh je, da je bila baza zgrajena brez ustreznih dovoljenj in da so občinske oblasti, ki jim je bila ta poslovna zamisel Mirka Kovača očitno všeč, naredile vse, da bi prišlo do njene legalizacije. Toda podobno vztrajna je bila in je še tudi nasprotna stran, to so predvsem neposredni sosedje Bohinc, Perčič, Kotnik in še kdo, ki so tudi s pomočjo »zunanjih« faktorjev, v končni fazi tudi s pomočjo ustavnega sodišča, uspešno blokirali vse asfaltnske akcije. Tako baza, ki je menda že ob svojem spočetju bila tehnološko »vzhodnoevropska«, že šesto leto miruje in pridno rjavi.

Predzadnje dejanje v Šentvidu

V ponedeljek, 12. julija, se je v KD v Šentvidu zgodilo verjetno eno od zadnjih dejanj asfaltnega križvega pota: javna razprava, na kateri je investitor moral v sklopu svojih prizadevanj za legalizacijo podati svoje odgovore na pripombe glede okoljevarstvenih vplivov, ki so se nabrale v času 15-dnevne razgrnitve. Alenka Markun z Bleda in projektant tehnologije sta imela pripravljene odgovore na vsa vprašanja, nezadovoljnih sosedov pa seveda nista prepričala. 31 podpisnikov je s pomočjo strokovnjakov iz ozadja pripravilo kar 12 strani pripomb, s katerimi dokazujejo, da je predloženo poročilo nepopolno, da vsebuje številne nasprotujoče ocene in podatke ter skoraj nič ne govori o tehnologiji, ki v Planinski vasi že stoji. Če bo Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) kljub temu izdalo okoljevarstveno soglasje, potem se bo dosje asfaltna baza počasi približal svojemu koncu: šentjurska UE, ki je pristojna za izdajo gradbenega

dovoljenja, bo po ureditvi nekaj vzporednih zadev s sosedi udarila svoj končni pečat. Kar pa še ne pomeni, da je zadeva zaključena.

Onesnaževanje okolja fikcija ali realna grožnja?

Asfaltna baza lahko pravno pade le zaradi svojih kvarnih vplivov na okolje, zato se njeni nasprotniki, ki jim asfaltno sosedstvo upravičeno ni všeč, čvrsto oklepajo te rešilne bilke. Pragmatično gledano Glijja jama in izvir Bistrice sicer realno nista ravno hudo pomembna, toda ker ju menda ščitijo nekateri naravovarstveni predpisi, sta zelo primerna za legalno nasprotovanje. Vse druge pričakovane kvarne vplive, kot so prah, hrup in smrad pa je verjetno možno omejiti do znosne ali vsaj zakonite mere.

Asfaltna baza pada na človeškem faktorju

Če bi bili v Planinski vasi medsosedske odnosi na primerni ravni in bi bil Kovač v stanju plačati »kolateralno« škodo, bi bil sporazum možen, toda zdaj, kot vse kaže, ni niti prvega niti drugega.

Odnosi med Kovačem in sosedi so dejansko na psu, Mirko Kovač se do sosedov obnaša ignorantsko in jim posredno menda celo grozi, očitno se zanaša na svojo prislovično sposobnost manevriranja po ostrini noža med zakonitostjo in lastnimi interesi, in računa, da bo lažje pretental oblast kot sosede. Slednji bi ga najraje utopili v žlici vode. Ker je povsem jasno, da v Planinski vasi v doglednem času ni mogoče pričakovati znosnega sožitja, so postali aktualni in dodatno moteči tudi pomisleki, da Kovaču sploh ne gre več za posel, temveč zgolj za »papirje« in bo lokacijo prodal, ko jih bo imel v rokah. Novi kupci oziroma poslovni partnerji, kot jih je na lanskoletni razpravi previdno omenil Gregor Kovač, bodo sosedom pač veliko lažje prišli do konca.

Asfaltna baza in politika

Kot vse kaže, ima Mirko Kovač, ki je sicer odločno doklonil, da bi dal izjavo za ŠN, v rokah kar nekaj obetavnih političnih adutov. Že pred zadnjimi lokalnimi volitvami je pomagal sesuti SDS, zelo uspešno je »prodal« sina Gregorja šentjurski LDS in

si pridobil odločilne zveze tako na občinski kot državni ravni. Da je sedanja občinska koalicija načelno odločnejše orientirana proizvodno oziroma razvojno in ne kaže pretirane naravovarstvene preobčutljivosti, je pa tako znano in ni nobeno presenečenje, da je, čeprav nekoliko prikrito, na Kovačevi strani. Tudi Mira Cerarja, pravnega svetovalca v Državnem zboru, ki je menda celo Kovačev daljni sorodnik, čisto videvajo v Kovačevi družbi in nihče ne dvomi, da mu v Ljubljani uspešno odpira sicer prškrnjena vrata. Tako vse bolj prevladuje vtis, da je, kot se je menda že zareklo Marjanu Božiču, referentu na UE Šentjur, legalizacija asfaltna baza tik pred zdajci.

Sosedje so redkobesedni, a bodo šli do konca

Na vprašanje, kaj bodo storili, če bo asfaltna baza legalizirana, sosede odgovarjajo več ali manj apatično.

»Šli bomo do evropskega sodišča, če bo naša stvar padla na našem Ustavnem sodišču in če MOP ne bo upošteval naših pripomb. Ko je baza pred leti nekaj dni delala, sta bila hrup in smrad v naši vasi neznosna, zato nas nobena plačana študija ne bo prepričala o nasprotnem,« je odločna

Mihaela Kotnik.

»Kdo sem jaz, da sploh lahko kaj naredim? Novinarji tako vse napišete, kot reče Kovač, zato napišite, da ne dajem nobene izjave,« je bil že skoraj na meji nejevolje g. Bohinc, nekdanji najbolj odločen nasprotnik asfaltna baze.

»Žena ima astmo že sedaj, kaj bo šele potem. Kam pa naj gremo? Ne gremo nikamor, prej smo bili tu kot baza in mi bomo tu tudi ostali«, se je hrabril neposredni sosed Perčič, ki mu je Kovač bazo postavil domala na dvorišče.

UE le vodi razpravo

Gospod Brežan, vodja oddelka za okolje in prostor na UE, je dežurna tarča mnogih pripomb in pritiskov z vseh strani: »Ljudem največkrat ni jasno, da mi v tem primeru vodimo le razpravo, okoljevarstveno soglasje daje ministrstvo. Če bo le to izdano, potem bo zadeva stekla, vendar pa do pravomočnosti gradbenega dovoljenja lahko še pretečeta leto ali dve. Ali bo potem asfaltna baza tehnološko in ekonomsko še zanimiva, je povsem drugo vprašanje.«

F.K.

Knjižnica, lepota ali grda spaka, kdo te je ustvaril?

Nova šentjurska arhitekturna pridobitev, ki bo dala dom novi pošti in občinski knjižnici, bo očitno še kar lep čas predmet nasprotujočih ocen in razprav. Glas ljudstva je trenutno odklonilen, pravijo, da zgradba predstavlja vse prej kot večni okras Šentjurja in bo tudi eden od tistih bananinih olupkov, na katerem bi utegnili zdrsniti županu Tislu v dirki za drugi županski mandat.

Šentjurska stroka, ki naj bi ji bila arhitektura blizu, je pomenljivo tiho; vsi, ki sem jih vprašal za mnenje, so se vzdržali komentarja. Mislim, da to kaže na dvoje: na njihovo nemoč vplivati na ustvarjanje podobe Šentjurja in občutek sokrivde za nastanek tega šentjurskega »luftšuckelerja«. Da je nova stavba moteč element, da je enostavno grda, pravzaprav ni več nobenega dvoma. Občutek teže, zapiranje edinega mestnega odprtega javnega prostora, male line namesto oken, obupna severna fasada so tisti prevladujoči negativni arhitekturni elementi, ki jih proti cesti odprto svetlo in razgibano pročelje očitno ne bo moglo kompenzirati. Šentjur je nepopravljivo spremenjen.

Kdo je odločal in odločil?

Direktor občinske uprave Palčnik se pri odgovoru na to vprašanje ni skrival: Vse bistvene odločitve v povezavi z izgradnjo knjižnice na tej lokaciji je sprejela ta občinska garnitura. Idejni projekt je bil naročen pri Studiu List iz Celja pri arhitektu Čebeli in narejen februarja 2003. Zanj se je odločila ta občinska uprava, neposredno pa so to bili člani komisije Peperko, Ratajeva in Ogrehenšek in morda še kdo. Do spremembe prvotnega projekta v Ulici Valentina Orožna, ki ga je naročila še Malovrhova

garnitura, je prišlo zaradi izgradnje pošte in prostorskih stisk knjižnice. Izvedbeni projekt je na javnem natečaju dobil Inženiring projektivni biro Maribor, naredila ga je znana arhitektka Barbara Ačanski, v komisiji, ki ga je potrdila, sta bila poleg treh predstavnikov Pošte tudi občanarja Edi Peperko in Mateja Močnik. Vendar ne bi nikogar posebej izpostavljati, kajti gre za zavestno odločitev občinske uprave. Zgradba, ki trenutno res ne izgleda lepo in bo svojo polno podobo še dobila s fasado in steklenimi površinami, predstavlja optimalni kompromis med strokovnimi zahtevami in možnostmi.

Erika Kosi, strokovna sodelavka na Oddelku za okolje in prostor:

Z nekaterimi spremembami idejnega projekta, mislim predvsem na proti cesti obrnjeno pročelje, smo pridobili potrebne površine in dovolj svetlobe za čitalnične potrebe.

Severna fasada je morda res moteča, toda takšna je zaradi potreb knjižnice. Glede na uporabnost so arhitekturne rešitve optimalne. Ko bo stavba gotova in bo urejen tudi prostor med stavbo in cesto, na primer z zelenicami in klopami, bo učinkovala lepo. Tudi glede parkirišč ne vidim večjih problemov; preuredili bomo

parkirišča za Občino in pridobili okrog 30 novih parkirnih mest.

Edi Peperko, vodja oddelka za družbene službe, vi se kar dvakrat pojavljate kot član komisij, ki so tako ali drugače »požegnale« ta projekt. Ali to pomeni, da smo našli očeta te nove šentjurske arhitekturne pridobitve? Vam je arhitektura nove knjižnice všeč?

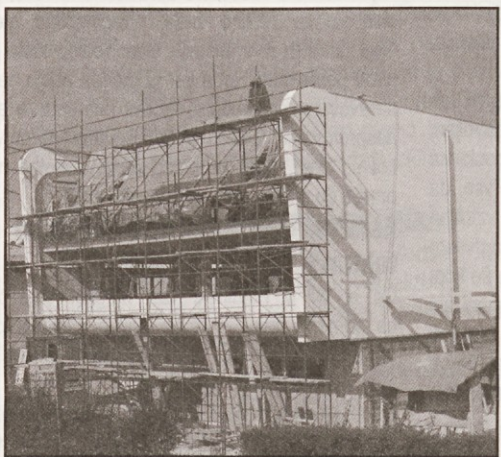
»Ne, ni mi všeč, tudi jaz menim, da je stavba grda. O

zunanjem izgledu te stavbe osebno nisem nikoli odločal niti nisem član kakršnegakoli organa, ki naj bi pri tem imel zadnjo besedo. Ideja, da prostore nad pošto in del prostorov v novem občinskem prizidku uporabimo za knjižnico, je bila res moja, toda kot vodjo oddelka za družbene službe me je zanimala le ustreznost knjižničnih prostorov, zunanji izgled stavbe pa je nastajal drugje. Res sem bil član komisije, ki je na natečaju izbrala idejni projekt arhitekta Čebele, toda kasneje v fazi nastajanja izvedbenega projekta, ki se kar precej razlikuje od idejne zasnove, mene zagotovo ni bilo več zraven. Nihče me ni o ničemer nič vprašal ali me obvestil.«

Nekdo je vendarle odločal in odločil?

»Vsekakor. Kolikor je meni znano, sta vse tekoče usklajevanje vodili gospe Erika Kosi in direktorica Knjižnice Osetova. Verejetno sta o svojih odločitvah obveščali tudi svoje predpostavljene, vodjo odelka za okolje in prostor Marijo Ratajevo ter župana in podžupane, mene pa zagotovo ne. Če hočete najti očete oziroma matere nove arhitekturne podobe Šentjurja, jih boste

morali iskati tam nekje.«

Kriv je župan

Župana Tisla iz vpludnostnih razlogov nisem več spraševal, v kolikšni meri je knjižnica narejena po njegovem okusu, kajti nesporno je župan tisti, ki ima na Občini zadnjo besedo oziroma bi jo vsaj moral imeti. Če je odločitev prepustil Erki Kosi in Tatjani Oset, ne da bi se posvetoval s strokovnjaki in esteti, je bila pač njegova suverena odločitev, ki jo bo moral braniti pred volivci in zgodovino. Žal, kot vse kaže, na Občini sploh ni mehanizma, da bi stroka odločala o takšnih »malenkostih«, kot je izgled mesta, in so vse tovrstne odločitve predmet županovega okusa oziroma trenutnega navdiha. Spomnimo se samo, kako je župan Malovrh dal postaviti na Mestnem trgu podobno strašljiv spomenik Franju Malgaju.

F.K.

Upi in nade Šentjurja

Naši maturanti o...

Sredi julija so bili znani rezultati letošnje mature, ki jo je opravilo 16.650 mladih, med njimi tudi lepo število iz šentjurske in dobjanske občine. Izbrali smo nekaj naših maturantk in maturantov in se na kratko pogovorili z njimi. Ker naj bi matura pregovorno še vedno pomenila neke vrste zrelostni izpit, so nas bolj kot njen potek in uspeh naših anketirancev zanimali njihovi pogledi na razvoj lokalnega okolja in Slovenije. Malce smo jih skušali izzvati tudi s politiko, tako lokalno kot slovensko. Zanimalo nas je tudi, kje se nadobudni zaenkrat še najstniki vidijo v prihodnosti, recimo čez 20 let. Morda v Šentjurju?

Mitja Kamplet iz Šentjurja, maturant tehnične gimnazije ŠC Celje: »Matura se mi je zdela

nekaj srednjega. Nekateri predmeti, recimo fizika, so bili zelo težki, nasprotno pa je bila matematika presenetljivo lahka. Hmm, če vidim svojo prihodnost v

Šentjurju? Rekel bi, da bi se raje videl kje drugje, vendarle pa tudi tukaj ni nič narobe. Ja, prav mogoče je, da bom ostal šentjurčan. Z občinsko politiko se ne obremenjujem kaj dosti. Zdi se mi, da se preveč ubadajo z malenkostmi, prave potrebe pa žal ostanejo neuresničene. Tako res ne vem, če je pločnik v Vrbnem bolj potreben kot recimo v Hruševcu ali Novi vasi. Ali pa recimo gradnja nenavadnega objekta v centru, kjer bo nova knjižnica seveda več kot dobrodošla, ni mi pa jasno, kaj je narobe z obstoječo pošto. Glede Evropske unije in Nata sem proti, saj gre po mojem mnenju za manipuliranje z glasovi tistih, ki so glasovali za. Takšna je pač politika, za svetlo prihodnost Slovenije pa bo potrebno postoriti še kaj več.«

Katarina Mitič, maturantka umetniške smeri 1. gimnazije v Celju: »Menim, da gre pri celotni maturi za pretirano tratenje živcev. Ustni del je bolj simboličen, saj profesorji veliko pomagajo. Dvomim, da

sistem mature prinese realno oceno znanja, bolj pravično bi bilo, da bi se upošteval samo uspeh. Sicer pa je moja prva želja študij psihologije, kjer pa je letos izredno velik naval.

O šentjurski politiki nimam kaj prida pojma. Vse skupaj mi je rahlo »šmek«, no, nekaj

pa je vendarle bilo narejenega. Morda celo več, kot pod prejšnjim vodstvom. Vstop v Evropo ima seveda pozitivne in negativne posledice. Največ bo odvisno od nas samih, če bomo znali naše prednosti obrniti v našo prid. Ne, junijskih volitev v evropski parlament se nisem udeležila, saj smo bili sredi priprave na maturo.

Kot mnogi drugi tudi sama opažam v Šentjurju prav neverjetno število trgovin, kar se mi zdi pretirano in popolnoma brez veze. No, mogoče pa nekateri že razmišljajo o času, ko se bo Šentjur razširil in bo resnično potreboval veliko trgovin. O moji prihodnosti v domačem kraju težko razpredam. Sem človek, ki ne dela dolgoročnih načrtov. Nikoli ne veš, kam te bo zaneslo v življenju, morda pristanem na čisto drugem koncu sveta. Načeloma pa bi bila zadovoljna tudi v Šentjurju oziroma Sloveniji.

Matjaž Vodišek iz Dobja, maturant umetniške smeri 1. gimnazije v Celju

»Matura pomeni pregled pridobljenega znanja v štirih letih. Presenečen sem bil nad matematiko, ki ni bila pretirano zahtevna. Vpisal sem se na Akademijo za glasbo v Gradcu, kjer bom študiral klarinet. Zaenkrat sem edini sprejeti Slovenec

na tamkajšnji akademiji. Zakaj tujina? Pri nas je izredno težko priti med izbranice, letos pa so recimo sprejeli samo enega klarinetista. Seveda spremljam vstopanje Slovenije v Evropsko unijo, saj je povezano tudi z mojim študijem. Kot kaže, bo tako zdaj potrebno plačevati tudi šolnino, kar prej za nečlanice EU ni bilo potrebno. Problem je tudi z nostrifikacijami diplome, saj v Sloveniji recimo graške akademije ne priznavajo. Mislim, da se bodo zdaj zadeve počasi uredile. Zadnjih junijskih volitev se nisem udeležil, ker smo imeli nastop. Menim pa, da ima Slovenija v Evropi možnosti za napredek, le izkoristiti jih moramo.

V Dobju je videti napredek. Še posebej na kulturnem področju se je marsikaj uredilo, organizirali smo se tudi mladi, ki prosti čas kakovostno preživljamo v okviru ŠPUKN-a. Lokalne politike ne spremljam.

Kljub temu, da odhajam na študij v tujino, pa svojo prihodnost vidim v Dobju. Sem takšen karakter, da se hitro navežem na okolje in naravo. V Dobju mi je prav lepo. Verjetno bom nekoč učitelj klarineta, živel bom v domačem okolju in se vozil na delo drugam.

Manca Kmecl iz Nove vasi, maturantka 1. gimnazije v Celju

»Z maturo ni bilo nobene krize. Ritem preverjanja

znanja je res hud, a se jo sprotnim delom da brez težav opraviti. Želela sem se vpisati na krajinsko arhitekturo, a nisem bila sprejeta, tako da sem pristala na Pravni fakulteti v Ljubljani.

Šentjur ni ravno velemesto, a kaj posebnega ne pogrešam. Morda zato, ker je blizu Celje. Mislim, da bi bil potreben pločnik v Novi vasi, saj je zdaj prav nevarno hoditi peš ob cesti ali se voziti s kolesom. Pogrešam tudi javno razsvetljavo. Vsekakor pa imamo preveč trgovin, pri čemer se mi najbolj smilijo trgovke, ki morajo delati tudi ob vikendih in ob nenavadnih urah.

Vstop v Evropo je z vidika razpoznavnosti za Slovenijo zagotovo pozitiven. Pred kratkim sem bila v Berlinu na neki konferenci in lahko povem, da večina mladih Nemcev sploh ne ve, kje je naša država, saj so se učili le o članicah EU. No, zdaj bodo kaj več lahko izvedeli tudi o nas. Druga zgodba je seveda gospodarstvo, kjer se bo Slovenija srečala z izjemno hudo konkurenco, pri čemer bodo imeli največ težav kmetje. Sicer sem se udeležila junijskih volitev v evropski parlament.

Šentjur in Slovenija sta mi čisto kul, tako da svojo prihodnost vidim doma. Mislim, da se bomo še razvijali, pri čemer se bo morala zamenjati politika. Imam občutek, da se še vedno bojimo vsake večje spremembe.

Boštjan Korošec iz Goričice, maturant tehnične gimnazije ŠC Celje:

»Bilo je kar v redu. Matematika mi je bila najlažja, slovenščina pa najtežja. Zakomplicirano je bilo računalništvo, ki nas ga je večina z naše smeri imela za izbirni predmet, a smo se učili popolnoma drugo, kot je bilo potem na maturi. Že

prej sem vedel, da bom sprejet na Pedagoško fakulteto v Mariboru, smer fizika in tehnika, saj ni bilo omejitev, tako da sem lahko maturo opravljal sproščeno.

V Šentjurju pogrešam več prireditev, recimo koncertov tipa Šentrock. Večino prostega časa igram košarko na igrišču in hodim naokrog s prijatelji. Tudi meni se zdi, da imamo mnogo preveč trgovin. Opažam, da imamo slabe ceste, sicer pa je infrastruktura še kar solidna. Na politiko se ne spoznam kaj dosti, vendarle pa se mi zdi šentjurska še kar nekako. Tudi za življenje se mi zdi naše okolje primerno, tako da me ne vleče kam drugam, čeprav službo bom morda res iskal kje drugje.

Volitev v evropski parlament sem se udeležil, strinjam pa se tudi z vstopom Slovenije v EU. Menim, da se lahko tako Slovenija še bolj razvija, več pa bo tudi delovnih mest.

L.H.

Iz Alposovega letnega poročila

Alpos poroča, vabi ne

Delničarji Alposa so se 24. junija v hotelu Žonta zbrali na osmi redni skupščini. Spodnje informacije povzemamo iz letnega poročila, o dogodku samem pa ne moremo poročati, ker vabilo ni prišlo do nas.

»Podvojitve obsega poslovanja v letu 2004 in 20% letna rast do leta 2007.« S temi besedami je generalni direktor, Mirjan Bevc, jedrnatno označil bližnjo prihodnost organizacije. Nadzorni svet se je lani sestel štirikrat. V poročilu je predsednik Franc Ban zapisal, da so med letom podrobno spremljali delo podjetja in zahtevali tudi različne analize, še posebej skrbni pa so bili pri obravnavi nakupa družbe Fahop. Na podlagi slednjega in pozitivnega mnenja revizijske hiše Iteo Abeceda iz Ljubljane so letnemu poročilu tudi sami podali pozitivno mnenje.

Uprava in nadzorniki so delničarjem predlagali, da bilančni dobiček izkazan na dan 31.12.2003 v višini 53.684.176,22 SIT ostane nerazporejen.

Prodaja

Alpos izvozi 78% proizvodnje. Med državami izvoza je najpomembnejša Nemčija z 31% in Madžarska z 20%.

Lastniki

Največji lastnik je Nova Hut z 38%, ki ga je kupil LNM, in je tako največji delničar. Factor banka d.d. jih poseduje 20,6%. Novi imeni v primerjavi z letom 2002 sta Fero-metal d.o.o. z 19,2% in Vipa d.d. s 6,3%, ki sta praktično nadomestila PID Zvon 2 d.d., Inštalacije Grosuplje d.d. in Lesnino finance d.o.o. Delež malih delničarjev je nekoliko poskočil in prilezel na skoraj 16%.

Glavni kazalci

Prihodki od prodaje so znašali 11,9 mrd (indeks 96,6). Zaradi prerazporeditve s povezanimi podjetji v skupini je prikazanih samo 234 zaposlenih (leto poprej 477). Potemtakem ni čudno, da ima dodana vrednost na zaposlenega indeks 179,4 in znaša 10,4 mio SIT. Čisti dobiček znaša 107 mio (indeks 147).

Ekologija

Poraba vode naj bi se lani znižala, kar za polovico in je znašala 14.000 m³, kar so dosegli tudi z investicijo v zaprt hladilni sistem za hlajenje emulzije. Poleg tega so s kurilnega olja pri ogrevanju prešli na zemeljski plin. Pridobili so tudi čistilni napravi za čiščenje tehnoloških in bioloških vod.

Izkaz stanja

Bilančna vsota se je povzpela na 28,8 mrd SIT, kar pomeni kar 86% nominalno povečanje, predvsem na intenzivnih naložbah.

br

Trgovci lovijo na akcije

Šentjurski trgovinski ekspanziji ni videti konca ne kraja. Ko se že zdi, da je naše tržišče dokončno zasičeno, se vedno znova pojavi kakšna nova trgovina. Pozno jeseni smo tako dobili Mercator, pred mesecem pa še Spar. Na »sceni« seveda ostajajo tudi Resevna, Kea, Jager, Era, Wihar ... Trgovci nas dobesedno bombardirajo s svojimi katalogi, še posebej ob ponedeljkih lahko marsikje »raznese« skromen hišni nabiralnik. V ŠN smo se odločili, da obiščemo sedem šentjurskih trgovin in primerjamo njihovo ponudbo. In seveda cene, ki naj bi bile vedno v ospredju zanimanja kupcev. V nakupovalno vrečko smo uvrstili mleko, moko, pivo, sladoled, pasjo hrano in milo. Za omenjene artikle bi verjetno težko rekli, da predstavljajo osnovno življenjsko košarico, vendarle pa gre za izdelke, ki jih povprečno gospodinjstvo takorekoč tedensko kupuje. In kaj smo odkrili?

Mercator megalomanski

Začeli smo pri najboljšem sosedu, ki šentjurske kupce prepričuje o dobrososedskih odnosih od decembra 2003. Tistega četrtkovega popoldneva se je na »sosedske finte« odzivalo kaj malo kupcev.

V slabih 20 minutah, kolikor je trajala naša avantura, smo v ogromni hali našteali le kakšnih pet kupcev, ki so v svoje vozičke zlagali vsakodnevne drobnarije. Torej ni šlo za kakšen večji šoping.

Mercatorjev interior je tako standarden, da o njem ni kaj dosti razpravljati. Artikli so razporejeni po logičnem zaporedju, prostora med policami je več kot dovolj, hladilniki, delikatesa in ostali ambient so tudi »modni«. Morda je ob tako malo kupcev vse skupaj delovalo nekoliko megalomansko, če malce pretiravamo, skorajda nekoliko strašljivo. Vsaj malo je takšen tudi pogled v strop, ki je prepleten s konstrukcijo in številnimi zračniki. Vse prej kot domač občutek, toda iskati domačnost v sodobni trgovini je verjetno že preveč romantično.

Dovolj bluzenja. Ponudba v tako velikem nakupovalnem središču je seveda velikosti primerna. Tudi za nakupovanja nevesče osebe, za katere ima Mercator vse lepo označeno. Od slovenske košarice (mimogrede, na tako veliki površini deluje dokaj uborno) do posameznih področij. Na večini polic lahko najdete tudi artikle trgovske znamke Mercator in pa katero izmed »akcij«, ki so seveda na veliko označene. Še ena zanimivost - večina cen v Mercatorju je zaokroženih na 00, kar ob tem, da je trgovina takorekoč že znanost, zagotovo ni slučaj ... No, kljub veliki ponudbi pa nikakor nismo našli sladoleda Planica, ki ni ravno bizaren artikel. Imajo pa seveda cel kup drugih, v našo vrečko za 25 tolarjev pa smo na koncu dali primerljivi Otočec. Osebe je sicer korektno in primerno prijazno, tudi

na blagajni smo bili seveda kojci na vrsti, korektno pozdravljeni in odzdravljeni, kajpada smo (s)prejeli tudi račun.

Mercatorjev center spremljajo še drogerija, darilni butik, loterija, trgovina z mobiteli in verjetno najbolj mondeno opremljeni šentjurski bar, na katerega terasi je ob sokcu in čiku poziralo nekaj mladeničev.

Era - izjemen odpiralni čas

Seveda smo se našega »kao« raziskovalnega novinarstva lotili rajonsko. In, kako ironično, skoraj najbližji Mercatorjev sosed je - trgovina! Sosedskih odnosov in razprave kdo je (naj)boljši sosed na tem mestu raje ne bomo znova pogrevali, je pa dejstvo, da je Erina trgovina že tretje leto situirana v Akvonijevem trgovinskem centru.

Parkirišče je bilo solidno zapolnjeno, a očitno predvsem na račun Akvonija in drugih lokalov. V Eri so namreč nakupovale z nami vred natanko tri stranke. Trgovina je nekoliko manjša od nekaterih drugih, toda vseeno dokaj pregledno urejena. Vidno so označeni vsi artikli, še posebej pa seveda izstopajo akcijski izdelki, ki so jim Erini marketinški strategji prilipili zloženko »modra cena«. Ponudba se zaradi prostorske majhnosti sicer zdi manjša kot recimo v večjih Sparu, Mercatorju ali Kei, toda z iskanjem naših artiklov nismo imeli večjih težav. Zapletlo se je le pri sladoledu, saj očitno Planica vendarle ni več tako legendarna, kot je bila nekoč. No, v našo vrečko smo znova dali Otočec. Na blagajni ni bilo težav. Prijaznost in postrežba sta bili korektni.

Era je torej čisto luštna trgovina, v katero pa najbrž že večina zahaja tako »za mimogrede«, večje tedenske nakupe pa opravi v večjih centrih. Prednost Ere, ki gre v kontekst nakupov »po potrebi«, je kljub vsem »antialkoholnim« in grozečim referendumskim omejitvam, še vedno odpiralni čas. Era je namreč vsak dan odprta do desetih zvečer in najbrž je tudi to razlog, da (še) uspešno konkurira drugim šentjurskim trgovcem.

Resevna se dobro drži

Legendarna samopostrežna še vedno vztraja, kljub temu, da ji mnogi že kar nekaj let prerokujejo slabe čase, morda celo propad. Toda očitno ima trgovina poimenovana po šentjurskem »Triglavu«, če se izrazimo nekoliko praviljično, sedem trgovskih življenj.

Tudi obisk je bil kar soliden, a seveda še

zdaleč ne moremo reči, da smo bili priče navalu. V trgovini smo se oglasili zgodaj popoldne, kar bi tudi lahko bil razlog dobrega obiska. Če je prednost Ere odpiralni čas, je to pri Resevni na nek način lokacija. Mestni trg je sicer center Šentjurja bolj teoretično, toda ljudje se tam naokoli če že ne zaradi drugega mudijo po opravkih in tako verjetno mimogrede mnogi zaidejo tudi v Resevno. Pa tudi zaposleni v okoliških pisarnah so najbrž kar redne stranke. Z novim izvozom s parkirišča se je nekoliko uredil tudi prometni kaos.

Trgovinske police so v Resevni solidno založene, saj smo brez težav našli vse artikle. Cene so jasno izpisane, kakor so označeni tudi izdelki v akciji. Kljub rahli gneči smo ob dveh delujočih blagajnah plačilo opravili v dobrih dveh minutah. Zanimivo je tudi to, da je Resevna ena redkih trgovin, ki še ima veliko izložbo, ki jo relativno redno urejajo. Med raritete bi lahko v smislu opreme in »scene« uvrstili tudi trgovinski bar, ki je doživljal že bolj zvezdne trenutke, a še vedno pomeni nepogrešljivi del šentjurskega (dopoldanskega) družabnega življenja.

Spar ne mara Šentjurskih novic

Zaenkrat zadnja trgovska veriga, ki se je naselila v Šentjurju. Trgovino so kot »hišo iz kart« sestavili v sila kratkem času, tako na oko pa je njena površina največja med šentjurskimi trgovinami. Prvi vtis med policami je dokaj soliden, podobno kot v Mercatorju pa tudi v Sparu strop ne ponuja ravno estetskega užitka. Ampak v trgovine ne hodimo zato, da bi gledali v zrak ...

Sparovi strokovnjaki za interior so zagotovo dobra dodelali notranjost svojih centrov. Izdelki si sledijo po logičnem zaporedju, vse je lepo označeno, nekatera »področja« pa so še posebej dobro urejena. Delikatesa in ribarnica sta vsaj na pogled zelo privlačni, v Sparu pa imajo še posebej, verjetno ne

slučajno, ozaljšane police z vinom. Skratka oh in sploh.

Podobno kot v Mercatorju je zanimiv pogled tudi na psihologijo cen. Spar ima eno najmočnejših »papirnih« kampanj, ugodnost svojih cen pa dokazuje celo s tržnimi raziskavami ... No, zanimivo je to, da so takorekoč vse cene zaokrožene na tolar natančno, kar pomeni, da lahko ob obisku Spara pustite stotine doma.

Sicer pa je bilo ob našem šopingu v trgovini kar nekaj kupcev, ki so dodobra napolnili vozičke, po čemer bi lahko sklepali, da se v Sparu opravljajo večji nakupi. Zanimivo je, da v sklopu trgovine ni bara. Na žalost moške in veselje ženske populacije, bi lahko hudomušno dodali. Ja, pa tudi Šentjurskih novic med sicer številnimi časopisi ne morete najti. Če bi nekoliko subjektivno sklepali, se globalni Spar rahlo požvižga na lokalno sceno.

Pri Wiharju za lokalno sceno

Edina živilska trgovina v Novi vasi in Črnllici ima verjetno svoj krog kupcev, toda ob našem nakupovanju nam je v desetih minutah družbo delala le ena stranka. No, res je tudi, da ponedeljkovo popoldne sredi julija ni ravno čas, ko bi ljudje drli v trgovine. Wihar je srednje velika trgovina, njena prednost pa bi po svoje lahko podobno kot pri Resevni bila lokacija. Nova vas in Črnllica sta dokaj veliki naselji, pa tudi lokacija neposredno ob zelo prometni cesti proti Kozjanskemu kar sama kliče po tem, da se človek ustavi po zadnjih nakupih.

Sicer pa notranjost trgovine ni pretirano pretresljiva. Cene so napisane na roko, ponekod je tudi zato težko razvozlati, za kateri artikel gre. Ampak ni hujšega. Osebe je bilo prijazno in pripravljeno pomagati.

Supermarket Jager, tudi lačne in žejne

Pred eno izmed dveh trgovin v Hruševcu je bilo parkiranih kar nekaj avtomobilov, a je večina lastnikov očitno bivalirala v baru in piceriji, ki poleg tehničnega in blagovnega oddelka obratuje v sklopu supermarketa. Ob vhodu je najprej opaziti bankomat, kar daje slutiti, da je lokacija na robu Hruševca dokaj pretočna.

V sami trgovini je bilo podobno kot drugod; v dobrih petih minutah smo opazili štiri stranke. V prijetnem hladu smo se brez večjih težav znašli med policami, ki so dobro označene. Podobno velja za cene in akcije. Skratka, na podobno visokem nivoju kot v drugih trgovinah.

Tudi pri blagajni ni bilo zapletov. Simpatična mlada prodajalka se je celo malce pošalila v debati okrog drobiža, tako da je bil vtis ob izhodu mimo improvizirane izlozbe s tehničnimi artikli, ki so na voljo v drugem nadstropju, toliko prijetnejši.

Kea Lokarje ne mara primerjav

Za zadnji cilj smo si izbrali pravo malo nakupovalno središče v Lokarjih, ki se je pred kratkim razširilo še na ponudbo za kmetovalce, vrtičkarje in vinogradnike ... Klasična družinska trgovina je sicer že nekaj let ena izmed Tuševih franšiz, toda še vedno jo trdno obvladujejo Kukovičičevi.

Dokaz za to je tudi to, da je že po slabi minuti naše vohljanje v prijetnem hladu med policami kot detektiv sprevidela gospa Silva in še preden smo se uspeli izgovoriti, nam je v usta položila, da delamo anketo... Po posvetovanju s šefom Boštjanom, nam je prišla na blagajno sporočiti, da ne želijo sodelovati, tako da vam žal Keinih cen in ambienta ne moremo posredovati.

Ugotovitve

Artikle, ki smo jih tokrat vzeli pod drobnogled, smo določili pred obiskom prve trgovine in jih kasneje nismo spreminjali. Ob pravi poplavi različnih blagovnih znamk se je izkazalo, da vsi trgovci ne držijo artiklov istih proizvajalcev. To je bilo najbolj očitno pri tekočem milu in sladoledu ter v enem primeru tudi pri pasji hrani.

Neposredno primerjavo cen je tako mogoče narediti pri mleku, moki in pivu, katerih naše izbrane znamke so bile na voljo v vseh sedmih trgovinah. Omenimo, da smo kasneje ugotovili, da je moka v Resevni bila v akciji (od tod izstopajoča nizka cena), kar

na polici ni bilo označeno. Največje težave so bile pri tekočem milu Palmolive, ki ga niso imeli povsod, poleg tega pa se cena razlikuje od vonjave do vonjave, tako da primerjava ni reprezentativna. Podobno je s sladoledom, vendar gre pri artiklih Planica in Otočec za isto »družino« in količino Ljubljanskih mlekarn. Pri pasji hrani Chappy je potrebno omeniti Jagra, kjer smo vzeli primerljivo govejo konzervo Flik flok, a je nižjo ceno verjetno potrebno iskati v manj priznani znamki.

In kaj lahko ugotovimo? Na podlagi naše tabele je težko sklepati, katera prodajalna je zares najugodnejša. Trgovina je v zadnjem desetletju postala prava mala znanost in pravi raj za oglaševanje. Tako laično se zdi, da vsi igrajo na podobne karte; z oglaševanjem velikih akcij in ugodnih nakupov skušajo privabiti kupce, ki pa seveda, vsaj večina ne, ne ostanejo zgolj pri nakupu izdelkov, ki naj bi bili ugodni. Verjetno bi ob večjih nakupih, recimo stotih različnih izdelkov, kaj kmalu ugotovili, da so razlike minimalne.

Seveda pa na odločitev strank vpliva več dejavnikov. Ljudje se navadijo določene trgovine in se radi vračajo, ker se navadijo postavitev izdelkov in prodajalcev. Vsake toliko časa pa najbrž pride tudi do zamenjave, še posebej če se na trgu pojavi kakšen nov trgovec.

Splošen vtis je, da so takorekoč vsi šentjurski trgovci prijazni in korektni. Verjetno je že res, da zaenkrat tudi vsi vsaj za silo živijo, kakšna bo prihodnost, pa bo najbolje pokazal čas.

L.H.

	Alpsko mleko 3,5 l l	Ta boljša moka, ostra 1kg	Tekoče milo Palmolive, 300 ml	Laško pivo Zlatorog, pločevinka 0,5 l	Sladoleđ Planica 1 l	Pasja hrana Chappy- govedina (400g)
Mercator	159,00	197,00	399,00	179,00	783,00 *Otočec	186,00
Spar	159,00	175,00	459,00	185,00	685,00	179,00
Kea						
Resevna	149,90	148,90	495,00	179,90	599,90	182,90
Jager	138,80	189,90	699,90 *Nivea	179,90	749,90	149,90* Flik flok
Pri Wiharju	145,00	179,90	639,90 *Nivea	179,90	529,00 *Piran	199,90
Era	158,90	201,20	481,50	179,00	748,50* Otočec	179,00

*Stanje artiklov in cen na dan 15.7. oziroma 19.7. 2004

Iz ljubezni do obeh domovin

Čeprav Mestni trg nima prave prireditvene infrastrukture, je predstava slovenskih maturantov iz zamejstva pokazala, da so poletni večeri pred občinsko zgradbo lahko tudi prijetni. Okrog 100 obiskovalcev je s hvaležnimi aplavzi sprejelo predstavo, ki jo je organiziralo Izseljensko društvo Slovenija.

Večer je imel dva različna dela, v prvem so se z razmeroma zelo preprosto predstavo in skromno slovenščino predstavili maturanti iz Toronta, argentinski maturanti v drugem delu pa so postrigli že s prav presenetljivim znanjem slovenščine in profesionalnim plesnim nastopom. V celoti je bila režija predstave naravnana domoljubno in patetično, toda ko sem v zakulisju prisluhnil našim

mladim rojakom, ki so med seboj komunicirali izključno v angleščini oziroma španščini in se skupini medseboj skorajda nista družili, kaj šele, da bi ju povezoval jezik njihovih staršev, sem rahlo podvomil v iskrenost njihovih čustvenih izseljenskih sporočil. »Iz ljubezni do obeh domovin« je bilo njihovo temeljno vodilo.

Maturanti iz Kanade so se omejili na Prešerna, odigrali so Povodnega moža,

zborovsko odrecitirali nekaj drugih Prešernovih pesmi in odplesali nekaj naših plesov. Njihov nastop, vključno z »mučenjem« slovenščine, ki je precej spominjal na nastope naših najmlajših solarjev ali vrtičkarjev, je kljub temu, ali pa prav zato, učinkoval simpatično. Njihovi priimki so večinoma še dokazovali slovensko poreklo, različni Johni, Mathewi, Edwardsi ... pa so le kazali na večdesetletne asimilacijske vplive.

Da je slovenska diaspora v Argentini očitno nekaj povsem drugačnega, se je lepo videlo tudi iz nastopa njihove 33. generacije slovenskih maturantov. Argentinski

Slovenci očitno imajo svojo avtonomno slovensko kulturo, svoje slovenske ustvarjalce in svoj slovenski izseljenski ponos. Maturanti, ali pa vsaj njihovi starejši vodniki iz Izseljenskega društva Slovenija, se svoji nekdani domovini sicer niso odpovedali, toda so dovolj jasno izrazili pripadnost svoji novi argentinski domovini. Nobene nostalgije, nobenega vračanja »domov« ni bilo čutiti v njihovem suverenem nastopu. Svoj nastop so uokvirili s stvaritvami lastnih literatov, odplesali so nekaj naših plesov z zanimivimi vložki, ki jih pri nas (več) ne poznamo, prav fascinanten pa je bil njihov argentinski folklorni nastop, ki je bil na profesionalni ravni.

Enostavno dobri so bili.

Po predstavi sem se poskušal dokopati vsaj do enega sogovornika, ki bi mi povedal kaj več, kot smo videli in slišali, pa nisem imel srečne roke. Ali se z »žrtvijo« v slovenščini nisem mogel dovolj sporazumeti, ali pa za kaj več kot za nekaj splošnih fraz, da je v Sloveniji lepo itd., ni bilo niti časa niti volje.

OD CEVI DO CEVI

Alpos Tours

(Nadaljevanje iz prejšnje št. ŠN)

Seveda nismo ostali neopaženi izkušenemu očesu harmonikaša, ki je zavohal slovenske denarice in nam med iskanjem primerne lokacije žvrgolel znamenite starogradske pesmi. Po uspešni montaži pri Potujučem glumcu se je skladno s količino degustiranega žestokega in vranca izboljšalo razpoloženje. Harmonikaš je bil nenadoma trio, neznanci pri sosednji mizi niso bili več neznanci, ura je bila nenadoma tri proci. Zaradi zaobljubljenega novinarske molčečnosti in interesov predstavnikov kapitala pa tu končujem s prvim delom poročila.

Zaradi napovedanega zgodnjega odhoda dopisnik Šentjurskih novic skoraj nisem mogel verjeti, da sem prvi na zajtrku. Prav tako skoraj nisem mogel verjeti, da je pri sosednji mizi Milan Kučan, da je tista umetno zagorela turbo pevačica, ki je imela zelo zadovoljivo pljučno kapaciteto, tolkla pristno ljubljansčino, poleg tega pa me je preveval grozen občutek majhnosti, saj je okrog mene mrgolelo dolginov z napisom Serbia and Montenegro Volleyball Team. Spoštovano bralstvo naj mi odpusti morebitne lapsuse v prejšnji povedi, vendar je ob tako zgodnji uri, kot je osma, težko imeti vse misli na mestu.

Ob terminu predvidenega odhoda smo se nekako nakapljali v rozija, manjkala je le lastnica najbolj tiražnega lokalnega časopisa ob Voglajni, ki naj bi šla na Dedinje obiskat Starega, kar je glede na njen prvi obisk mesta, kjer je bil Urh Celjski prikrajan za svojo plemenito betico, zagotovo dejanje vredno pozitivne zabeleške v pionirski izkaznici.

Gorenjski šoferski par si v skladu s pregovorno lastnostjo ni utegnil zagotoviti mestnega zemljevida, tako da smo, čeprav smo stanovali blizu ustrezne prometnice, za pot iz mesta potrebovali celo večnost. Med pogledovanjem največjega na črno zgrajenega naselja na Balkanu je prav zanimivo deloval grafit pod enim izmed viaduktov, kjer je pisalo Prosinečki. Beograd je drugače dobesedno onesnažen z grafiti, ki se dotikajo izključno dveh tem: nogometa in politike.

Naš cilj, Aleksinac, je bil oddaljen okrog 200 kilometrov proti jugu. Ker so nas v šoli učili, da se po avtocesti južno od Beograda prosto sprehajajo ovce, sem hkrati z zanimanjem in tesnobo v srcu čakal, kdaj se bo kakšen v ljubezni razočarani oven postavil pred našo raketo. Resda je ograja dosti bolj skromna kot pri nas, tako da sem si interpretiral, da morda tovarišica ni dobro videla, zato sem pomirjen še malo zakinkal.

Ne vem, kako si vi predstavljate videz tovarne, ki se v Srbiji ukvarja s cevarstvom, ampak na centimeter natančno postrizeno travico in stekleno poslovno stavbo še pri nas redko vidimo. Pred njo se je sončila ista jata prevoznih sredstev kot pred Mladostjo. K sreči naš rozamobil niti ni mogel zapeljati zraven, saj bi uničil estetski presežek novega kapitalizma. Parkirišča tovarna niti ni premogla, saj je manj kot deset primerkov iz tovarne Zastava, ki jih pri nas komajda še srečamo, našlo mesto ob lokalni cesti.

Na novinarski konferenci, ki je potekala večinoma v srbskem jeziku, smo izvedeli, da je parjenje med Alposom in Fahopom trajalo deset mesecev, poroka oz. 100 % nakup pa se je zgodil novembra 2003. Dopisnika Tanjuga je zanimalo veliko informacij v zvezi s prijateljskimi nameni Alposa. Tako direktor Fahopa kot predstavnik lastnika so bili pri tem dokaj prepričljivi. Izvedeli smo tudi, da je bil lani Fahop ogrožen zaradi nelojalne konkurence ukrajinskih proizvajalcev cevi.

Zaradi hrupa pri ogledu tovarne ni bilo preprosto vleči na ušesa različnim poučenim razlagalcem. Tako tudi nisem bil povsem prepričan o pomislekih iz domačih logov, in sicer, da je vsa finta v kreditu. Prav tako tudi nisem uspel ujeti morebitne razlage o usklajenosti tovarne z določenimi varnostnimi standardi, ampak fantje so se, nekateri s pomočjo morave (med drugim, reka teče blizu Aleksinca, op. p.), zdeli dokaj suvereni v svojih opravilih.

Končno se je začel medijsko najbolj zanimiv del naše ekskurzije. Celotna ekspedicija iz prejšnjih odstavkov se je okrepljena še z županom Aleksinca zbrala v nekakšni sirotišnici. Večina je pričakovala dokaj tragično sceno, kot nam jo prikazujejo npr. prispevki iz kakšnih romunskih otroških hiralnic. Na srečo naših razvajenih dušic je bilo tamkajšnje stanje naravnost idealno. Iz otroških oči je odsevalo pristno navdušenje, kar samo po sebi veliko pove. Trinadstropna vila je bila od zunaj in znotraj vzorno urejena. Seveda je jasno, da so jo zaradi visokega obiska še dodatno popedenali. Da ne bi bili preveč zavedeni, je pripomogel značilen vonj, ki ga srečamo v podobnih ustanovah. V domu, ki je bil zaradi številnih vojnih sirot ustanovljen že leta 1946, za skoraj 60 otrok skrbi presenetljivih 16 zaposlenih, delovanje pa zadnja leta v celoti podpira država. Alpos in Fahop sta domu podarila nekaj tehnoloških in didaktičnih pripomočkov, o vrednosti katerih zaradi narave

institucije odgovorni niso želeli govoriti. Že to jesen naj bi med šentjurskimi osnovnošolci stekla zbiralna akcija igrač za srbske vrstnike. V nekakšni dnevni sobi so otroci pripravili kulturni program, ki je bil kljub ljubkosti nenavadno oster, saj so govorili predvsem o želji po starših in po enakovrednosti v družbi. V zahvalo so otroci pomembnim gostom oz. dobrotnikom podarili risbice in tako je alpoški general prejel Lane moje. Omeniti velja še prigrizek, ki ga je bilo seveda preveč, ampak tako božanskega križanca med pito in sirovim burekom se na ljubljanskih ulicah ne bo nikoli dobilo.

Še zadnja delovna dolžnost je bilo kajpak obedovanje. Ob pravcatem folklornem nastopu kulturnoumetniškega društva, ki se seveda imenuje Fahop, in performansu prave pevačice se je bilo treba zopet prebiti čez enormne količine hrane, ki je bila seveda absolutno jedljiva, čeprav so se skozi izpušne kanale že začele kazati prve posledice prejšnjih obrokov. Zaradi želje po šopingiranju se je od obeh gostiteljev vzelo slovo. Iluzorna pričakovanja, da se bo najljubše postransko opravilo ženske polovice sveta uresničilo, so bila zaman. Nekaj malega nakupovalnih frustracij je bilo moč sprostiti le na bencinski črpalki, ki je bila, čeprav usred ničeg, pravi mali nakupovalni Eldorado, za nakup kakršnega koli srbskega izdelka pa je bilo treba našpičiti oči. Beograd: po deveti večerni uri so trgovine zaprte, knjigarne pa odprte. Balkan? Klic domovine je postajal vse močnejši ...

br

IZJAVA MESECA

»Protokola se moraš držati, predvsem državnega, diplomatskega, ne more te pa tako zbrisati, da nisi več fant iz Šentjurga. Ta duša le pride na dan, čeprav z nožem in vilicami ni najbolj priporočljivo.«

Bogdan Šalej, brazilski poslovnež šentjurskih korenin, v intervjuju za Sobotno prilogo Dela o obnašanju.

FOTO MESECA

Kje je voda?

KRAJEVNA SKUPNOST

ŠENTJUR MESTO

MESTNI TRG 5, 3230 ŠENTJUR

FAX.: (03) 749 27 73

Mestni svet Krajevne skupnosti Šentjur mesto na podlagi 2. člena Statuta Krajevne skupnosti Šentjur mesto ter Pravilnika o priznanjih Krajevne skupnosti Šentjur mesto

o b j a v l j a

RAZPIS ZA PODELITEV PRIZNANJ KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJUR mesto

I.

Priznanja Mesta Šentjur so:

1. Častni meščan Mesta Šentjur
2. Kipec sv. Jurija
3. Listina Mesta Šentjur

II.

Priznanja Mesta Šentjur se podeljujejo posameznikom, skupinam ljudi, podjetjem, zavodom, organizacijam, skupnostim in društvom.

Priznanja Mesta Šentjur se podeljujejo za izjemen prispevek posameznika v času življenja in dela ter na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, športa in humanitarnih ali drugih dejavnosti, ki imajo trajen pomen za razvoj, ugled in promocijo mesta Šentjur.

III.

Naziv Častni meščan Mesta Šentjur (v nadaljevanju: Častni meščan) podeli Mestni svet posamezniku za njegov izjemen uspeh in dosežek v času življenja in dela kakor tudi za njegov izjemen prispevek na področju znanosti, umetnosti, kulture, športa, gospodarstva ter humanitarnih ali drugih dejavnosti, ki imajo trajen pomen za razvoj, ugled in promocijo mesta.

IV.

Kipec Sv. Jurija se podeljuje za izredno življenjsko delo ali za izjemne uspehe in dosežke, ki so pomembni za razvoj in ugled Mesta Šentjur.

IV.

Listina Mesta Šentjur (v nadaljevanju: listina) se podeljuje za izjemne uspehe in dosežke, dosežene v zadnjem obdobju, na gospodarskem, znanstvenem, tehničnem, kulturnem, športnem in drugih področjih ustvarjalnosti dela, ki imajo poseben pomen za razvoj in napredek mesta ter za izkazano požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubnost.

V.

Listina se podeljujejo posameznikom, skupinam ljudi, podjetjem, zavodom, organizacijam, skupnostim in društvom na območju Krajevna skupnosti Šentjur mesto.

Vsi naštetih iz prejšnjega odstavka lahko dajejo tudi pobude za podeljevanje priznanj. Pravico dajati pobude imajo tudi politične stranke ter organi lokalne in državne uprave.

VI.

V predlogu za podelitev morajo biti navedeni naslednji podatki:

- naziv predlagatelja
- naziv priznanja, ki se predlaga
- osnovni podatki o predlaganem:

a). ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče in sredina, kjer je zaposlen, če se predlaga posameznika za podelitev priznanj

b). naziv podjetja, zavoda, organizacije, skupnosti ali društva, število zaposlenih ali članov ter drugi osnovni podatki za podelitev priznanja – obrazložitev oz. utemeljitev, ki mora vsebovati podatke o uspehih in priznanjih, ki jih je dosegel kandidat za dobitnika priznanja.

VII.

Rok za oddajo predlogov za podelitev priznanj Krajevne skupnosti Šentjur mesto traja

do 31. avgusta 2004.

Neutemeljenih ali prepozno vloženi predlogov ne bo možno obravnavati.

VIII.

Priznanja Krajevne skupnosti Šentjur mesto se podeljujejo na svečani prireditvi ob praznovanju krajevnega praznika.

IX.

Predloge s priloženo utemeljitvijo pošljejo predlagatelji na naslov:

» Mestni svet Krajevne skupnosti Šentjur mesto, Mestni trg 5, 3230 ŠENTJUR.«

Mestni svet, Krajevne skupnosti Šentjur mesto
Florjan Cveto ERJAVEC l.r., predsednik

Komisija MS za podelitev priznanj KS Šentjur mesto
Bojana KOŽELJ l.r., predsednica komisije

Prebujač e-grapa

Ne bev ne mev

Na spletnih straneh šentjurske občine smo našli le štiri e-naslove krajevnih skupnosti, za ostale pa smo elektronsko pobarali podžupana, zadolženega za to področje, vendar odgovora nismo prejeli. KS Šentjur mesto in KS Blagovna nista poslali odgovora, KS Šentjur okolica pa ima objavljen napačen e-naslov, kot nam je sporočil strežnik. Podobno je tudi z Ljudsko univerzo Šentjur. Odgovor smo zaman čakali tudi z Območne obrtne zbornice in OŠ Slivnica.

Spodobilo bi se

K seznamu vseh omenjenih spletnih destinacij dodajamo še nekaj tistih, od katerih na spleto nismo mogli izbrskati e-naslova, menimo pa, da bi kaj o sebi lahko rekli tudi na spletu. Poleg aktivnosti oz. pomembnosti je bil kriterij tudi obstoj podobnih organizacij v občinski soseski. To so: Zdravstveni dom, ŠD Šedina, varstveno-delovni center in famozni Club B-52, ki je baje še vedno edini klub na Celjskem za staro in mlado, in Zveza kulturnih organizacij, ki združuje zelo veliko kulturnih društev. Seveda bi na ta seznam teoretično sodil vsakdo.

e-pokopališče

Šentjur premore tudi e-pokopališče, kjer počivajo

Se zatipka ali pa tudi ne

Med brskanjem po šentjurskih straneh smo večkrat naleteli tudi na različne t. i. lapsuse oz. spletne sorodnike tiskarskih škratov, ki so nas včasih nasmejali. Nekateri taki so odraz premajhne skrbnosti spletnih administratorjev in njihovih nadzornikov.

Astronomi so nekoliko skrivnostni: »Ta statut je sprejel ustanovni občni zbor dne ____ in velja takoj«. IRFF ni najbolj všeč šentjurska poštna oznaka: »3232 Šentjur«. Tekmovalni košarkarji bi vse reševali z vrstilnimi števiki: »Šentjurčani so z 10. zmagami in 17. porazi«. Žegarski malonogometniki osvajajo: »lavorike«. Vsaj Upravna enota bi lahko počasi vedela, kako se imenuje ena izmed njenih občin: »Delo opravljamo za 18500 prebivalcev Občine Šentjur pri Celju«. Tudi Malgajevi šolniki učijo krive vere: »3230 Šentjur pri Celju«. Hruševski šolniki imajo povezavo na: »OŠ Frana Malgaja«. Šentjurski občinarji pri splošnih podatkih občine ne navajajo ničesar. Planinci imajo podatek, da se šentjurski župan piše: »Tiselj«. Špuknovci pozivajo, da je treba o njihovem izrednem občnem zboru nujno prebrati zapis, ki ga ni. Športna zveza Šentjur naj bi imela lokacijo na Ulici Miloša Zidanška, čeprav imamo po narodnem heroju imenovano le Cesto.

strani, ki so bile nekoč aktivne. Spomnili pa smo se tudi tistih, ki so že davno odšli v spletna nebesa.

Med nekoč aktivne spadajo strani Astronomskega društva Kosci, pevcev društva Eho, predstaviteni strani Planine ter Kalobja, ki sta bila projekta domačih zanesenjakov, podobno pa je s PD Dramlje.

Med stranmi, ki jih ni več mogoče videti, so strani Študentskega košarkarskega kluba, Balinarskega društva, glasbene skupine Špilferderberji in

Šentjurske sladoledarne

Sonce je končno začelo »tolči« na polno, kar posledično pomeni potrebo po različnih osvežitvah. Eni prisegajo na bazen, drugi na pivo, tretji pa na sladoled. Tokrat maskulinizirana, a zato nič manj sladkosneda ekipa ŠN, se je odločila za kratek izlet med šentjurskimi »ponudniki« sladoleda. Izbrali smo šest lokacij v centru mesta in si na urednikov račun privoščili dve kepici s smetano. Pod drobnogled smo vzeli kakovost in ponudbo sladoleda, dekoracijo porcije, ambient in postrežbo, ceno ...

Hotel Žonta

Vroče dopoldne se je poznalo tudi na verjetno najbolj urejenem šentjurskem gostinskem vrtu. Postrežba je bila urgentna, tako da smo z naročilom celo morali počakati, da se je naša ocenjevalna ekipa konsolidirala. Po posvetu z uslužnim natakarnjem smo se odločili za kombinacijo mlečnih in sadnih okusov. Kaj kmalu so se nam predložile simpatične kupice, ki so bile oblite z mlečno smetano in okrašene »s smrečico«, piškotom in čokoladnim prelivom. Član komisije, ki je testiral sadna okusa, se je nekoliko zmrdoval nad tekočimi kepicami, mlečni okusi pa so navkljub hudi vročini ostali kompaktni do bridkega konca. Sicer pa v Žonti lahko izbirate med sedmimi različnimi okusi proizvajalca Schoeler. Za kepico boste odšteli 150 tolarjev, smetane in dekoracije pa nam tokrat k porciji niso zaračunali. Skratka, pri Žonti pričakovano na nivoju.

Slaščičarna Jana

Nekdanja Tolova prodajalna čevljev se je pred kakšnima dvema letoma pretransformirala v slaščičarno. Usedli smo se na prijeten in urejen pokrit vrt in kaj kmalu nas je postregla prijazno simpatična gospodična. Suvereno je predstavila njihovo dvomestno ponudbo okusov, odločili pa smo se za oreh in rafaelo ter borovnico in jagodo.

Porcija je, oblit z mlečno smetano in dekorirana s čokoladnim prelivom in piškotom, delovala seksi vabljivo, nič drugače pa ni bilo niti pod »fasado«. Okus sladoleda, ki ga Slaščičarna Jana pripravlja

sama, je bil izredno dober, komisija je bila v poznem dopoldnevu tako popolnoma zadovoljna in posladkana. Zadovoljni smo bili tudi z ambientom, ki ga ne motijo niti relativno blizu mimo drveči avtomobili na šentjurski obvoznici. Postrežba je bila poleg že prej omenjene prijaznosti in simpatičnosti tudi relativno hitra in korektna. Za kepico smo odšteli 150, za smetano pa 80 tolarjev po osebi.

Buco

Že skoraj legendarni šentjurski sladoledar, ki ima poleg baze na Kvedrovi še kiosk pred Alposom, svoje proizvode pa »izvažajo« tudi v celjsko Zvezdo, je imel na izbiro deset različnih okusov. Seveda vse klasične, kakšne strašne eksotike pa nismo zasledili. Odločili smo se za jogurt, karamelo in borovnico, žal pa Buco ne premore smetane, tako da smo se zadovoljili s sladkim grehom, ki je pomenil tudi vso dekoracijo, ki je rahlo kapljala čez rob skodelice. No, presenečeni smo bili tudi, ko smo namesto dveh dobili kar štiri kepice (računali so nam samo dve!), ki smo se jih morali lotiti kar z majhnimi plastičnimi žličkami. Slaba točka Bucota je ambient, ki je zelo utesnjen, saj premore tri stisnjene mize, človek pa dobi občutek, da se nahaja sredi pekarnice ali kuhinje. Za »lizanje« je sladoled solidno dober, za posedanje pri Bucotu pa ne smete biti pretirano zahtevni. Prijazna, a rahlo zmedena natakarnica nam je skoraj pozabila dati sicer stiskan račun, s katerega smo razbrali, da kepica domačega Bucotovega sladoleda velja 150 tolarjev.

Resevnin bar

Ne gre ravno za lokacijo, ki bi bila specializirana za sladoled, kljub vsemu pa smo se ob pogledu na zamrzovalno

skrinjo na vrtu bifeja odločili za osvežitev. Izbirate lahko med šestimi bolj ali manj klasičnimi okusi sladoleda ljubljanskih mlekar. Mi smo se odločili za kombinacijo čokolade, vanilije in jagode. Vse skupaj smo s smetano in čokoladnim prelivom

dobili servirano v starinskih, a zato toliko bolj simpatičnih aluminijastih kupicah. Sladoled je bil soliden, slabša (nekoliko grudasta in rastlinska) pa je bila smetana. No, je pa vse skupaj izredno poceni. Za kepico na Resevninem vrtu odštejete samo 110 tolarjev, če si zaželite svoje življenje osladiti še s smetano, pa boste dodali nadaljnjih 30 sitnih. Seveda pa je v to vključen tudi izreden pogled na dogajanje v centru Šentjurja, srečevanje (ne)znancev, nadzorovanje gradnje knjižnice ...

Pivnica Šentjur

Pred kratkim znova na novo odprti šentjurski lokal se sicer bolj nagiba k picam in drugi hrani, s simpatičnega in senčnega vrta pa se lepo vidi tudi zamrzovalna skrinja, v kateri hranijo štiri okuse sladoleda Dolce vita. Na voljo so čokolada, lešnik, stračetela in limona. Natakarnica nam je naš izbor servirala v enakih kupicah, kot smo jih občudovali v Resevninem baru. Smetana je bila sicer rastlinska, a še kar okusna, porcija pa je bila oblit z jagodnim sladkim grehom. Celoten vtis je bil soliden, okolje pivnice je za poletno posedanje tudi ob sladoledu zelo primerno. Za porcijo dveh kepic s smetano smo odšteli 300 tolarjev.

Bohorč

Montirali smo se na vrtu, kjer nas je uglajeni natakarnik s kravato kar kmalu zaznal. Tokrat smo se odločili za sadno varianto. Med sedmimi okusi sladoleda ljubljanskih mlekar smo izbrali jagodo in marelico. V simpatični skodeli je bila še kar lepa količina mlečne smetane in piškot, v katerem je bila zatakajena mini belgijska zastava!? Očitno se vstop v EU pozna tudi na šentjurski ponudbi sladoleda ... Sicer pa komisija ni imela praktično nikakršnih pripomb. Kepici sta bili prijetno kremasti in dokaj naravnega okusa, tudi smetana je bila sveža in okusna. Vse skupaj pa je daleč najceneje v Šentjurju. Kepica vas stane samo 100 tolarjev, porcija smetane pa dodatnih 50.

Sladkosnede

Kartice niso igra

Bančne kartice so se pri nas tako razširile in udomačile, da so s preprostostjo uporabe potrošnike razvadile do te mere, da so pri njihovi uporabi postali izjemno nepredvidni ali vsaj ležerni. Zadnje čase so postale razvpite goljufije z bančnimi avtomati, nevarnosti pa ne prežijo samo tam. Pri ravnanju s karticami velja upoštevati določena pravila, o čemer bolj podrobno pišejo na spletnih straneh Združenja bank Slovenije.

Možnost zlorabe lahko zmanjšate že s podpisom kartice, česar ne stori ogromno potrošnikov, ki mnogokrat ne upoštevajo navodila, da je treba stare kartice uničiti. Najbolj važno pri poslovanju s karticami je, da je nikoli, ampak prav nikoli ne izpustite izpred oči. Raje se naredite malo neumne in prosite prodajalca, če lahko prisostvujete procesiranju kartice, sicer imajo pa resna podjetja že davno prenosne terminale. Še posebej previdni bodite v tujini, saj lahko komplikacije izjemno narastejo.

Skupaj s kartico prejmete tudi osebno številko (PIN). Najbolje je, da si jo zapomnite in uničite ovojnico. Če si je ne morete zapomniti, zapisane številke ne nosite skupaj s kartico, če pa že to počnete, pa na lističu vsaj ne zapisujete, da gre za kartico. Izjemno pozornost namenite, če vas pri vnosu vaše kode morda kdo ne opazuje ali pa je v vas celo uperjena kamera. Nepridipravi se znajo povezati, zato bodite nezaupljivi tudi v navidezno varnih situacijah.

Previdnost velja tudi pri spletnih nakupih, o čemer smo na teh straneh že pisali. Še enkrat poudarjamo, da na spletnih straneh ne vpisujete številke povsod, kjer jo od vas pričakujejo, temveč le takrat, ko ste se odločili za nakup in želite plačati s kartico. Pri nakupih prek spleta posluje s ponudniki, za katere veste, da so verodostojni in imajo zagotovljene minimalne varnostne nastavitve na svojih straneh.

In še za konec: zapišite si telefonsko številko, ki ste jo prejeli od izdajatelja kartice in na katero lahko 24 ur na dan, 365 dni na leto, pokličete in prijavite izgubo ali krajo kartice. V takem primeru prijavo opravite takoj, da bo kartica blokirana. Če sumite, da so vam kartico ukradli, to prijavite najbližji policijski postaji.

Mali oglasi

Poletni komunikacijski tečaj Angleščine za otroke, 30 ur, trajanje tečaja od 9. do 21. avgusta, telefon: 041 311 810

GOSTRAG, Avguštin Vovk s.p., Hotunje 6, 3232 Ponikva, razpisuje štipendijo za višji letnik na šoli za ekonomske tehnike.

Prodajni otroški voziček model B-1523, modre barve, še v garanciji, možen sedeči in ležeči položaj. Tel. 031 505 917

Dekle ali mamica, ki si želiš resne ter poštene trajne zveze in ti zvestoba nekaj pomeni in nisi starejša od 34 let, pokliči 031 836 378.

Nudim **striženje ovc, nego kopit** in podkovske storitve. Tel. 031 692 885.

Posredujemo **resne in poštene zveze za vse** starostne skupine. Žene in dekleta pozor: velika izbira samskih moških vseh starosti za iskreno življenje v dvojce. Ženitna posredovalnica Zupanje. Tel. 031 505 495.

V najem dam dva poslovna prostora (pisarni) v centru Šentjurja. Tel. 041 75 98 16.

Mali oglasi so brezplačni!

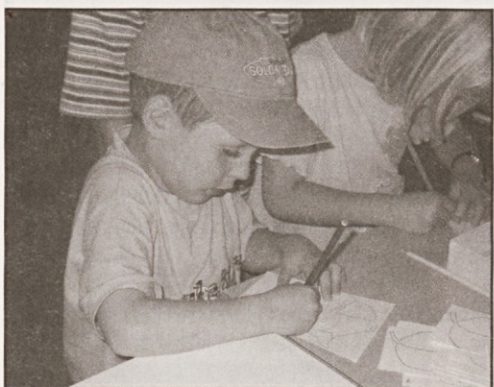
Prebijanje poletnega mrtvila Počitniški ŽIV - ŽAV

Društvo za mednarodno pomoč in prijateljstvo IRFF je že drugo leto zapored organiziralo počitniški Živ – Žav za otroke, ki je tokrat potekal v Kulturnem domu.

Deset prostovoljcev z Laro Žmaher na čelu je pripravljalo program dober mesec. Zadnji teden so vsi malce stisnili zobe, vse »u nulo naštudirali« in predvsem upali, da jim bo tokrat vreme naklonjeno. A glej ga zlomka, tudi letos so se nad prizoriščem (v planu je bil Športni park Šentjur) zgrnili temni oblaki, zato so Smehovci po hitrem postopku Živ – Žav prestavili. In ko smo ravno mislili, da se ob 17. uri ne bo prikazal noben otrok, se je cela gruča mamic in malčkov zagnala v Kulturni dom.

Ob samem vhodu je na obiskovalce prežal nasmejani prostovoljec Luka, ki je otroke spodbujal, naj svoje želje napišejo na velik plakat, ki ga bo klub Smeh poslal županu. V osrčju dogajanja so se odvijale različne ustvarjalne delavnice. Pri stojnici za izdelavo nakita so se veselo posedle nekatere mamice, barvanje modelčkov je bilo daleč največja uspešnica, saj se je tam kar gnetlo otrok, miza s pobarvankami je bila rezervirana za najmlajše obiskovalce, ostali malčki so si krajšali čas pri stojnici z glasbili ali z izdelovanjem

okrasov, nekateri pa niso počeli ničesar. Ob 18. uri je nastopila otroška glasbeno plesna igra »Maček Muri«, v kateri se je predstavila skupina otrok iz Miklavža pri Ormožu. Uro kasneje je bila na programu zabavna predstava v izvedbi družinskega gledališča Kolenc »Kekec – noro do solz in smeha«, kjer so na svoj račun prišli predvsem ljubitelji smeha. Kulturni dom je bil za mlade ustvarjalce odprt do osme ure zvečer, potem pa zaprl svoja vrata.

Vodja projekta Larisa Žmaher je bila izjemno zadovoljna z obiskom in izvedbo: »Zelo sem vesela, da se je odzvalo tako veliko število otrok in staršev. Že drugo leto, lahko rečem tradicionalno, smo organizirali počitniški Živ – Žav. Pobudnik vsega je bila Občina Šentjur, ki je želela, da se med poletnimi počitnicami nekaj organizira za otroke. Zadovoljna sem, da je vsak otrok nekaj našel zase in da so jim bile predstave

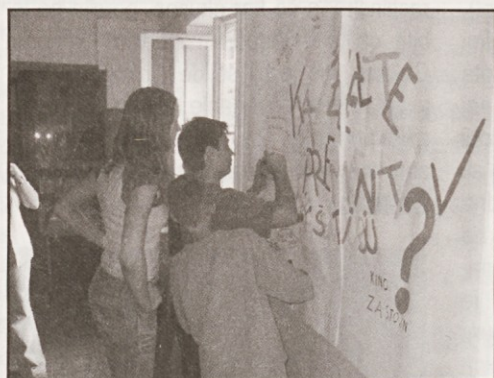
všeč.«

Žan: »Zelo mi je fajn. Všeč so mi delavnice, ker lahko ustvarjamo. Škoda, da nismo zunaj na igrišču, kjer je več prostora. Po moje bi nam bilo lepše. Ja, vem, vreme je nekam čudno. Otroške predstave pa si nisem ogledal.«

Nuša: »Meni je bilo zelo vrede. Na delavnicah sem si naredila verižico in zapestnico. Pobarvala sem tudi nekaj modelčkov. Najbolj mi je bila všeč otroška predstava, ker smo se smejali Kekcu in Rožletu.«
Klemen: »Tudi meni je vrede. Mislim, da bi bilo boljše, če bi bili zunaj na igrišču. Drugače pa pomagam tukaj v dvorani Lari pri postavljanju stojnic. Najbolj mi je bilo fajn to, da sem nekatere otroke nahecal s kuponi za kokice, ki sem jih sam naredil. Itak, da so neveljavni. Sej je bil tisti gospod, ki je prodajal kokice, ful jezen.«
Prostovoljci, katerim se »šefica Lara« zahvaljuje za vložen trud, so: Anja Dominč, Luka Frece, Sara Ojsteršek, Vesna Pavlinek, Nadja Romih, Sabina Štarkel, Petra in Marjetka Štraus, Mojca Zupanc in Nataša Žmaher.

Obenem pa Društvo za mednarodno pomoč in prijateljstvo IRFF poziva vse mlade, ki jim je delo z otroki v veselje, naj se pridružijo.

BM

Sentjursko poletje 2004

Vrhunec z Vesno Pernarčič in Edith Piaf

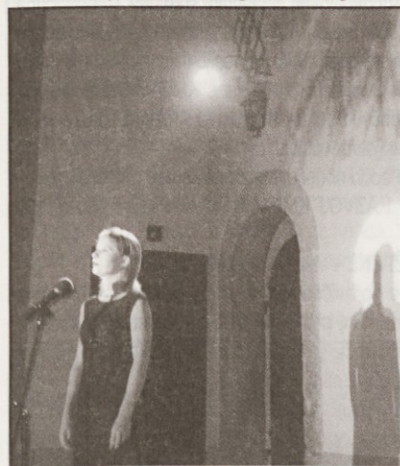
Gledališko glasbena predstava Vesne Pernarčič »Nihče je ne more pozabiti ... ime ji je bilo Piaf, Edith Piaf« je bila zame najprijetnejše presenečenje Šentjurskega poletja. Okrog 100 obiskovalcev, ki je našlo zavetje pod košato lipo na Ipavčevem vrtu, je postalo bogatejše za izjemno doživetje.

Začelo se je z neprijetnim presenečenjem, z nevihto, ne sicer močno, a vendarle mokro, ki je zahtevala polurni zamik. Kar pa je izvajalcem prišlo zelo prav, kajti njihova predstava je lahko polno zaživela le v mraku poletne noči. Nastop Vesne Pernarčič in pianista Jožija Šaleja je bil dobesedno izpiljen do kraja, umestitev na Ipavčev vrt pod lipo mu je samo še dodala piko na i. Vesna Pernarčič je prepričljivo odigrala življenjsko zgodbo slavnega Pariškega vrabčka, znamenito pevko šansonov Piafovo, ki je s svojo nekonvencionalnostjo, neposrednostjo in upornostjo postala večni simbol mnogih mladih generacij. Pred gledalci so prepričljivo zaživeli največji uspehi

slavne pevke, kot da je Ipavčev vrt pariška ulica, Vesna Pernarčič pa prava Edith Piaf. Njen nastop se ne da opisati, treba ga je bilo doživeti. Vključno z izjemnim ambientom Ipavčevega vrta, teme, igre luči in zaščitniške odeje mogočne lipe. Da občinstvo ni z aplavzi odgovorilo burneje, je bolj posledica njegove sestave oziroma umirjenosti kot pomanjkanja navdušenja. Zanimivo je, da imajo prireditve na vrtu Ipavčeve hiše svoje specifično občinstvo, ki se kar precej razlikuje od več ali manj »kronične« ekipe na večerih v knjižnici ali na pevskih in abonmajskih prireditvah v dvorani KD. V prvih vrstah boste tu zaman iskali vplivne občinarje, politike in podobno publiko, našli pa boste ljudi z vse občine, ki jih na drugih prireditvah običajno ni, predvsem tiste

srednjih let in starejše. Kar je verjetno tudi vzrok temu, da ti večeri vendarle minejo povsem brez zunanjega okvira tistega poletnega glamurja, ki ga lahko pričarajo le bolj smeje ženske toalete. Človek bi pričakoval, da bomo na takšnih prireditvah srečali vsaj kanček tistega mestnega, kar

na primer ima ljubljansko poletje, toda naše dame, praviloma v praktičnih toda dolgočasnih hlačah ali hlačnih kostimih, očitno tovrstnih prireditev ne jemljejo za svoje poslanstvo vdihniti nekaj radoživosti šentjurskemu poletju.

F.K.

Nadaljevanje v Žonti

Večer smo v manjši družbi zaključili na vrtu hotela Žonta, kjer sta bili dve steklenici traminca zaslužni za plodno obdelavo šentjurske kulturne in politične scene. Najprej smo se sporekli glede ureditve Ipavčevega vrta. Da ga je treba preurediti in to čimprej, o tem ni bilo razhajanj: manjši amfiteatrski objekt, primeren za komorne prireditve vsekakor, toda ali naj bo obrnjen v stran od lipe in Ipavčeve hiše, kot je Jože Mastnak zagovarjal uradno občinsko usmeritev, ali naj ostane težišče pod lipo, ob vodnjaku in obrnjeno k hiši, kot smo menili drugi trije »arhitekti«? Žal, šentjurska občina nima svojega arhitekta – urbanista, ki bi nosil v glavi celovito podobo kraja, zato se nam prav lahko zgodi, da bo na Ipavčevem vrtu, ko bosta zadevo vzeli v roke občinski gradbenici Ratajeva in Kosijeva, nastalo nekaj grozljivi novi knjižnici podobnega. Druga »traminska« ideja, ki pa že ni več doživela večinskega soglasja, je bila, da bi Ipavčeve kulturne dneve, ki so bili izvoru umeščeni v šentjursko poletno sceno, prestavili v Zgornji trg, na vrt Ipavčeve hiše, v podobne okvire, kot je bil nocojšnji. Potem smo še sprosčeno »urejali« šentjurske kadrovske zadeve, med drugim tudi iskali nove poslanca, direktorja Ljudske univerze in seveda tudi novega župana. Soglasno smo se odločili za človeka, ki bo z obema nogama zasidran v Občini, bo odločal in nosil odgovornost, predvsem pa pozabljal na svoje osebne interese. Ime? Po naslednjem traminskem sestanku pri Žonti.

Množica na Klumpanju

Planina se je zatresla

Prvo julijsko soboto je bila Planina središče šentjurske občine. Tamkajšnji mladinci so izvedli tradicionalno, že peto Klumpanje, ki je na igrišča pred šolo po podatkih organizatorjev pripeljalo kar blizu 3000 ljudi! Čez dan sta potekala turnirja v košarki in odbojki, zvečer pa so se zgodili koncerti. Zabava je trajala skorajda do pol petih zjutraj, obiskovalci pa so popili ogromno tekočine. Se ve, kakšne ... Kljub vsemu hujših izgrediv vendarle ni bilo. Klumpovci v prihodnosti razmišljajo o dvodnevem dogajanju.

Zmagi Skipperju in Klumpu

Rekorden je bil tokrat tudi športni del Klumpanja. Košarkarski turnir trojk je ob skupnem nagradnem skladu 70 tisočakov privabil številne močne ekipe iz šentjurskega območja, pa tudi iz Zreč, Celja in od drugod. Skupaj je nastopilo kar 16 trojk. Dvoboji so trajali do poznega popoldneva, v finalni tekmi pa sta se pomerili ekipa Zreč in moštvo šentjurskega Skipperja, ki je slavilo že na majskih športnih igrah. V dokaj izenačenem boju so zmagali Šentjurčani na čelu s profesionalcem Seidom Hajričem, ki je tako po prvoligaški sceni zaznamoval še šentjursko rekreativno košarko. Ekipo so sestavljali še Peter Gomzej, Branko Recko in Tomi Gomzej, ki so si razdelili 40 tisočakov in prejeli pokal.

Turnirja v odbojki se je letos udeležilo osem mešanih ekip iz Rogaške Slatine, Šmarja, Dramelj, Planine ... Zmaga je ostala v domačih logih, saj so slavili fantje in dekleta Klumpa.

Rekorden obisk

Proti večeru so se na Planino začele zgrinjati množice. »Ocenjujemo, da se je čez cel dan na Klumpanju

zbralo blizu 3000 ljudi. Največ, od 2000 do 2500, jih je seveda bilo zvečer. Veliko mladih se je odločilo tudi za kampiranje za šolo. Našteli smo blizu 70 šotorov. Največ zaslug za to ima nedvomno lepo vreme. Lahko smo zadovoljni, saj smo uspeli prireditve finančno pokriti, čeprav o kakšnem dobičku ni govora. V naši delovni ekipi je bilo 50 ljudi, ki so se zares nagarali. Med deveto zvečer in eno uro zjutraj je bil naval na šanke izredno velik, stočili smo zares ogromno piva,« je povedal predsednik Klumpa Peter Rajh. Cena piva je bila 440 tolarjev, kar je relativno veliko, a ob prostem vstopu še sprejemljivo, večina obiskovalcev pa je »derivate« tako imela s seboj. Neuradno pa naj bi se na šankih vseeno popilo več kot 4000 »porcij« hmeljnega zvarka. Nedvomno še en planinski rekord ...

Koncerti navdušili

Vrhunec, zaradi katerega je tudi prišla večina obiskovalcev, se je pričel ob devetih zvečer. Za začetek so solidno nastopili Reptiles iz Dobja, ki so jih pod odrom bučno spremljali številni njihovi ljubitelji. Nadaljevali so Slon in Sadež, ki po Sloveniji navdušujejo s svojim šaljivim kabaretnim in improvizatorskim slogom. Tokrat so nastopili v razširjeni zasedbi in popolnoma upravičili pričakovanja. Podobno lahko rečemo tudi za MI-2, ki

so na Planini takorekoč tradicionalni, zvesti publiki pa so ekskluzivno predstavili pesem, ki jo bo kmalu moč slišati na radiu.

Vrhunec večera je bil za mnoge nastop Vlada Kreslina, ki je skupaj s svojimi Malimi bogovi na oder stopil šele okrog enih zjutraj, zaradi česar je bilo slišati nekaj pripomb starejših obiskovalcev. Toda legendarni Premurec kljub temu, da nastopa že skoraj na vsaki »pasji procesiji«, ni razočaral. Na Šentjurskem se

foto: Mitja Kamplet

je pojavil po zelo dolgem času, slišali pa smo lahko praktično njegov celoten opus, navdušena publika pa je njegovo ekipo dobesedno priklicala nazaj na oder in si prislužila dodatnih 15 minut Kreslinovih uspešnic. Elvis Jackson so tako prišli na vrsto šele po tretji uri zjutraj. Dan poprej so Novogoričani navdušili publiko v Novem Sadu na velikem festivalu Exit, nič drugače pa ni bilo 24 ur kasneje na Planini. Resda se je struktura obiskovalcev zamenjala, a je še vedno preostala množica pod odrom uprizorila prav divji ples. Vse skupaj je trajalo skoraj do pol petih.

Klumpanje odslej dva dni?

Navkljub velikemu številu ljudi in mnogo popitega alkohola večjih izgrediv in pretepov organizatorji niso zabeležili. Bilo je nekaj manjših iskric in vandalizma, tako so recimo na planinski bencinski postaji neki »žejniki« obiskovalci vdri v hladilnik, a škoda ni bila prevelika.

Seveda klumpovci razmišljajo že o prihodnji prireditvi. Z letošnjo so zagotovo dosegli vrhunec in postavlja se vprašanje, koliko še imajo maneverskega prostora. »Verjetno je bil letošnji obisk zares največ, kar še lahko spravimo na igrišče pred šolo. Nekoliko smo utegnjeni s prostorom in sila težko bomo razširili prizorišče. Toda za razmislek imamo dovolj časa, zagotovo pa bomo Klumpanje skušali postaviti še za stopnico višje. Morda se celo odločimo za dvodnevni festival,« je optimističen Peter Rajh.

Zagotovo je ideja o razširitvi dogajanja na dva dni zelo dobra. V Sloveniji so v zadnjih letih zelo popularni glasbeni festivali (Rock Otočec, Soča, Koupa ...) in zagotovo lahko tukaj iščejo priložnost tudi Planinčani. Klumpanje si je pridobilo dobro ime, prvi vikend po zaključku šolskega leta pa je tudi več kot primeren termin. Pa tudi Planina je, navkljub temu, da nima reke ali jezera, zelo primeren in simpatičen kraj za vikend sprostitve mladih. Konec koncev to dokazuje tudi letošnji obisk kampa.

L. H.

Na podlagi 8. člena Zakona o volilni kampanji (Uradni list RS, št. 62/94, 17/97), 11. člena Odloka o predmetu in pogojih za izvajanje koncesionarne javne službe: Plakatiranje, obešanje transparentov in zastav v Občini Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 2/97) ter 8. člena Statuta občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 40/99, 1/2002) objavlja Občina Šentjur naslednje

POGOJE ZA PRIDOBITEV PRAVICE DO UPORABE PLAKATNIH MEST V ČASU VOLILNE KAMPANJE ZA VOLITVE POSLANCEV V DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE V OBČINI ŠENTJUR

I. Za čas volilne kampanje za volitve poslancev v Državni zbor Republike Slovenije v letu 2004 se na območju Občine Šentjur za nameščanje plakatov z volilno propagandnimi sporočili določajo naslednja brezplačna plakata mesta:

- oglasni steber na Mestnem trgu v Šentjuru,
- oglasni steber pred Kulturnim domom v Šentjuru,
- oglasna mesta oz. na krajevno običajni način v krajevnih skupnostih Občine Šentjur.

Namestitev plakatov je mogoča tudi na samostojnih, enojnih podstavkih (višina do 1,20 m in širine do 1 m) neposredno ob omenjenih plakatnih mestih. Namestitev stoja ne sme ovirati prometa oz. poti za pešce.

Vsak organizator volilne kampanje lahko ima na vsakem od zgoraj navedenih plakatnih mest nameščen po en plakat maksimalnega formata 70 x 90 cm, vendar skupno največ 10 plakatov.

Pri nameščanju plakatov je potrebno spoštovati določila Zakona o volilni kampanji.

II.

Kot dodatna plakata mesta se določijo:

- parc. št. 189 k.o. Šentjur, v Ul. Skladateljev Ipavcev v širini 5 m od roba ceste (pod nasadom kostanjev);
- parc. št. 655/2 k.o. Šentjur v Drofenikovi ulici (zelenica nad pešpotjo in parkiriščem od tržnice do uvoza na parkirišče ter parkiriščem);
- utrjene površine ob oglasnih stebrih, navedenih v točki I. v radiju 5m;
- v ostalih naseljih občine objekti avtobusnih postajališč, kjer se plakatira že sedaj in na zelenicah v širini 2 m ob postajališčih, razen na glavni avtobusni postaji v Šentjuru.

Za plakatiranje na zgoraj navedenih mestih se plača komunalna taksa v skladu z Odlokom o komunalnih taksah (Ur. l. RS, št. 39/97).

Plakatiranje na dodatnih plakatnih mestih je dovoljeno pod naslednjimi pogoji:

- plakati se ne smejo lepiti čez plakate drugih političnih strank;
- plakati naj ne bodo večji od 1 m²;
- plakatiranje na dodatnih plakatnih mestih je dovoljeno na podstavkih, ki ne smejo biti višji kot 1,20 m in širši kot 1 m;
- o načinu postavitve (vrstni red in mikrolokacija) se politične stranke sporazumno dogovorijo;
- politične stranke morajo sporočiti Oddelku

za varstvo okolja in urejanje prostora ter gospodarske javne službe občine Šentjur odgovorno osebo, ki je zadolžena za izvajanje volilne kampanje (organizator volilne kampanje);

- komunalna taksa mora biti plačana pred namestitvijo plakata;
- za izračun komunalne takse morajo organizatorji volilne kampanje Oddelku

za varstvo okolja in urejanje prostora ter gospodarske javne službe prijaviti število in površino plakatov ter navesti, koliko časa bodo plakati nameščeni;

- nameščajo se lahko samo plakati žigosani in podpisani s strani odgovorne osebe Oddelka za varstvo okolja in urejanje prostora ter gospodarske javne službe občine Šentjur, zato je potrebno vse plakate dostaviti pristojni službi pred namestitvijo.

III.

Vsak organizator volilne kampanje se lahko za dodatna plakata mesta na obešankah pod komercialnimi pogoji dogovori s koncesionarjem Madison d.o.o., Žitna ulica 12, 2000 Maribor, tel. 02/ 300 73 70.

IV.

V primerih strganja ali poškodovanja plakata lahko organizator volilne kampanje nalepi nov plakat brez žiga, po predhodni telefonski potrditvi pooblaščenih oseb, ki je navedena na odločbi.

Prepovedano je nameščanje plakatov na drevesa, na objektih vzgojnovarstvenih ustanov in na sakralnih objektih. Prav tako pa ni možno oglaševati na lokacijah za transparente nad cesto v mestu Šentjur.

V.

Plakatiranje zunaj plakatnih mest, določenih v I. in II. točki ter na privatnih zemljiščih in objektih, je dovoljeno s soglasjem lastnika oziroma upravitelja reklamnih tabel, stavb in drugih objektov ter zemljišč, vendar je za te plakate potrebno plačati takso v skladu z omenjenim odlokom.

VI.

Plakate, ki bodo nameščeni v nasprotju z določili teh pogojev, bo odstranila pooblaščenka oseba Občine Šentjur na stroške organizatorja volilne kampanje.

VII.

Organizatorji volilne kampanje morajo najkasneje v 15 dneh po dnevu glasovanja odstraniti svoje plakate iz plakatnih mest in odstraniti tudi dodatna plakata mesta.

VIII.

V primeru nespoštovanja določil teh pogojev bodo kršitelji predlagani Sodniku za prekrške.

Župan Občine Šentjur, Štefan TISEL l.r.

OBČINA ŠENTJUR na podlagi sprejetega Odloka o rebalansu proračuna občine Šentjur za leto 2004 (Ur. l. RS, št. 19/2004) in Pravilnika o dodeljevanju sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva v občini Šentjur (UL RS, št. 76/2002) objavlja

RAZPIS O DODELJEVANJU SREDSTEV ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V OBČINI ŠENTJUR

1. Predmet razpisa je dodeljevanje finančnih sredstev iz proračuna občine Šentjur za leto 2004. Skupna sredstva znašajo 8.200.000,00 sit.

2. Za dodelitev finančnih sredstev lahko zaprosijo fizične osebe, ki imajo registrirano kmetijsko dejavnost (razpolagajo s KMG MID številko) in imajo stalno bivališče v občini Šentjur, ter društva, krožki in združenja, ki delujejo za področje kmetijstva v občini.

3. Finančna sredstva se bodo dodeljevala za naslednje namene:

3.1. OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA v višini 5.000.000,00 SIT

3.1.1. ZAVAROVANJE ŽIVINE v višini 1.000.000 sit.

Sredstva lahko pridobijo upravičenci, ki k vlogi priložijo zavarovalne police za zavarovanje najmanj petih glav živine. Sredstva se dodelijo upravičencem v višini do 25% vrednosti zavarovalne premije oz. do maksimalne višine 150.000 sit na upravičenca.

3.1.2. REGRES ZA OSEMENJEVANJE ŽIVALI v višini 2.500.000 sit.

Osemenitve se regresirajo v višini do 10 % vrednosti stroška osemenitve živali. Regresiranje se izvaja na podlagi računa neposredno veterinarskim postajam in na podlagi zahtevka in dokazil o opravljenih pripravih.

3.1.3. SOFINANCIRANJE KEMIJSKIH ANALIZ ZEMLJE v višini 100.000 sit.

Sofinanciranje znaša do 50% stroškov analize zemlje na podlagi izstavljenega računa instituta, ki je opravil storitev. Prosilci oddajo vloge na Kmetijsko svetovalno službo Šentjur.

Kmetije, ki pa že imajo plačane račune za kemijsko analizo zemlje za leto 2004, oddajo vloge s priloženimi plačanimi računi na občino Šentjur.

3.1.4. REGRES ZA ZDRAVLJENJE ČEBELJIH DRUŽIN v višini 800.000 sit.

Sredstva se uveljavljajo preko čebelarских društev, ki sporočijo natančno število čebeljih družin. Subvencioniranje znaša do 50% upravičenih stroškov.

3.1.5. SOFINANCIRANJE STROŠKA TESTIRANJA ŠKROPILNIC IN PRŠILNIKOV v višini 600.000 sit.

Sofinanciranje poteka na osnovi predloženega računa izvajalca testiranja s priloženim seznamom kmetov, katerim je bilo izvršeno testiranje škropilnic in pršilnikov. Sofinanciranje znaša do 50% upravičenih stroškov.

3.2. IZOBRAŽEVANJE V KMETIJSTVU v višini 3.200.000,00 sit

3.2.1 SOFINANCIRANJE DELOVANJA DRUŠTEV IN NJIHOVIM PROGRAMOV v višini 2.700.000 sit.

Sofinanciranje programov društev in združenj, ki so registrirana in delujejo na področju kmetijstva, poteka na osnovi letnih programov s priloženim poročilom o delu v preteklem letu.

3.2.2. EKOLOŠKO KMETOVANJE v višini 300.000 sit.

Upravičenci morajo biti vključeni v združenje ekoloških kmetijstev. K vlogi priložijo plačane račune za stroške ekološke kontrole v letu 2004. Sofinanciranje znaša do 50% višine računa.

3.2.3. SOFINANCIRANJE RAZISKOVALNIH NALOG NA PODROČJU KMETIJSTVA v višini 200.000 sit.

Sredstva se dodeljujejo na podlagi vloge, ki jo podajo osnovne in srednje šole ter kmetije, ki nudijo svoje zemljišče za opravljanje raziskovalnih nalog z območja občine Šentjur za potrebe ureditve zeliščnih vrtov, sadovnjakov, čebelnjakov, vzorčnih kmetij.

4. Sredstva se dodeljujejo do njihove porabe za posamezne namene.

5. Prosilci bodo o izidu razpisa obveščeni pisno v roku 30-dni dni od poteka roka za oddajo vlog pri vsakem namenu.

6. Interesenti vloge oddajo na občini Šentjur, Mestni trg 10, v oddelku za gospodarske dejavnosti, soba št. 40, ali v vložišču, soba 51 a, do 31. 7. 2004 razen vlog pod točko 3.1.2 in 3.1.3 (delno). Informacije na tel. št. 747 13 89 (Brigita Škoberne).

7. Nepravočasno prispele in nepopolne vloge ne bodo obravnavane.

Župan Občine Šentjur, Štefan TISEL l.r.

Tokrat smo se odpravile na pot v popolni slovenski zasedbi. Naša Korošica Zarja nas je vzela s seboj na pot po Nemčiji. Pa še kako je prišel prav njen avto, saj so tu potovanja z vlakom zelo draga. Kot se zdi, ima Nemčija vedno manj denarja za študente. Če denarja ni, preprosto zaprejo vrata, kot so to ravnokar storili. Stavbo, kjer je več kot trideset računalnikov, so nenadoma zaprli. Tako smo morali poiskati nove »skrite« prostore, kjer imamo dostop do računalnikov, do interneta.

Tokrat je bil v planu Berlin. Zgodaj zjutraj, bila je še tema, smo se odpravile na pot. Ni bilo dolgo, ko nas je pozdravila jutranja zarja. Le-to malokdaj opazimo, zato smo jo občudovale, dokler niso žarki sonca zameglili poglede in obsijali sive ceste.

Najprej smo se ustavile v Potsdamu, kjer je znani park in grad Sanssouci, kar pomeni brez skrbi. To je pariški park Versailles v malem.

Vozile smo po berlinskih ulicah, brez konca. Skupine ljudi, ki vpijejo, pojejo, hodijo sredi cest in zaustavljajo promet. Kolonnenstrasse smo iskale, nihče ni imel pojma, kje je to. Nazadnje smo ustavile in taksist nam je razložil, da smo že tu. V mestu so proslavljali, poleg že osvojene lovorike državnega prvenstva, tokrat pokalno zmago, vneti navijači

nogometnega kluba Werder Bremen.

Rezervirali smo prenočišča v Slovenskem domu, ja, prav se sliši. Poleg je bila cerkev sv. Elizabete. Malo se ogledujem, ko mi že stopi nasproti fant in me ogovori slovensko. Opazil nas je na cesti in bilo mu je jasno, da smo namenjene k njim. Prijeten sprejem, prijetno okolje z dvoriščem, kjer smo po napornih dnevih obsedeli in se počutili kot

doma. Slovenski dom, ki privablja z ugodnimi cenami mlade in starejše popotnike, pa je trdo delo slovenskega duhovnika, znanega po vzdevku Dori, Izidorja Pečovnika. Nasmehjan, pozitiven, ustvarjaljen človek si je ustvaril dobro ime. Ljudje so ga sprejeli in ga imajo radi. V Nemčiji so ljudje hladni, zaprti, starejši pa so nasplošno neprijazni do mladih. Pravi, da mu dela ne zmanjka, saj ga vsepovsod vabijo in včasih je kar obremenjujoče. Tako ima Berlin slovensko Misijo, katere upravitelj je »naš« Dori. V nedeljo na Binkošte, drugi največji praznik za nekatere, smo se udeležile maše v slovenskem jeziku. Cerkev je bila dokaj polna ljudi, ki živijo v Nemčiji, a so po narodnosti Slovenci. S prijetnimi občutki smo se podale v praznično nedeljo. Berlin s skoraj tri milijone in pol prebivalci predstavlja pravo metropolo, ki pa ni kos New Yorku, Londonu, Parizu. Je pa nekaj posebnega. Vzhod in zahod, ki ju je do leta 1989 ločil Berlinski zid, sta zdaj »eno«. Še vedno pa je opazna razlika. Na vzhodu smo si pogledale ostanke zidu, ki so poslikani z grafiti, marsikateri ima globlji, zgodovinski pomen. Tu se zbirajo tudi skupine pankerjev, ki živijo v svojem svetu upornišva. Tudi klošarji imajo tu zavetišče in uživajo ob steklenicah vina, ki ga zaslužijo od turistov.

Zahod pa je zelo moderen, poslovne moderne stavbe bank, Sony-jev center, ki predstavlja razkošen trg z trgovinami, bari, pod eno moderno stekleno streho. Poleg nemškega zveznega parlamenta, Branderburških vrat, je na stotine znamenitosti resnično vrednih ogleda. Doživele smo utrip mesta, tako ponoči kot podnevi. Ravno ta vikend pa se je odvijal Svetovni vikend kulture. Čez cel Berlin se je vila kolona Brazilcev, Idijcev, Japoncev, Indonezijcev ..., ki so v njihovih tipičnih oblačilih plesali in naredili prav žur. Celo naši sosede Hrvati so predstavili narodno nošo in ples.

Sicer pa velja dejstvo, da je svet res majhen. Sedimo pri nekem Turku in jemo kebab, ko pride mimo Kitajka, ki prav tako študira v Marburgu. Njeni starši so prišli na obisk, pa smo se srečali v Berlinu. Stojiva s prijateljico pri semaforju, ko zagledava avto s hrvaško registracijo, spregledava zeleno, še malo čakava, ko se mimo pripelje avto z ljubljansko registracijo. »Svet je res majhen.«

Zadnji dnevi pomladi so tu bolj jesenski, ali pa se je aprilsko vreme raztegnilo na cel letni čas. Vroče dni lahko tu preštejem na prste, bili so res vroči, a to ne upraviči vseh teh dni, ki se spreminjajo iz dneva v dan, iz ure, včasih minute v minuto. Kar pa se je še pomembnega zgodilo v teh dneh, je, da »nas« je prišel obiskat šentjurski košarkaš Kemoplasta Boštjan Kočar. Ja, vsakega Slovenca tu smo zelo veseli, saj naredi domače vzdušje. Tudi njegova punca študira tu in jo je prišel obiskat. Skupaj smo praznovali njen rojstni dan. Poslušali smo v večini slovensko glasbo, vključno z »Oberkreinerjevim Trompetenehom«, tako imenujejo Nemci Avsenikovo Na Golici. Vsi so veselo poživžgavali ob njej. Slavko Avsenik je Slovenijo res popeljal v svet.

Ali Cerkev pri živalih spoštuje božjo zapoved »ne ubijaj«?

V ŠN, z dne 25. maja, sem zasledil ta članek, ki ga je podpisal Stanko Valpatic. Njegovega naslova in tudi Društva za osvoboditev živali nisem našel v registru davčnih števil, zato od vas zahtevam, da ta dopis posredujete omenjenemu društvu.

Tako na začetku vas, Stanko Valpatic, in ostale člane nekega društva, ki naj bi ščitilo živali, vprašam, zakaj se ne vprašate, zakaj »ostali svet« ne spoštuje zapovedi NE UBIJAJ? Zakaj obtožujete le nas, kristjane?

KZ RS in zakoniki drugih držav prepovedujejo ubijanje oziroma določajo, da je uboj kaznivo dejanje. Uboj koga? Človeka ali živali? Dejstvo je, da ni bil še nihče obsojen zaradi zakola (po vaše uboja) živine za potrebe prehranjevanja. Po vegetarijanski in vaši pameti in mišljenju, ki se izluči iz omenjenega članka, ubijamo živali samo kristjani, ker nas katoliški nauk uči, da ne smemo ubijati. Torej po vegetarijanski in vaši logiki država oziroma vlada ne greši, ko po klavnicah (ki niso verske ustanove) ubijajo za prehrano, zakaj tudi države ne obtožite uboja živali v njihovih klavnicah?

V članku se sklicujete na Sveto pismo. Sveda ste izluščili le tiste, ki so vam osebno po volji, pozabili pa ste na naslednja dejstva:

- Jezus in Sveto pismo sta dala Judom navodila, kako naj jedo jagnje za Veliko noč (jejte ga stoje in hitro, z ostrimi začimbami ga jejte ...)

- Ob drugi priliki je Jezus razdelil med ljudi ribe. Ali bi to storil vegetarijanec?

Hkrati, avtor žaljivega članka Valpatic, navajate citate Wagnerja, Wetzla in druge, ali vegetarijanci nimate lastnih stališč, da se morate skrivati za »slavnimi in znanimi« filozofi?

Zelo žaljivo govorite o kristjanih in krščanstvu, skrivate za citati nekaterih »intelektualcev«, ki pravijo »Cerkev je v bistvu sopovzročila pokol živali, to koncentracijsko taborišče, ki traja skozi stoletja« in se pri tem skrivate za nekim bivšim katoliškim duhovnikom, izobčencem iz cerkvenih vrst ...

V nobenem primeru pa se vi in vegetarijanci ne morete sklicevati na Sveto pismo, po katerem naj bi bil tudi Jezus na vaši strani. Jezus je jedel velikonočno jagnje pri zadnji večerji skupaj s svojimi učenci ... Evangelist Luka poroča, da je vstali Jezus dejal, naj mu prinesejo kakšno jed. »Ponudili so mu kos pečene ribe, vzel jo je in jo vprico njih pojedel (Lk 24, 41- 42). Torej je bil kljub temu Jezus vegetarijanec?

... V šoli so me učili, da med živo naravo spadajo tudi rastline. Torej ste tudi vegetarijanci »morilci« žive narave, ali ne? Ali ste pomislili na to? Seveda ne. Saj v lastnem pomilovanju in ozkem gledanju za to nimate niti volje niti želje.

Zahtevam od vas, Stanko Valpatic, da se v naslednji številki ŠN opravičite nam kristjanom, sicer bom prisiljen zahtevati svoje pravice na sodišču. Denarno odškodnino bom z veseljem namenil Karitasu.

Še nakaj besed vam, uredniku ŠN, Francu Kovaču.

Ali novinarji res mislite, da lahko s svojo novinarsko svobodo dopuščate žaljenje velikega dela slovenske in svetovne populacije, nas kristjane? Zakaj se »tako imenovani novinarji« vedno znašate s svojo nesramno »novinarsko svobodo« ravno nad kristjani?

... Ne pozabite tudi na ustavno pravico nas kristjanov, da imamo pravico biti nežaljeni!!!

... Vaše ravnanje in pisanje v omenjeni reviji (ŠN, op.u.) je spodbujanje verske nestrpnosti, kar je prepovedano in kaznivo dejanje!

Od vas, g. Kovač, pa zahtevam, da v bodoče ne dovolite žaljenja nas kristjanov oziroma kagarkoli. Novinarska svoboda je sicer zakonska pravica, vendar se morate vedno vprašati, ali s tem koga ne prizadenete. V tem primeru namreč svoboda enega prizadene drugega, v Sloveniji pa imamo vsi enake pravice. Kako bi vam bilo pri srcu, vam vegetarijancem, če bi vas ozmerjal, kot ste vi nas kristjane? In vam, g. Kovač, kako bi vam bilo pri srcu, če bi vas nekdo tako prizadel?

Nikoli ne naredi ničesar, kar ne želiš, da bi drug naredil tebi!

Robert Tisel, Golobinjek 10

Odgovor urednika

Vesel sem, da se razvija ta polemika, prav nič me pa ne radosti vaša absolutna resnica, s katero ste se je lotili.

Odgovor kajpada prapuščam g. Valpaticu!

F.Kovač

Odgovor g. Robertu Tislu

G. Robert Tisel je v svojem odmevu na naše razmišljanje z naslovom ALI CERKEV PRI ŽIVALIH SPOŠTUJE BOŽJO ZAPOVED "NE UBIJAJ"? med drugim navedel, da je naše pisanje spodbujanje verske nestrpnosti. Zahteva tudi, da se Stanko Valpatic osebno in v imenu Društva za osvoboditev živali in njihove pravice pisno opraviči za žaljive besede kristjanom.

V društvu menimo, da naše razmišljanje ni spodbujanje verske nestrpnosti, prav tako menimo, da nismo s svojim pisanjem nikogar užalili. Če g. Tisel meni, da so naše besede žaljive, naj točno navede, katere so te besede, kajti iz njegovega pisanja sedaj to ni razvidno. Naše razmišljanje temelji na različnih virih, ki so v tekstu navedeni. Grozodejstva nad živalmi, ki so se dogajala v preteklosti in sedaj, le da sedaj v vedno večji meri, so dejstvo, ki ga ni mogoče tajiti. Tudi ni mogoče zanikati, da pri teh grozodejstvih živali nepredstavljivo trpijo. Živali neznansko trpijo in so kruto pobite v klavnicah, na poljih in v gozdovih, pri znanstvenih poskusih in drugje. Proti živalim se vodi prava vojna. Vse to je v nasprotju s peto Božjo zapovedjo "Ne ubijaj", ki je popolnoma jasna. Velja namreč tudi v odnosu do živali, kar pomeni, da tudi živali naj ne bi ubijali in mučili. Kdor je bil kdaj v klavnici in je videl, kaj se tam dogaja, verjetno ne je več mesa. Katoliška cerkev s svojim naukom, ki je bil naveden v spornem tekstu, to ubijanje opravičuje, s čimer ravna v nasprotju z navedeno zapovedjo.

V Sloveniji je katoliška vera najbolj razširjena. Po obstoječih podatkih naj bi bilo več kot polovica prebivalcev Slovenije katolikov. Zato je popolnoma jasno, da v kolikor bi ti sledili peti zapovedi in bi postali vegetarijanci, bi se položaj živali bistveno izboljšal; bili pa bi tudi močan vzgled drugim, tako ateistom kot tudi drugače verujočim. Ateisti nimajo zapovedi "Ne ubijaj" in jim zato vprašanja v tem smislu ni mogoče zastaviti. To je tudi odgovor, zakaj se ukvarjamo s kristjani. Seveda pa velja to vprašanje smiselno tudi vsem drugim veram, ki imajo zapoved "Ne ubijaj". Glede vloge države v ubijanju in mučenju živali pa je potrebno navesti, da je država po ustavi dolžna skrbeti za ohranjanje naravnega bogastva, kar glede na to, da so tudi živali naravno bogastvo, pomeni, da bi se moralo prepovedati vsakršno mučenje in ubijanje živali, tudi za prehrano. Društvo se je o tem že večkrat javno izjasnilo.

G. Tisel tudi navaja, da je Jezus jedel meso in da je razmnožil ribe za ljudi, ter se sprašuje, ali bi to storil "vegetarijanec". V zvezi s pomnožitvijo rib je potrebno navesti, da Jezus ni pomnožil živih rib, temveč mrtve, in da so ljudje jedli mrtve ribe. Kajti, če bi Jezus pomnožil žive ribe, bi ljudi napeljeval k ubijanju živih bitij, s čimer bi sam kršil zapoved "Ne ubijaj". Ker pa je pomnožil mrtve ribe, ki jih ni bilo mogoče več ubiti, se seveda to ni zgodilo (vir: knjiga To je Moja Beseda A in Ω, Univerzalno življenje, str. 350). Glede uživanja mesa oz. uživanja velikonočnega jagnjeta pa odlomek iz že navedene knjige To je Moja Beseda. A in Ω, kjer je Jezus Kristus to pojasnil takole: Niti apostoli niti učenci niso naročili, da naj se zakolje jagnje. Vendar so tako Meni kot apostolom in učencem kot dar ljubezni ponudili kose pripravljenega jagnjeta. Naši bližnji so nas hoteli s tem obdariti, ker bolje niso znali. Blagoslovil sem dar in pričel jesti meso. Moji apostoli in učenci so storili enako kot Jaz. Takoj nato so Mi postavili vprašanje v tem smislu: Mi naj bi vendar prenehali uživati meso. Tako si nam zapovedal. Zdaj si sam zaužil meso.

Moje sem poučil: Človek naj namerno ne ubije nobene živali in tudi ne uživa mesa živali, zaklane za pripravo jedi. Toda če so ljudje, ki so še nevedni, pripravili meso kot hrano in z njo obdarili gosta in mu jo ponudili na gostiji, potem gost naj ne bi odklonil daru. Kajti razlika je, če človek to je iz poželjivosti po mesu ali pa v zahvalo gostitelju za njegov trud.

Vendar naj bi vedni človek, če ima možnost in če dopuščajo zunanje okoliščine in čas, dal gostitelju splošna navodila, vendar naj ga ne poskuša poučiti o nečem boljšem. Ko bo prišel čas, bo tudi gostitelj razumel ta splošna navodila.

K nesebični ljubezni spadata na tem svetu tudi razumevanje in strpnost. Pustite vsakemu človeku svobodno voljo, pa če želi razumeti in sprejeti vaša splošna navodila ali ne. Če ves čas nesebično mislite, govorite in ravnate, potem ostanete v ljubezni, in ljubezen vas bo blagoslovila. Kar vam bodo potem ponudili kot dar ljubezni, je blagoslovljeno. (str. 747, 748)

Nesporno je torej, da je bil Jezus vegetarijanec.

G. Tisel navaja, da se skrivamo za citati nekaterih "intelektualcev" in da nimamo lastnega mnenja. Iz našega teksta, in ne samo iz njega, temveč iz celotnega delovanja društva, je naše mnenje jasno razvidno, smo proti ubijanju in mučenju živali. Citate znanih osebnosti smo navedli zato, da javnost izve, da so mnogi ljudje že prepoznali početje cerkve, ki se nanaša na živali.

Mnogi zdravniki so že ugotovili, da živalska hrana povzroča oz. je soodgovorna za nastanek mnogih civilizacijskih bolezni. V Sloveniji je že več deset zdravnikov vegetarijancev. Trditev, da meso daje življenjsko moč oz. da je neobhodno za življenje, je že zdavnaj ovržena. Mnoge znanstvene raziskave dokazujejo škodljivost uživanja mesa oz. ugotavljajo, da so vegetarijanci bolj zdravi in dlje živijo. V rastlinski hrani so vse sestavine, ki jih potrebuje človek, tudi otroci, za življenje. Uživanje rastlinske hrane tudi ni v nasprotju z Božjim naukom, saj je Bog, to pa piše v Bibliji, rekel: "Glejta, dajem vama vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme. Naj vama bo v hrano. Vsem živalim na zemlji, vsem pticam na nebu, vsemu, kar se giblje po zemlji in ima v sebi življenje, dajem v žive vse zelene rastline." (1 Mz 29,30) Uživanje sadežev oz. rastlin torej ni uničevanje žive narave, kot to piše g. Tisel, saj so npr. sadeži zrastle med drugim tudi zaradi prehrane. Če se jabolko ne poje, zgine, to tudi jasno kaže na njegovo vlogo.

In za konec. Tudi živali imajo dušo, primerno svojemu zavestnemu stanju. Dejstvo, da cerkev trdi, da živali nimajo duše, na to ne vpliva. Kako je v tem pogledu mogoče verjeti nekomu, ki uči zapoved "Ne ubijaj", sam pa uživa meso, ki je proizvod ubijanja? Če bi cerkev priznala, da imajo živali dušo, bi se očitno morala odpovedati uživanju mesa - s tem pa bi se njena družbena moč bistveno zmanjšala.

Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice, Stanko Valpatic, predsednik

ŠENTJUR V ČASU

Poletna gasilska šola na Resevni

Gasilsko društvo Šentjur, ki letos praznuje 120 let delovanja, je organiziralo poletno gasilsko šolo v naravi v planinskem domu na Resevni. Vodil jo je Janez Kukovič.

Letos je bila šola že drugič. Udeleženci so bili mlajši člani gasilskega društva Šentjur v starosti od sedem do trinajst let. Namen šole je bil približati mladim težave, s kakršnimi se srečuje družba ob elementarnih in ekoloških nesrečah in s tem poudariti varovanje in spoštovanje narave.

Novi tednik, 14. 7. 1994

Mandi bo mešano podjetje

V šentjurskem mešanem podjetju Mandi, ki bo začelo poslovati z 1. avgustom, bo razmerje med zasebnim in družbenim kapitalom 52 proti 48 odstotkov v korist zasebnega kapitala.

V tozdu Klavnica Kmetijskega kombinata so se odločili, da bodo del kapitala v mešano podjetje, v katerem bodo opravljali inženiring v kunčereji. Iz tega vidika je možnost, ki nam jo daje nova zakonodaja, primerna in deluje kot izziv na poslovodno strukturo, da se okoristi v smislu čvrstjšega pridobivanja dohodkov tudi z njeno pomočjo, pravi vodja Klavnice Rado Tržan.

Novi tednik, 13. 7. 1989

Šentjurčani niso zadovoljni z delom nekaterih vzgojiteljic

V nekaterih šentjurskih krajevnih skupnostih, predvsem pa v Slivnici, starši niso zadovoljni z delom vzgojiteljic, ker po njihovem mnenju posvečajo več pozornosti enim otrokom kot drugim. V šentjurskem vzgojno varstvenem zavodu to zanikajo in pravijo, da prihaja do pripomb vsako leto v času, ko premeščajo vzgojiteljice iz enega vrtca v drugega. Starši s tem premeščanjem niso zadovoljni, ker menijo, da zaradi prepogostega menjavanja vzgojiteljic trpijo otroci.

Novi tednik, 12. 7. 1984

V Šentjurju nova upravna stavba

Do konca meseca oktobra bodo delavci Ingrada zaključili z delom nove upravne stavbe v Šentjurju. Tako bo torej konec prostorske striske, ki že nekaj let pesti delavce skupščine občine Šentjur.

V novem objektu s 1600 kv. Metri, bodo našli prostor delavci občine, izvršnega sveta, upravnih organov in teritorialne obrambe. V sklopu objekta bo tudi zaklonišče za potrebe blagovnice, ki jo hkrati s tem objektom gradi Gradis.

Celotni stroški, h katerim sodi tudi ureditev zunanjih prostorov in parkirišč, bodo znašali približno 24 milijonov.

Novi tednik, 12. 7. 1979

Slovesnost v Planinski vasi

V nedeljo, 7. julija, je bila v Planinski vasi slovesnost ob odkritju spominske plošče. Letos mineva 30 let odkar se je Okrožni komite OF s svojimi institucijami preselil z Bohorja v Planinsko vas. S to proslavo se je začel niz srečanj, ki jih organizira šentjurska občina ob svojem prazniku. Na slavnosti je govoril prvoborec Ivan Luskar. Poudaril je delež, ki ga je prispevalo Kozjansko k izgonu okupatorja. Omenil je, da še danes fašistične in druge sile segajo po našem ozemlju, kalijo mir in želijo doseči narodno neenotnost. Posebno je poudaril prednosti, ki nam jih nudi nova ustava. Zatem je odkril spominsko ploščo, ki označuje mesto, kamor se je preselil Okrožni komite leta 1944.

Novi tednik, 11. 7. 1974

Odkup ribeza in borovnic

Šentjurski kmetijski kombinat je že začel z odkupom ribeza in borovnic, ki poteka na celotnem občinskem območju. Odkupna cena ribeza je 4 dinarjev, borovnic pa 3.20 dinarjev. Ribez je obrodil precej dobro, vendar ne tako dobro, kot se je pričakovalo. Kljub temu predvidevajo, da ga bodo, na primer, samo na Prevorju do konca sezone, ki bo že tekom tega tedna, odkupili okoli 18 ton.

Posest sv. Heme, prvi vitezi Planinski in o tem, kako se računi včasih ne izidejo

Planina je bila del ozemlja grofice Heme, ki ga je l. 1016 cesar Henrik II. ob poroki podelil njenemu možu Viljemu II., grofu v Brežah in mejnemu grofu v Savinjski krajini. Z Viljemovim umorom 1036 in s smrtjo obeh sinov je rod pred sredo 11. stoletja izumrl. Hema je leta 1043 ustanovila v Krki na Koroškem ženski samostan in mu podarila precej posesti (med drugimi tudi Planino). Salzburški nadškof Gebhard je l. 1072 samostan razpustil in na njegovem mestu v Krki ustanovil prvo škofijo na Koroškem. Planina pa je postala eden od petih

Ortolf dobil še krški fevd Podsredo in s tem postal najmočnejši posavsko-obsotelski vazal krške škofije. Domnevo, da je bil grad zgrajen v zadnji četrtini 12. stoletja oz. po letu 1180, na nek način potrjuje tudi ime planinskega gradu (Montparis, Montpris, Montpreis) v pomenu 'gora slave, časti, nagrade ... Ime priča o popularnosti južnofrancoske dvorske epike med vzhodnoalpskim plemstvom, posebej pri prvih Planinskih. Le-ta pa je šele z nemškimi prevodi in predelavami viteških romanov Chrétiena de Troyes po letu 1170 postala popularna oz. dostopna nemškemu plemstvu, ki je imena iz njih dajalo svojim otrokom in gradovom. Ortolf je razpolagal s številnimi vitezi, ki so bili

6. nadaljevanje

Šentjurski železničarji med NOB

2. nadaljevanje

Janez Vovk, prometnik na postaji v Celju, je po razmeroma hitri izpustitvi iz zapora leta 1942 nadaljeval s svojimi aktivnostmi, zbiral je denar in druge prispevke za OF. Leta 1944 so ga ponovno zaprli, ker so pri

neki kurirki našli njegovo ime, a so ga po enem tednu na intervencijo šefa postaje Scholbeja izpustili. Kazensko je bil premeščen v Friedberg v Avstriji, kjer je ostal do konca februarja 1945.

Leta 1943 je na postaji Celje postal obveščevalec Andrej Centrih z Grobelnega, delavec v tovornem skladišču, ki je informiral terenske aktiviste o morebitnih vojaških transportih. 17. avgusta je odšel v Bračičevo brigado.

Franc Urbajs je po prihodu iz zapora v jeseni leta 1942 bil nekaj časa nesposoben za fizično delo, po nekaj mesecih pa se je s podvojeno zagizenostjo spet lotil ilegalnega delovanja. Čeprav je bil uradno na bolniški, si je med železničarji pridobival nove sodelavce. Koželj, Mulej in Lisec so dnevno poročali na javko v Dramljah o prometu na železnici. Urbajs je bil povezan tudi z Mlinarjem Ferležem, uslužbencem Pušarjem in dr. Svetino, ki je bil julija 1942 tudi med aretiranimi. Sestajali so se pri Korbarju na Kmetijski šoli.

Postopoma so železničarji začeli pripravljati sabotažne akcije. Pri nadzorništvu na Grobelnem je leta 1943 delal Marjan Pogačnik, ki je vzdrževal povezave za odhod železničarjev v partizane. Tako je odšel v partizane Janez Detiček, ki je bil prometnik do junija 1943, po dopustu iz nemške vojske je preko Litije odšel v Kamniško-Zasavski odred. Njegov brat je bil ustreljen kot talec že avgusta 1943, mati in dve sestri pa sta umrli v taborišču.

Na postaji Grobelno sta imela stalne stike z ilegalci kretnika Anton Lisec in Štefan Tkalec ter blagajničarka Regina. Tkalec je maja 1944 odšel v Bračičevo brigado.

Leto 1943 je bilo leto najhujšega okupatorjevega nasilja. V smrt so šle velike skupine talcev, med njimi tudi 29 železničarjev. V zadnjem streljanju v Mariboru, preden so svoje morilsko početje predstavili v Celje, je bil med 44 talci 8. junija ustreljen Franc Pirš, rojen leta 1900 v Lazah, kretnik v Šentjuru. Aretiran je bil 4. maja 1942 in bil zelo mučen v celjskih zaporih. Njegovi žena in hčerka sta umrli v Auschwitzu. 22. julija 1942 so bili v Celju med stotimi talci štirje železničarji: Jože Anderlič, Franc Koprivc, Andrej Selan in Franc Pečar. Anderlič, kretnik na Ponikvi, rojen leta 1883 v Brezjah ob Slomu, je sodeloval zlasti z Maksom Rižnarjem. Bil je izdan. Franc Koprivc, rojen 1908 v Trnovcu, železničar na šentjurski postaji, doma iz Bezovja, je bil artiran 7. julija 1942. Na poslovilnem pismu, ki ga je pisal domačim, je podpisan tudi Franc Pečar.

(Se nadaljuje)

Piše Mihael Bučar, šef postaje Šentjur

'glavnih fevdov' krške škofije, poleg Lemberg-Lengenburcha (Poljčan), Rohitscha (Rogatca), Königsberga (Kunšperka) in Hörberga (Podsrede). Nastanek gradu je povezan z obrambo Posotelja pred Ogrji, kar sta salzburska nadškofija in krška škofija zaupali vazalom oz. ministerialom. Grad je bil verjetno zgrajen v zadnji četrtini 12. stoletja, možno pa je, da je na njegovem mestu stala manjša utrdba ali dvorec že v 11. stoletju.

Prvi znani ministerial oz. posestnik gradu je bil

Ortolf, ki se s planinskim izvornim imenom Ortolfus de Munparis prvič omenja leta 1190 kot priča v zadevah salzburskega nadškofa Adalberta. Sledijo še omembe leta 1192 (Ortolfus de Mvntbaris) in 1199 (Ortolfus de Montparis), prav tako kot priča v zadevah nadškofa. Ortolf je bil začetnik rodu vitezov Planinskih. Pojavi pa se vprašanje o njegovem izvoru. Ortolf je bil verjetno vnuk svobodnega gospoda Hartwika (v virih omenjen 1144-1149) z gradu Katsch pri Murau (Avstrija). Kot salzburski ministerial je verjetno tudi dobil v fevd Planino in tu zgradil grad. Približno v istem času kot Planino je

del grajske posadke. Leta 1213 Ortolf podeli svoji ženi Geburgi (verjetno trušenjsko - dravogradskega rodu) fevd Podsredo. Ortolfova hčerka Herada, ki je bila poročena s Friderikom IV. Ptujskim, je bila posredno preko matere posestnica Podsrede, ni pa bila upravičena do Planine. Planino naj bi kot edini legitimni dedič imena in grba dedoval Ortolfov sin Ulrik in s tem nadaljeval planinski rod in preprečil Ptujskim prevzem njegovih gospostev. Po Ortolfovi smrti po letu 1227 je Ulrik sam prevzel planinsko gospodstvo. Po materini smrti pa bi imel pravico tudi do Podsrede. Ulrik se je pred letom 1239 poročil z Adelhajdo, hčerko Hartnida I. Ptjskega in hkrati nečakinjo sestre Herade. V Ulrikovem zakonu z Adelhajdo ni bilo otrok, tako da je rod Planinskih z Ulrikovo smrtjo izumrl, Ptujskim pa je bila odprta pot do obeh gospostev Planine in Podsrede. Vsaj tako se je zdelo. Po Ulrikovi smrti je Adelhajda Ptjska leta 1241 postala dedinja na Planini, vendar je umrla kmalu po letu 1246. Po njej je dedna pravica pripadala najbližjemu Ulrikovemu sorodniku, torej njegovi sestri Heradi. Ta je imela z Friderikom IV. Ptujskim samo še hčerko Geburgo II. Ker pa je bila Herada leta 1241 že pokojna, sta bila dediča tako po ženi oz. materi kot po stricu Ulriku Friderik IV. in Geburga II. Ptujskim je bila pot do Planine in Podsrede odprta. Vsaj tako se je zdelo. Ključna ovira na poti Ptujskim do Planine in Podsrede pa se je povsem nepričakovano pojavila v osebi Henrika III. Svibenskega.

(se nadaljuje)

Saša Krol

Literatura:

Dušan Kos, Blesk zlate krone. ZRC SAZU Ljubljana 2003

DA NE POZABIMO

Od kmetijskih zadrug do kombinata

Piše: Vinko Jagodič

DE Klavnica

Delovna enota Klavnica je poslovala vedno v neugodnih finančnih, gospodarskih in tehnoloških razmerah, k čemer so prispevala permanetna regijska prizadevanja, kako šentjursko klavnico združiti s celjsko. Odkup živine v domačem okolju je zelo nihal, živino iz lastne proizvodnje so plasirali preko izvoznih podjetij živo ali preko pooblaščenih izvoznih klavnic. Živina iz zasebnega sektorja je bila odvisna od razmer na domačem tržišču. Kmetje so prodajali tistemu, ki je bolje plačal in kršili tudi sklenjeno pogodbo s Kombinatom.

Za dobavo prašičev se je klavnica povezovala z različnimi dobavitelji Slovenije in bližnje Hrvatske, domači odkup po količini in kvaliteti ni zadoščal. Manj je bilo nakupov goveje živine iz drugih predelov.

Maloprodaja se je z razvojem trgovske mreže samopostrežnih trgovin zmanjšala, zaprle so se prodajalne na Ponikvi, v Slivnici, na Planini in drugje. Klavnica se je trudila vključiti v večje sisteme trgovskih in gostinskih podjetij. Še vedno so bili dobre možnosti prodaje svežega mesa ob italijanski meji, čeprav se je s ponudbo iz drugih predelov Jugoslavije povečal pritisk na to trgovsko mrežo. Kombinat je s pomočjo občinskega vodstva iskal nove rešitve. 8. januarja 1969 sta se v Sežani sestala predsednika občinskih skupščin (Evstahij Lazič), vendar tudi to srečanje ni prineslo nič bistvenega. Pomembnejše postajajo povezave med poslovnimi partnerji.

Z prigrisposodarjenimi in združenimi sredstvi so razširili prostore za deponiranje živine, posodobili klavno linijo in vozni park ter uvedli nekatere nove suhomesnate izdelke.

Z direktorjem Karlom Vrečarjem so v upravi Klavnice sodelovali še Jože Zdolšek s Ponikve, Jurij in Terezija Belak iz Dramelj ter tehnična skupina. Medsebojni odnosi so nihali, upravnik je obvladal stroko in zahteval disciplino, v času študija ni imel predmeta samoupravljanje.

DE transport – predelava

V času nastajanja te enote so ji pripadli oba mlini, obrat gradbene dejavnosti in pletilnica šara. Pletenje šara se je kmalu zaključilo,

ker je železarska industrija prešla na drugo tehnologijo.

Mlin Vrbeno je bil posodobljen, upravnik Alojz Novak je širom Banata nabavil rabljeno strojno opremo, s katero so posodobili mletje in povečali količinsko predelavo žit. Pogodbeno se je vezal na mlinsko podjetje Žitar Celje in prenehal z mletjem za potrebe kmetov. Hmeljska sušilnica v Šentjuru je bila uporabljena kot žitno skladišče.

Mlin Šibenik se je specializiral za mletje žit za zamenjavo, upravnik Karel Ferlež je opravljal tudi predelavo ječmena za izdelavo ješprenja, takrat še vedno značilne prehrane za zapornike.

Gradbena skupina je izvajala manjše gradbene posege na gospodarskih in drugih poslovnih objektih Kombinata.

Vozni park se je večal, traktorji so bili razporejeni po obratih lastne proizvodnje in so opravljali tudi storitve zasebnim kmetom. Te potrebe so bile iz leta v leto manjše, saj so si kmetje nabavljali vedno več traktorjev, sedaj že domače proizvodnje »Ferguson« in »Torpedo« iz Reke. Precej traktorjev je prišlo iz uvoza, od avstrijskih Steyerjev do kasnejših poljskih »URSUSOV«.

Potrebe klavnice, mlinov in drugih obratov so zahtevale nakup hladilnikov in težjih tovornjakov, najzahtevnejša in solidno izvedena tovorna vozila, tudi s prikolicami, so vozili širom po državi in inozemstvu šoferji Ernest Zidanski, Albin Rožanc, Franc Bevc in kasneje mnogi drugi. Ni manjkalo ambicij, da se ustanovi za takratne razmere konjunktorno transportno podjetje.

Razširila in opremila se je servisna služba, opravljali so remontno mehanična dela na lastnih traktorjih ter manjša na tovarnjakih ter pričeli s servisiranjem vedno večjega števila kmetijskih traktorjev. Z uvoznikom Ursusa so sklenili ekskluzivno pogodbo servisiranja. Obrat je vodil mehanik Ivan Vodopivec. V okviru enote je poslovala tudi žaga, last Alojza Novaka v Vrbenem, ki jo je kombinat pogodbeno vključil v služnostno dejavnost za lastne potrebe in potrebe kmetov. Privatne žage so bile takrat skrajno omejene. Delovno enoto je do svoje upokojitve vodil Edi Plavštajner.

Študentska kronika

Julijska vročina je kljub obleganju morja in možganom na off ponudila tudi nekaj študentskih dogodkov. Prostorsko smo počitnikovali, izstreljevali Moč inteligence v vesolje, se rockali v raju, se mučili na Pohorju in olepševali Prostor! Avgusta se bomo bazenili ...

@pp75.3230Šentjur
info@skms.net - www.skms.net
@031.404.146

Zgodilo se je:

Od 5.7.-11.7. se je dogajal Počitniški Prostor, kjer so potekali U-partiji (frizbi, žoganje, odbojka, badminton, med dvema ognjema ...), namizne igre, KINO P., kolesarski izlet v neznano in družabni večeri.

8.7. Veliki pok Moči inteligence Srečali so se bralci in ustvarjalci klubskega občasnika, ki se je tokrat lotil glasbe na Šentjurskem. Posebna odposlanca Nase sta na parkirišču za KD izstrelila Moč inteligence 15 v nebo. Večer se je nadaljeval ob jedaci, pijači in noro utrganem plesu ... 9-12.7. so lahko člani ŠKMŠ ceneje uživali na Rock Otočcu, saj je klub subvencioniral 3-dnevne vstopnice

16-18.7. Osmi dolgi pohod čez Pohorje. Deseterica pohodnikov se je iz Slovenj Gradca čez Pohorje podala proti Mariboru. Prvi dan so se »privlekli« do Ribniške koče, drugi dan so osvojili Osankarico, za zaključek pa so se z mariborskega Pohorja spustili v mesto ob Dravi. Tokratna uradna pijača je bila tauzentroža, čevlji in hlače so z nekaj izjemami služili brez žuljev, skupna ležišča pa so se izkazala za zadetek v polno. Zbirajo se že predlogi za deveti dolgi pohod.

26.7. so se v Prostoru pričela VZDRŽEVALNO OLEPŠEVALNA DELA, ki bodo trajala ves teden. Pomoč zaželen!

Prihaja:

7.8. /sobota/ BAZENJENJE! Scena v in ob bazenu ... Zvečer sledi koncert skupin Sušica band, Tadej in playfulness, Dreamwalk, The Flow. Zabavne igre ob spremljavi didžejev. Na bazen in koncert vstop prost! Več informacij in zanimivosti na www.skms.net

Obvestili:

Uradne ure: petki 11-15h v pisarni MS servisa, D. Kvedra 26. Info o ŠKMŠ so še naprej dosegljive vsak delovnik od 11-15h.

Moč inteligence 15: Zadnjo številko klubskega občasnika, katerega rdeča nit je glasba na Šentjurskem, lahko dobite v šentjurski knjižnici, na Mladinskem servisu in v klubskih prostorih. Naročite jo lahko tudi na elektronskem naslovu info@skms.net. Prav tam lahko naročite tudi Šentjursko gverilo kompilacijo, promocijski glasbeni CD s šentjurskimi izvajalci, ki je bil izdan ob tokratni številki našega časopisa.

POPUST:

Pocen na bazen! Dijaki in študentje, ki ste člani ŠKMŠ s stalnim prebivališčem na območju UE Šentjur, lahko tudi letošnje poletje pridobite kupon, ki ga izdamo v delovnem času MS servisa in med uradnimi urami ŠKMŠ, s katerim dobite dnevne vstopnice za 350 sit! (redna cena 700 sit)

Obvestila:

Uradne ure: petki 11-15h v pisarni MS servisa, D. Kvedra 26. Info o ŠKMŠ so še naprej dosegljive vsak delovnik od 11-15h.

Pridružujemo si pravico do dezinformiranja, odpovedovanja, prestavljanja in organizacije novih prireditvev.

BAZENJENJE

7.avgust, v Špornem parku Šentjur

VSTOPNINE NII!

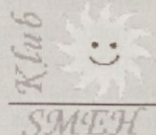
Igrajo: DREAMWALK, THA FLOW, TADEJ IN PLAYFULNES TER SUŠICA BAND

KLUB SMEH:

V času šolski počitnic je Klub Smeh odprt v dopoldanskem času od 10:00-12:00.ure (ustvarjalne delavnice) in popoldan od 17:00-20:00.ure (različne družabne igre).

Lokacija:

Prostor (Kulturni dom Šentjur, zadnji vhod)
Info: 031/234293 (Lara) in www.irff-drustvo.si

Nekaj za osvežitev

Poletje je in v tem času bolj »paše« kaj lahkega, osvežilnega. Sestra Vendelina svetuje nekaj takega in to bi vam tokrat posredovala. Nekateri bodo kaj od naštetega uporabili za večerjo, mnogim bo zadostovalo tudi za kosilo, ostali pa bodo še kaj dodali in bodo imeli pravo kompletno kosilo.

Piščančja solata z zelenjavo

Piščančja prsa skuhamo skupaj s 3 krompirji, 30 dag fižola v stročju in manjšo cvetačo. Zelenjava naj ostane bolj čvrsta. Ohlajeno meso narežemo na rezance, zelenjavo na primerne koščke in prelijemo s polivko. Za polivko prepražimo 12 dag slanine. V lončku razžvrkljamo 4 žlice olja z malo soli, popra in kisa. K temu dodamo prepraženo slanino. S to polivko prelijemo pripravljeno meso in zelenjavo. Dodamo še sesekljan česen, peteršilj in na lističe narezano čebulo.

Namesto piščančjih prsi lahko za to solato uporabimo ostanke pečenke ali drugega mesa.

Mesna solata s paradižniki

Tudi za to solato lahko uporabimo kuhano meso ali pečenko – približno pol kg. Meso narežemo na rezine. Po potrebi ga še malo dosolimo in dolijemo 4 žlice olja. Meso naj bo v tej polivki vsaj pol ure. Medtem skuhamo 4 jajca, jih narežemo na rezine in dodamo k mesu. K mesu dodamo še 4 paradižnike, tudi narezane na rezine, 1 čebulo, 1 strok strtega česna, malo popoprano in prilijemo malo kisa. Vse sestavine narahlo premešamo.

Krokarska solata

Skuhamo pol kg krompirja, ohlajenega olupimo in narežemo na kolobarje. Rabimo še 5 paradižnikov, 2 papriki, 8 kislih kumaric in pol čebule. Zelenjavo narežemo na rezine. Dodamo še 25 dag na rezine narezane šunke ali safalade oz. hrenovke (te pred tem skuhamo). Vse sestavine damo v skledo in prelijemo s prelivom: vzamemo nekaj žlic majoneze, dodamo ji 1 žlico gorčice, malo kisa, sol, poper in nekaj žlic juhe.

Krompirjeva solata s tunino

Skuhamo približno 80 dag krompirja, malo ohlajenega olupimo in narežemo na kolesca. Dve kisli kumarici drobno sesekljamo in jih dodamo krompirju. Večjo konzervo tunine damo v manjšo posodo, jo z vilicami zdrobimo, dodamo ji 2 žlici majoneze, premešamo in z njo prelijemo krompir. Po vrhu dodamo na rezine narezana trdo kuhana jajca, po želji še olive.

Testenine v solati

Skuhamo 25 dag testenin (pazimo, da jih ne skuhamo preveč) in jih odcedimo. Dodali bomo še 25 dag šunke in 15 dag sira. Šunko narežemo na rezine, na rezine narežemo tudi sir, lahko pa ga bolj grobo naribamo. V času rdečih redkvic dodamo nekaj teh narezanih na kolobarje, sicer pa le manjšo kumaro narezano na kocke. Preliv: po 3 žlice majoneze, jogurta, kisa, olja in malo popra zmešamo. V skledo damo testenine, šunko, sir in kumare in prelijemo s pripravljenim prelivom.

Še sadna solata

Izberemo sadje, ki nam je pri roki, ga narežemo na primerne kose, malo pokapljamo z limono, da sadje ne potemni. Naprej pa ravnamo po želji: sadje bolj ali manj sladkamo, mogoče dodamo nekaj kapljic ruma in kot piko na i stepeno smetano ali sladoled.

C.H.

Moda na naših ulicah

Danes je ponudba revij z modno vsebino ogromna, ker je o tem zelo lahko nakladati. Pogledaš malo v tuje revije, ogledaš si nekaj modnih revij na TV ali pa se podaš na katero od njih v bližini, in pišeše. Ker imajo vsake oči svojega malarja, tudi modne smernice, barve in vse, kar sodi k modi, ne prizadenejo vseh enako – nekaterih sploh ne.

Tokrat sem za spremembo sprejela izziv in skušala ugotoviti, koliko mode ali vsaj elegance je na naših domačih cestah, v banki, trgovini, na občini, pri zdravniku, na javnih prireditvah. Nekatere uslužbenke in uslužbenci so urejeni kot iz škatlice, čeprav večini manjka tisto nekaj – modni pridih. O tistih, ki prihajajo v službo v ponošenih hlačah, razvlečenih majicah, pošvedranih čevljih, sploh ne bom izgubljala besed. Kapo dol pred tistimi damami, ki vendar poskušajo slediti modnim smernicam, a bi jih vendarle opozorila, naj se pred odhodom od doma kritično pogledajo v ogledalo in ocenijo, ali morda le ne sili preveč sala izpod modne majčke in ali bele hlače ne odkrivajo tistega, kar bi želele skriti ... Še najbolj zanimiva

skupina so mladi. Njim je tako vse ful fajn in vse jim ful paše. Pa vendar še najbolj zadenejo bistvo modnih zapovedi.

Kaj pa prireditve, večerni javni dogodki? Na monžičnih zabavah pod šotori večerna toaleta ni v navadi, čeprav ni nikoli odveč, bi jo pa vsekakor pričakovala na prireditvah v Ipavčevi hiši, v kulturnem domu in še kje. Toda tudi tu večina sledi formalnemu slogu oblačenja in so naše dame v modnih kreacijah bolj izjeme kot pravilo. Ne bom rekla, da naj ne hodijo na gala prireditve v dolgih hlačah, toda te naj bodo vsaj iz mehko padajočih materialov. Še vedno velja, da naj bi bila vsaka večerna prireditev izziv za ženske, tako kot je to bilo v davnih dvajsetih letih preteklega stoletja. Toda žal modo le nekateri sprejemajo z navdušenjem in ji poskušajo slediti, večini na naših ulicah pa se niti ne sanja, da bi bilo dobro na tem področju nekaj storiti zase.

V. Bertossi

Jezikovni kotiček

Kako govorijo v Dramljah

(Povzetek raziskovalne naloge)

Raziskovalno nalogo sta pripravili učenki Kmetijske in gospodinske šole Šentjur (Šifra: STAR). Intervjuvali sta Leopoldino Zgonec, njeno govorico pa sta zapisali približno takole:

'Nu:o, ti bu:om pa pove:idla, ko še ni:sn ti pove:idla, kak je blu:o, ko sn se opi:ekla. 'J:es sn 'fu:itrala preši:če u Zad:drug, sn joh 'me:ila 'o:sn:deset.Pu:ol pa sn 'no: sobo:to veči:er 'fu:itrala, pa i že blu:o ti:emn, sn ma:gl'a 'lu:č 'me:t, nisl pa 'me:la dru:ge 'lu:či, ko no 'ta:ko, si:i 'ri:ekl lite:ma, pa ni 'me:la neč cili:ndra. 'Puol, mi je pa iz Za:druge prne:s 'i:eden petrole:i 'ta:ko petli:trsko 'kantu, pa je b'la: 'na:fta 'zra: m nali:ta...

Značilnosti drameljskega narečja sta takole opisali:

- onemevanje končnega naglašeneega »o«: ti:emn (temno), svi:etl (svetlo), hit:tr (hitro)
- nenaglašeni »aj« se asimilirajo v »i«: zju:tri (zjutraj), fče:ri (včeraj)
- prednaglasni in izglasni »o« teži k zoževanju. Razvoj »o« v »u« je precej omejen: uba:rve (obrvi), da: mu (domov)

- nekdanji mehki »n« je prešel v »j«: ki se le deloma izgovarja skozi nos: svi: ja (svinja), čre:išje (črešnje)
- »šč« se je asimiliralo v »š«: kle:iše (klešče), ku: šar (kuščar)
- za Šentjur in okolico je značilna maskulinizacija samostalnikov srednjega spola: žela:is (železo), gna: ist (gneздо)
- splošna je feminizacija množinskih srednjih samostalnikov: da:rve (drva), plu:uče (pljuča)

Zaključek: »Ugotovili sva, da se na območju Šentjurja govori srednještajersko narečje, ki ne pozna intonacij. Naglas je jačinski (dinamičen in v vseh besedah enak). To narečje prav tako ne loči kratkih in dolgih naglašanih zlogov, kajti vsi naglašeni zlogi so dolgi. Narečje ni izvedlo nobenih narečnih skrajšanj poudarjenih dolgih samoglasnikov, niti ne narečnega premika poudarka, ki bi lahko privedel do novih kratko poudarjenih zlogov.

Slovenski pregovor pravi: »Vsaka vas ima svoj glas...«. Meniva, da je prav, da se narečje ohranja, vendar le v določenih govornih položajih.«

Na mamicah svet stoji

Za človeka so samo trije dogodki: da se rodi, živi in umre. Ne čuti, ko se rodi, trpi, ko umira, in pozabi živeti.

Značaji, La Bruyere, Jean de, 1654 - 1696)

V celjski porodnišnici so od objave zadnjih podatkov v Šentjurskih novicah rodile naslednje mamice:

- 23. junija: Valerija Leber z Grobelnega – deklico,
- 2. julija: Helena Poljanec s Planine – deklico, 7. julija: Mojca Šolinc iz Šentjurja – deklico,
- 13. julija: Mojca Kolar iz Dramelj – deklico, 15. julija: Natalija Veličkovič iz Šentjurja – deklico,
- 16. julija: Magdalena Kresnik iz Šentjurja – dečka, 17. julija: Katica Bovha iz Loke pri Žusmu – deklico.

Čestitamo!

RAZMIŠLANJA

Če ste že ravno bralno razpoloženi

»Danes vam zaračunajo sam zrak in vodo po elitnih turističnih cenah. In vsaka nemška ali italijanska čistilka je pri naših sosedih bolj dobrodošla kot moj ljubi sodržavljan. Mimogrede, so vam že zrušili tisto počitniško barako?«

Dopust je tista magična beseda, ki razvname vsakega poštenega delovnega državljana. Tistih nekaj ubogih dni, za katere vas delodajalci zvito prepričujejo, da so vam naravnost podarjeni – iz popolnoma altruističnih vzgibov, seveda. Da si napolnite baterije, pravijo, da boste spočiti, zadovoljni delali še naslednje leto za mizerno plačico.

Gospoda, ki se sonči na svojih jahtah, rine v dežele, katerih samo ime vam je včasih čisto neznano – Njim prav nič ne manjka. Drugačen je pogled na kolone vozil, ki so last tako imenovanega srednjega razreda, kako se valijo proti najbližji sosedski mlaki. Dva do tri dni pakiranja prtljage, prtljažniki se šibijo pot težo raznovrstne papice, ki bo nesrečnežem prihranila pohod na iskanje najcenejše gostilne s še vedno prezasoljenimi cenami in pogledi natakarev, za katere se zdi, da jih je ravnokar popadel sam satan. V časih socialističnih sindikalnih počitniških domov je še šlo. Danes vam zaračunajo sam zrak in vodo po elitnih turističnih cenah. In vsaka nemška ali italijanska čistilka je pri naših sosedih bolj dobrodošla kot moj ljubi sodržavljan. Mimogrede, so vam že zrušili tisto počitniško barako? No, baje vsaj morskih psov ni. So pa meduze, kanalizacija in cvetenje, so kandidati za kožnega raka z dopustniško barvo v odtenku kuhane pese v plastičnih natikačih živahnih odtenkov, ki svoj jutraj rezervirani košček plaže ljubosumno varujejo. Ampak morje je pač morje. Njegovi valovi ponoči nesrečno vzdihujejo in hrepenijo po ponovnem srečanju z divjimi osamljenimi globinami, daleč stran od divjih turistov.

Druga kategorija naših dopustnikov so planinci. Pobeg v svežino in relativno samoto gora je najbrž odlična ideja, če izvezamo genialne turiste, ki opravljajo vzpone obuti v sandale in se potem čudijo, ko se znajdejo nekaj metrov nižje z razbito glavo. Vsa priznanja gorskim reševalcem, ki nesrečneže vlečejo nazaj v doline, v bolnišnice in mrtvašnice. Koliko že stane eno reševanje s helikopterjem? Gore so vsekakor mamljive. So izziv, predstavljajo odlično rekreacijo in zagotovljene so bolj ali manj prijetne večerne bolečine v nogah, ko v hladnih nočeh nespečnosti zaradi smrčanja gospoda na skupnih ležiščih vonjate ves napor prejšnjega dne. In imamo še kategorijo toplicarjev. Ti so kar iznajdljivi. Pri nas na srečo mrgoli toplic, ki so že zdavnaj izgubile oznake rezervatov za širane upokojece. In vrli projektanti so se lotili izgradnje čisto spodobnih bazenov in vseh mogočih pritoklin za deco, tako da so družinski dopusti v toplicah postali že pravilo. No, saj res lahko ostane nekaj dopustniških cekinčkov v domovini, pa še potni stroški bodo manjši. Sončni zahodi praviloma niso najbolj romantični, kar je prednost zgoraj omenjenih kategorij, vas pa lahek sen zaziblje prijetna utrujenost od namakanja v zdravilni vodi. Nikakor ne zanemarljivo. Čisto racionalna odločitev, a niti slučajno poceni – če računate na povprečno štiričlansko družino s povprečnimi dohodki.

Obstaja pa še ena kategorija, ki enostavno ostane doma. Hladno pivo v hladilniku, noge v vodi v lavorju (kila morske soli, pa si pričarate efekt morja), zvečer pa kakšen domači raženj.

In se spomnite, kako je biti sam s seboj.

Ja, julij je skrajno nezanimiv mesec, če je človek ne zbrise kam na dopust. Ni kakšnega pomembnega praznika, parlamentarcev ni, da bi nas zabavali s svojimi neinteligentno duhamornimi sporočili (spojič se nam Dimitrij za nove izzive!), le bencin se je podražil, da se ne bi kdo pritoževal, da se nič ne dogaja. Zato pa je mati narava ljubeznivo poslala zemljici domači nekaj naravnih nesreč. V Šentjurju baje še ni bilo toče, pa saj je še čas. Ni bilo niti potresa, a tudi pri tem se nikoli ne ve... Mogoče bo vsaj suša, tako kot lansko leto. Seveda vam ne želim nič podobnega. Ampak če niste nesli s seboj na dopust izvoda Šentjurskih novic, se pa pazite!

Polonca Mastnak

Težave mladih v Dobju

ŠPUKN brez prostora pod »dobjanskim soncem«

V Dobju so tudi mladi želeli obeležiti tamkajšnji občinski praznik, a se je zapletlo. Za prireditev »Mladi za Dobje« imajo v svoji mladinski sobi premalo prostora, zato so jo želeli izvesti v kulturnem domu, a so naleteli na negativen odziv. Prireditev bodo zdaj skušali izvesti avgusta. Pogovarjali smo se z Natalijo Gajšek, ki je pri ŠPUKN zadolžena za kulturo.

Kaj mladi trenutno počnete v Dobju?

Začenjamo s poletnim programom; organizirali bomo nekaj različnih delavnic; orientalske in hip hop plese ter gledališko predstavo oziroma skeč, kjer bomo zainteresirane skušali naučiti nekaj osnov igranja. Zvečer se veliko mladih zbere na igrišču, igra košarko ali badminton, dekleta pa bodo pričela z aerobiko, ki jo bo vodila Simona Jazbec. Vsak večer se tudi dobimo v mladinski sobi, kjer poskušamo dokončati nekatera dela, trenutno je v teku urejanje stranišča. Skušamo združiti družabno s koristnim.

Imate v planu kakšno prireditev ob občinskem prazniku Občine Dobje?

V sklopu občinskega praznika smo hoteli organizirati prireditev »Mladi za Dobje«, ker pa nismo dobili prostora v kulturnem domu, smo se odločili, da prestavimo celotno stvar na konec avgusta. Za občinski praznik bomo imeli kolesarski maraton po Dobju, ki ga bomo zaključili s piknikom.

Kaj je šlo narobe, da prireditev ni dobila prostora pod »dobjanskim soncem«?

V bistvu nič takega. Mogoče je najbolj krivo to, da nismo pravočasno prosili za prostor v kulturnem domu. Čeprav mislim, da bi lahko vseeno izvedli prireditev, le odgovorni bi morali pokazati malo več zanimanja. Pokazalo se je, da si kulturni dom nekateri enostavno lastijo.

Kdo opravlja s kulturnim domom?

Ne vem natančno, vendar imata največ besede pri odločanju župan Salobir in njegova žena.

Se bo tedaj, ko naj bi vi imeli prireditev, sploh kaj dogajalo v kulturnem domu?

Mislím, da nič. Kolikor je znano, želi organizator imeti prostor za »Pokaži kaj znaš«, ki bo v nedeljo. Naša prireditev bi bila v petek.

Se v Dobju samo ŠPUKN srečuje s takšnimi problemi?

Ne, nismo edini. Na negodovanja so naletela tudi nekatera druga društva v Dobju. Vse skupaj je nesmiselno, saj ima kulturni dom zelo kvalitetno opremo, kjer bi se dalo dobro delati, a kaj, ko ne moremo nič.

Je prišlo med vami in Občino do zamer?

Niti ne. Z Občino imamo zelo korekten odnos, veliko nam pomaga Franci Leskovšek. Resnejših sporov med nami ni bilo, le občasna nesoglasja. Marsikdo bi želel, da kulturni dom dobi pravega »gospodarja«, da bi se več dogajalo. Prostor bi lahko vsaj enkrat mesečno, če ne tedensko, zaživel in s tem bi zaživel tudi Dobje.

Kako pa je drugače s kulturnimi prireditvami?

Nazadnje je bila v kulturnem domu izvedena igra »Na kmetih«, ki jo je režirala Jožica Salobir, in bila je dobro obiskana. Trenutno se v ŠPUKN-u dogovarjamo z Jernejem Podgorškom (kitaristom skupine Žurdov) in Tanjo Planko, da bi sredi avgusta imela nastop. Prireditev bo v sklopu ŠPUKN-ovega rojstnega dne. Sama pripravljam skeč, ki bo vezan na prireditev Mladi za Dobje.

Bo ta skeč odgovor na prej omenjeno zavrnjeno prošnjo?

Še ne vem, mogoče. Tema je o študentih, ki gredo iz majhnega kraja študirat v mesto in se radi vračajo v domači kraj.

Se še vedno samo študentje zadržujete v mladinski sobi?

Ne. Čedalje več je tudi tistih malo starejših, ki nas pridejo pogledat, saj je soba namenjena za druženje. B.M.

Poletna noč

»Lu je živahnejša od mene, tudi precej mlajša je. In tu je še dejstvo, da je lezbijka. Čeprav tudi v to nismo povsem prepričani, mi trije namreč. Posebej fant je zelo v dvomih, kar bi prav lahko pripisali na primer moškemu egu.«

Ob osmih zjutraj sem odšla, že več ur sem razmišljala, da bi odšla, ko pa sem imela na trenutke čudne občutke, odkar nisva bili z Lu več sami in je na obisk prišel fant. Morda zaradi ženske rahločutnosti, ki jo moški po krivem zamenjujejo z odvečno zaljubljenostjo. Pogovarjali sva se tedne o njem, pravzaprav sva o njem najprej ogromno časa molčali, ker sva vedeli druga za drugo, se pravi, Lu je bila njegova ljubica in potem sem bila jaz njegova ljubica, in potem tu in tam vsaka malo, nato pa sva se spoznali. Spomnim se tega dneva, mrzlo je bilo in veter je pihal, ona je priskakljala mimo in jaz sem se takoj malo zaljubila vanjo. Misel na to, da bomo prvič v istem prostoru vsi trije, naju je navdajala s prijetnim strahom, ki je psihofizično učinkoval na dva nasprotujoča si načina.

Poletje je in s podočnjaki se opotekam proti domu, skorajda ne čutim nog pod koleni, kot bi šele od kolen navzgor obstajala in lebdela po zraku. Mesto se je medtem prebudilo, in ko takšna hodim, me je sram pred ljudmi, ki so naspani. Pa mi ni žal, nikoli mi ni žal, ker noči so, čeprav ravno tako bliskovito minejo, kakor vse ostalo, svet zase, in so čas zase. Ko se končajo, veš, da imaš še eno ped veselja v laseh, ki so jo drugi izpustili, tudi videti so vsi drugačni, od daleč te spominjajo na včerajšnjo navadnost, ki si ji ubežal z lahkostjo nočne vešče.

Samotno je. Mislim nanju in se sprašujem, le kaj počneta zdaj. Izpili smo vse do zadnje kapljice in že preden sem odšla, nam je zmanjkalo cigaret, tako da sta se najbrž odpravila spat. Ali pa se ljubita, in jaz nimam niti toliko moči - in sploh čisto brez občutkov sem - da bi bila ljubosumna. Nisem ljubosumna, na nek način sem počutim soudeleženo, tudi ko nisem tam, vsaj danes je tako.

Sprva sva bili nervozni, ko je poklical. Pila sem pivo, čeprav mi ni teknilo, in potem viski, ko je že prišel. Poživilo me je in mi ogrelo telo. Ta fant je čisto očitno tako samozadosten, da mi včasih ni jasno, kako to, da sploh pokliče, pride, naredi kakršenkoli gib do človeka. Bil je dobre volje, kar je najbrž pomenilo, da je v tako zelo brezbriznem stanju, kot je lahko le on. Midve pa sva malo zaljubljeni vanj. No, jaz sem, za Lu pa nekako nihče od nas ni prepričan. Pa tudi jaz - kaj pa vem, zadnje čase, kot sem že rekla, nimam sploh nobenih pravih občutkov, le potrebe in hrepenenja, ki so oddaljeni in v zraku in mogoče zgolj nočne variacije sanj brez spanja.

Seveda nama je bilo jasno, da je vsaj pomislil na to, kako fino bi se bilo ljubiti z obema, pa tudi midve sva vsaka zase pomislili, vendar se meni ni zdelo, da bi bilo fino, pač pa v takšnih normalnih okoliščinah praktično nemogoče. Čisto premalo brezmejnega sem in preveč obremenjena s težo nečesa med nami, ki je že samo po sebi večplastno in zmešano. Na primer moje in Lujino prijateljstvo, ki se je začelo z neke vrste seksualno privlačnostjo. To me je takrat zadelo v živo. Nekega lepega jutra sem se prebudila in v polsnu sanjarila njeno kožo in njen dah, pa tisti mačji pogled, ki uroči ljudi, šokira jih, že zaradi kontrasta, ki je med temi očmi in siceršnjo krhkostjo njenega telesa. Velikokrat sem jo zares hotela poljubiti, pa si nisem upala, že premik, ali pa izdih, beseda, so odplaknili subtilnost tega poželenja. Torej, nazadnje so ti trenutki nekako izgubljali na pogostosti in uvidela sem, da se je osamljenost in potreba po nežnosti spremenila v intimno prijateljstvo.

Fant, po drugi strani, je bil moj ljubimec, kot sem že rekla. Trajalo ni bogve kako dolgo, in šele kasneje, mesece za tem, so se iz spominov na spomine in iz nenavadnih okoliščin slučajnih srečanj med nama spet pojavile nekakšne elipse, po katerih sva krožila drug okrog drugega in se tu in tam križala. To so bile zanimive noči, sploh nikakršnega vzorca ni mogoče odkriti, po katerem sem pristala v njegovi sobi. Enkrat, že ne vem več, kako je do tega prišlo, sva se znašla skupaj, vsak zase žalostna, bila sem utrujena in umazana, zato sem si v kopalnici osvežila stopala z mrzlo

vodo. Voda me je popolnoma prevzela in sem šla cela pod tuš in se umivala dolgo z nekim parfumiranim ženskim milom, za katerega sem domnevala, da je od njegove deklice. Na polici ogledala sem naša še žensko mleko za telo ... Nisem si ga takoj želela, vendar mi vsa ta nega ni pustila ne misliti na to. Potem sva se v sobi ure dolgo pogovarjala in nazadnje sem zaspala. Ko sem se zdrnila, je ležal na tleh ob postelji. Pobožala sem ga, dvignil se je, in kmalu zatem sem dobila prvi kačji poljub. Prešel mi je v kri kot hudič in vse do zdaj se ga organsko nisem otrešla. To je ena zgodba, ki ni v ničemer podobna ostalim najinim.

Njena z njim je drugačna, in jaz bi o tem bolj kot ne zgolj ugibala. Vsekakor je najbrž v nekem smislu bolj ljubezenska kot moja, kajti najin dogodek, ki ni bil prvi in ne zadnji, pravzaprav nima posebne zveze z ljubeznijo. Konec koncev sem večino noči prežejala zaradi čisto nepovezanih stvari, ne da bi se tega zavedala; solze so mi polzele po licu, brez hlipanja, stokanja, kar polzele so brez konca in kraja. Katarzično.

Lu je živahnejša od mene, tudi precej mlajša je. In tu je še dejstvo, da je lezbijka. Čeprav tudi v to nismo povsem prepričani, mi trije namreč. Posebej fant je zelo v dvomih, kar bi prav lahko pripisali na primer moškemu egu. Včasih se mi zdi, da ne spadam k njima, k nikomur izmed njiju. Na primer to noč. Zdaj zjutraj, ko sem popolnoma prazna na poti domov, še vedno čutim njen poljub na vratu in še zdaj si lahko priključim nase čutni spomin na njegovo roko na svojem golem trebuhu, pa vendar me je vleklo stran, ko sem hkrati hotela ostati, in zdaj, ko sem se odtrgala, sem utrujeno prazna in olajšano prozorna. Nimam toliko telesa, nimam nič občutkov, samo te misli mi švigajo po nerazumno razmetanemu razumu. Pustila sem ju tam skupaj, ne da bi to onadva hotela in ne da bi to jaz hotela; kar zgodilo se je.

Naše nočno druženje je zdaj videti celo romantično. Kasneje sem slišala njen glas, bil je hrapav, in je rekla: »Zakaj si odšla? Ne morem več biti z njim brez tebe.« V resnici mi je zdaj zmanjkalo besed, kaj naj bi rekla, pač sem odšla, ker mi telo ni velevalo nič drugega. Tudi mislila sem, da pravzaprav hoče biti sama z njim. Pa sem morda to sklepala po sebi. Zaželela sem si, da bi že bil večer, ker dnevna svetloba preveč reže v oči, ki se ves dan le prebujajo. Sem zdaj hotela še eno takšne vrste noč? S fantom in Lu, ki si medsebojno zapletamo

že zapleteno, (kar vsak od nas sicer dojema čisto drugače), pod nekakšnim pristiskom, ki povzroča praznost namesto bolečih streznitev, in blaznost, ko nepredvidljivost in vsi čuti na preži utrudijo duha do konca.

Do večera smo ostali ločeni, potem sva ga vsaka zase klicali, kar se mu je nabrž zdelo več, kot pa je temu v resnici. Tako pač razmišljajo moški - ženski naklonjenosti pripišejo še vse tiste zvezde, ki jih narišemo na nebo, in vendar je naša takoiimenovana zaljubljenost velikokrat le dih življenja, ki zaiskri njihov opustošen šport ljubljenja in ki potem prav tako nenadejano izdihne.

ek

Razvratne muze

Punca in pesnik

*O čem zdaj tuhtaš pod odejo,
ljubimec mili, moj poet?
Pa ne da si potešil žejo,
v kateri gorel si razvnet?*

*V prelepih verzih si opeval,
kako čarobo imam telo;
sva komaj fukati začela,
že vse na tebi je mehko.*

*Hitreje prazniš svoja jajca
kot tintnik, črne sperme poln,
tvoj čok se v pimpeka je zamažal,
ki več ne zrine se v moj rov.*

*A vendar vsi mi govorijo,
da bi prebudil se mrlič,
samo da malo mignem z ritjo,
ki ti jo tukaj devlješ v nič.*

(A. Dalvau, 1825 – 1867)

HOROSKOP

Lev, 23. 7. – 22. 8.

Počutili se boste filantropsko (menda ne boste zdaj šli gledati v slovar?). Napake boste lahko obrnili v lastno korist. Ne pozabite si privoščiti počitek.

ŠN zapik: Ničesar ne boste zamudili, če boste prešpricali dobijanski Pokaži kaj znaš.

Devica, 23. 8. – 22. 9.

Izredno dobro se boste počutili v množici, zato tako tudi načrtujte svoje aktivnosti. V nekem trenutku pustite starejši pameti, da izkaže življenjske izkušnje.

ŠN zapik: Če se še niste uspeli zrniti na listo poslanskih kandidatov, poskusite pri šentjurski LDS ali ZLSD, kjer vas še čakajo.

Tehtnica, 23. 9. – 22. 10.

Običajno je, da s prijatelji delite razvade, vendar vas vsi ne bodo razumeli. Poskusite obdržati »zlobne dečke« na primerni varnostni razdalji.

ŠN zapik: Ne skrbite, če vam gre moderna arhitektura knjižnice na živce. Ste povsem normalni.

Škorpion, 23. 10. – 21. 11.

Iz sanj se boste prebudili v realnost, na katero pa lahko bolj vplivate, kot ste mislili. Popravite vaš način komunikacije in marsikaj bo nenadoma lažje.

ŠN zapik: Če želite nekaj trenutkov preživeti sami s seboj, obiščite novo tartansko atletsko stezo.

Strelec, 22. 11. – 21. 12.

Bodite odprti za novosti, vendar se ne prepustite toku in sledite karavani. Konfliktne zahteve so nekaj običajnega, zato se ne obremenjujte pretirano, ampak poskusite izveliči nekaj zase.

ŠN zapik: Zamislite se, če ste se županu Tislu zjutraj dovolj spoštljivo umaknili s pločnika.

Kozorog, 22. 12. – 19. 1.

Začrtani urnik boste celo nekaj prehiteli in nekatere stvari vam bodo šle še posebej na roko. V vaših rokah bo veliko moči, pa ne samo v fizičnem smislu. Izkoristite priložnost, ampak bodite pravični.

ŠN zapik: Če vas mika vodilno delovno mesto – na Občini je še nekaj prostih delovnih mest svetovalcev direktraja občinske uprave.

Vodnar, 20. 1. – 18. 2.

Ne smete se zadovoljiti s hitrimi in varnimi rešitvami problemov, če imate dovolj časa in prostora, da raziščete vse možnosti. Če potrebujete pomoč, se ne bojte zaprositi zanj, vendar tudi ne pojdite k prvi osebi, ki se vam prikaže na obzorju.

ŠN zapik: Vendar se le potrudite za pozitivno poznanstvo z »neko gospo« na Občini.

Ribi, 19. 2. – 20. 3.

Spopadli se boste s pričakovanji in negotovostjo. Zdelo se vam bo, da vsi govorijo drug jezik, zato se ne ponujajte in ne prevzemajte problemov drugih na svoja pleča.

ŠN zapik: Temeljito preštudirajte Zlatino razvojno strategijo, kajti sicer tudi med vrsticami ne boste našli svoje svetlejše prihodnosti.

Oven, 21. 3. – 19. 4.

Koristilo vam bo, če se nekoliko odmaknete od vrveža in se prepustite le lastnim mislim in naravi. Čeprav veliko veste, delite znanje z drugimi le, če vas za to prosijo.

ŠN zapik: Zlasti se izogibajte polemikam v šentjurskih novicah.

Bik, 20. 4. – 20. 5.

Ne skrivajte svoje glave v pesku kot noj. Imate namreč zelo konkretne razloge, da vidite in ste videni. Pridružite se zabavi in sledite svojim čutom. V vašem kraju se bo zgodilo marsikaj novega.

ŠN zapik: Če se vas tare dolčas, obiščite Dobje. Potem bo doma veliko bolj znošno.

Dvojčka, 21. 5. – 21. 6.

Vaša volja bo močna in tudi selektivna, kar je še bolj važno. Občutljive informacije raje zadržite, saj lahko nehote komu povzročite težko popravljivo škodo.

ŠN zapik: Smrad okrog klavnice naj vas ne moti. Takoj ko bo pritisnil mraz, bo izginil.

Rak, 22. 6. – 22. 7.

Če boste odprte glave in si boste dovolili poslušati tudi koga drugega razen vas samih, boste kmalu prijetno presenečeni. Vaše ambicije še vedno čakajo na izpolnitev. Torej?

ŠN zapik: Zvozili boste. Podobne probleme ima tudi podžupan Artnak. Nerešene.

Življenska forma Luke Novaka

Državni naslov in rekord

22-letni atlet iz Gorice pri Slivnici je v zadnjem obdobju v odlični formi. Na državnem članskem prvenstvu v Velenju je dosegel fantastičen uspeh, saj je postal državni prvak v teku na 400 m in s tem po Ivanu Kukoviču drugi šentjurski atlet z nazivom najboljšega v Sloveniji. Minuli petek je zablestel tudi na mednarodni sceni. Na mitingu v Zagrebu je prav tako v teku na 400 m bil peti, z rezultatom 47,31 pa je postavil tudi osebni rekord.

Sentjurski klub ostal brez dveh košarkaric

Taja in Tjaša zapuščata Sentjur

Preden so dodobra pozdravili poletne dni, so se v ŽKK Šentjur Šmarje spopadli z nekaj kadrovskimi spremembami. Domači kraj zapuščata dve mladinki, dobili so novo trenerko, letošnje priprave za vse selekcije pa bodo v Šmarju.

Po skoraj dvomesečnem zatišju in uganjanju, kdo bo nasledil dosedanjega trenerja Janija Čedeta, ki že deluje v Domžalah, je zgodba končno dobila epilog. Upravni odbor se je na 17. seji odločil in potrdil trenerko za kadetsko in mladinsko ekipo. V novi sezoni bo to delo opravljala Karolina Koželj iz Slovenskih Konjic.

Letošnje priprave za vse selekcije bodo v Šmarju pri Jelšah. Pripravljalno obdobje se bo začelo že pred avgustom. Vse do 16. avgusta, ko se bodo ekipe prvič tudi zbrale, bodo dekleta morala opraviti individualni kondicijski program po navodilih Tatjane Kampuš. Skupne priprave, od 16. do 28. avgusta, bodo izvedene v dveh delih, teden dni skupnih bazičnih priprav v Šmarju in teden dni treningov dvakrat na dan v Šentjurju. Znano je tudi, da svoj matični klub zapuščata dve igralki mladinske ekipe.

Kapetanka Tjaša Vraničar se je odločila, da bo

šolskega leta že opravila nekaj treningov in odigrala dve prijateljski članski tekmi. Sedaj se kondicijsko pripravljam, da bom lažje zdržala klubske priprave, ki se začnejo 28.07. »

Šentjurčanka Tjaša Mlakar se je pridružila ekipi ŽKK Merkur Celje, kjer je že opravila nekaj uvodnih treningov. Z njo smo opravili krajši razgovor.

»V ŽKK Merkur Celje odhajam, ker je že nekaj let na vrhu slovenske ženske košarke. Prestopila sem na podlagi pogodbe, ki sta jo sklenila ŽKK Šentjur – Šmarje in ŽKK Merkur, kjer gre za sodelovanje obeh klubov. Igrala bom za mladinsko ekipo, za člansko pa je vse odvisno od moje igre.«

Zakaj zapuščaš ŽKK Šentjur – Šmarje?

»Zaradi želje po igranju v članski ligi, želim si še več močnejših tekem in predvsem zaradi treningov, ki so tam bistveno bolj intenzivni ter zahtevajo vso zbranost in veliko zavzetost.«

Kakšni spomini te vežejo na Šentjur – Šmarje?

»Svoj prvi klub zapuščam s kar se da najlepšimi spomini. Tu so bili moji prvi koraki, moje prve tekme ... Spomini, ki v meni ostajajo za večno, so mi spodbuda za nadaljnje delo. Hvala pa

Tjaša Vraničar

svojo košarkarsko pot nadaljevala v prestolnici. Za ŠN je povedala: »Odhajam v ljubljanski klub Ježica, ker menim, da so za moje napredovanje potrebne izkušnje s članskimi tekmami. ŽKK Šentjur – Šmarje zapuščam z lepimi spomini, saj sem tu zrasla. Na igralke in okoliščine sem zelo navezana, kar bom zagotovo pogrešala. Selitev v Ljubljano ni edina sprememba, ki me bo doletela, namreč zamenjala bom tudi šolo. Vpisana sem na bežigrasko gimnazijo, živela pa bom v dijaškem domu Šiška. V novem okolju se dobro počutim. Nekaj soigralk poznam od prej, tudi trenerja, ki prav tako trenira reprezentanco, pri kateri sem že dve leti. V Ježici sem ob koncu

Tjaša Mlakar

soigralkam za nepozabna 4 leta.«

Kako predvidevaš, da bo v novem klubu?

»V Merkurju sem začela trenirati sredi maja, tako da sem se že navadila na novo okolje in na sistem dela. Soigralke so me dobro sprejele, saj se z nekaterimi poznam dlje časa. Tudi s trenerjem Borisom Zrinskim se zelo dobro razumem, saj je res dober trener.«

Reprezentanca, ali greste na priprave?

»V reprezentanci se trenutno ne dogaja ničesar, saj se mladinkam ni uspelo uvrstiti na evropsko prvenstvo, tako da imamo letos proste počitnice.«

Hajrić na Poljsko, morda se vrača Škornik

KK Šentjur

alpos KEMO PLAST

www.kksentjur.net

Hajrić 7. avgusta zapuša Šentjur in odhaja k poljski ekipi Anwil Wloclawek. Že prej je Šentjur zapustil Ilija Petrovič, prav mogoče pa je še kakšen odhod. Zaenkrat naj bi se Šentjurčani pogovarjali z organizatorjem igre Simonom Finžgarjem in domačinom Davorinom Škornikom. Konec junija so izvedli občni zbor in podpisali pogodbe s trenerjem Matjažem Tovornikom in pokroviteljema Alposom in Kemoplastom.

Sicer pa bo proračun za letošnjo sezono nekoliko manjši, znašal naj bi 33 milijonov tolarjev. Stroški tekmovalništva so vsako leto višji, še posebej če se bo zares zgodilo, da naj bi tekme sodili trije sodniki. Za igralski kader bo tako namenjenih še manj sredstev, kar pa je sicer vseslovenski trend že kar nekaj let.

Kritik na račun slovenske košarkarske zveze je slišati kar nekaj, saj še vedno ni popolnoma znan tekmovalni sistem za novo sezono, v kateri naj bi slovensko ligo igrala tudi Helios in Slovan, sicer člana Jadranske lige. Po nekaterih variantah naj bi se prvenstvo začelo šele konec oktobra, kar je tudi eden izmed razlogov, da novi-stari trener Matjaž Tovornik konec junija še nima natančnega načrta priprav. Šentjurčani naj bi se v vsakem primeru zbrali neke avgusta, večinoma naj bi trenirali v Šentjurju, za pet dni pa naj bi se podali tudi v Kozje.

Letošnja košarkarska »tržnica« ni pretirano razburljiva. Je pa dokončno jasno, da po Iliji Petroviču šentjursko moštvo zapuša Seid Hajrić, ki je bil lani s povprečjem 18,9 točke in 8,9 skoka na tekmo eden najboljših košarkarjev slovenske lige. Hajrić je sicer imel vseskozi veliko »snubcev«, vmes pa je nekaj časa celo kazalo, da bo ostal v Šentjurju, s katerim je imel še enoletno pogodbo. No, pojavili so se interesi s Poljske, natančneje moštvo Anwila iz Wloclaweka, ki ga vodi slovenski trenerski dvojec Andrej Urlep-David Dedek. S Šentjurčani so se dogovorili okrog odškodnine, Hajrić pa je sredi julija v Ljubljani s Poljaki podpisal triletno pogodbo.

V hotelu Žonta in na šentjurski »sceni« ostaja do 7. avgusta, ko naj bi z zagrebškega letališča odletel novim avanturam naproti.

Prestopni rok se sicer začne 5. avgusta, ostalih novosti pa ni kaj prida. Šentjurja razen Petroviča in Hajrića zaenkrat ni zapustil nihče. No, Šentjurčani se pogovarjajo s 24-letnim in 195 cm visokim branilcem Simonom Finžgarjem, ki je lani igral za Polzele, še prej pa za Bežigrad, za igralno mesto branilca pa naj bi bila še dva kandidata. Še bolj zanimiva je novica, da se po petih letih iz študija v ZDA vrača Davorin Škornik, takorekoč prvi sosed košarkarske dvorane v Hruševcu. Kar 211 cm visok center je vseskozi treniral in igral za univerzo Bucknell (v zadnji sezoni je v 29 tekmah v povprečju dosegal 3,4 točke in imel 2,8 skoka na tekmo), zdaj pa naj bi ostal v Evropi oziroma Sloveniji. Je mogoče, da v prihodnji sezoni zaigra za matični klub? Zaenkrat klub in Škornik še niso opravili pogovorov, nedvomno pa bi njegova vrnitev pomenila veliko okrepitev in tudi atrakcijo za gledalce. Za centrsko mesto je še vedno kandidat tudi Dario Livajić.

L. H.

Športne notičke

Novak prvak, Ratajeva

tretja

Za šentjurske atlete je bilo državno člansko prvenstvo v Velenju izjemno uspešno. Kot podrobno poročamo, je Luka Novak postal državni prvak v teku na 400 metrov, na stopničke se je povzpela tudi Martina Ratej, ki je v ženskem metu kopja osvojila tretje mesto. Luka Novak je odlično tekel tudi na 200 metrov, kjer je bil z osebnim rekordom četrti, isto mesto pa je prav tako s klubskim rekordom osvojila šentjurska štafeta 4x400 metrov v postavi Luka Novak, Rok Novak, Urban Novak in Davor Košec.

Na mladinskem državnem prvenstvu na Ravnah na Koroškem so šentjurski atleti dosegli devet osebnih rekordov, štafeta 4x300 in 4x400 m je bila šesta oziroma sedma, Davor Košec pa je v teku na 300 m med posamezniki osvojil prav tako sedmo mesto.

Denis Drapić svetovni prvak

Denis Drapić, član Taekwondo kluba Ahac, je na svetovnem mladinskem prvenstvu v Italiji osvojil 1. mesto v kategoriji do 52 kg. Mladi borec, sicer sin nekoč enega najboljših slovenskih tekvandojevcov Vahida Drapića, zdaj trenerja šentjurskega kluba, je marca prejel tudi priznanje šentjurske športne zveze za talentirane športnike.

Mali nogomet

Občinska liga je čez poletje »na počitnicah«, konec junija pa sta bila v naših koncih dva turnirja. Prevorski športniki so počastili dan državnosti, kateremu na čast se je za žogo podilo osem ekip, zmaga pa je odšla v Jurklošter. V Šedini pri Dramljah se je tradicionalnega turnirja domačega športnega društva udeležilo 12 ekip. Zmaga je odšla v daljni Kamnik, druga je bila ekipa Makol, tretji pa so bili domačini.

Blatnik, Radič, Ulaga in Kolar s šentjurskimi nogometaši

Sredi julija so šentjurski nogometaši začeli s pripravami na celjsko medobčinsko ligo, ki se bo začela 28. avgusta. Moštvo vodi Damjan Romih, ki je še vedno tudi aktivni igralec, dres velenjskega Rudarja pa je zamenjal za dres nekega avstrijskega amaterskega ligaša. Okrepilo se je tudi šentjursko moštvo, ki je zdaj verjetno prvi favoriti za napredovanje v tretjo ligo. V Šentjur se je po dolgih letih vrnil član uspešnega drugoligaškega moštva iz 90. let Goran Radič, z nogometom je znova pričel Peter Kolar s Planine, najbolj odmevni okrepitevi pa sta zagotovo Gregor Blatnik in Nenad Ulaga. Oba sta bila nekoč člana prve postave celjskega Publikuma, Blatnik pa je bil v najboljših letih celo blizu dresa slovenske reprezentance.

Mladi šentjurski košarkarji so aktivni Tudi med počitnicami košarka

Poletno zatišje vlada tudi v Košarkarskem klubu Šentjur. Prvi trener mlajših selekcij Dejan Mihevc je odpotoval v ZDA na zaslužen počitek, nekateri njegovi varovanci pa se že pridno pripravljajo za novo sezono.

Na košarkarski tabor za mlade igralce, ki ga vsako leto pripravlja Košarkarska zveza Slovenije, letos že sedmič v Postojni, so se odpravili štirje fantje iz vrst KK Šentjur; Grega Mavrin, Tadej Jug, Nejc Golob in ptujčan Timi Lubaj. Mladi člani našega kluba so poskušali svoje znanje maksimalno izpiliti ter se srečali z nekaterimi znanimi imeni slovenske košarke. Nadebudneže je prišla pozdravit kopica znanih slovenskih košarkarjev, med drugim tudi bivši član našega prvotligaša Rado Trifunović, trenerja Aleš Pipan in Sašo Filipovski, ter profesionalni košarkar, tudi reprezentant, ki igra v ameriški NBA ligi, Rašo Nesterović.

Konec junija se je odvil tudi turnir ulične košarke. Tokratno srečanje se je odvijalo pred velenjskim Intersparom, ki je privabil zajetno število gledalcev, ki so prišli spodbujati svoje favorite. Turnirja so se udeležili tudi naši mladinci v postavi Sandi Čebular, Sebastjan Germek, Dani Polenek in Milan Sebič. Fantje niso imeli prehude konkurence in pometli so prav z vsemi nasprotniki. Zasedli so prvo mesto in se urstili na finalni turnir.

BM

RENAULT

4 LETNA BREZPLAČNA GARANCIJA NA RAZLIČNIH MODELIH RENAULT

IZKORISTITE TEHNO BONUS do 600.000 SIT

Clio s klimo že od 1.980.000 SIT

UGODNA PONUDBA SALONSKIH VOZIL:
LAGUNA, MEGANE 1,9 dCi 5v
in SCENIC 1,5 dCi

Ponudba velja ob nakupu po sistemu RENAULT FINANCIARANJE!

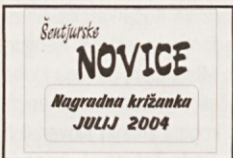
ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici
tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Kredit • Kredit na položnice • Leasing • Staro za novo • Staro za staro

SLOVARČEK: OSMI ŽIDOVSKI MESEC - IJAR

Nagrade za junijsko križanko podeljuje Trgovina pri Wiharju, Leon Selič. »Bonifikacijo« v višini 2000 SIT prejmejo: Hrovatič Franci iz Gorice, Milica Tovornik z Botričnice in Polona Senica s Planine.

Silvester Lah

Se vozi Rop po deželi na zadnjem sedežu svojega BMWja. Na cesto prileti svinja. Voznik ni mogel pravočasno ustaviti in jo je zbil.

„Ah, kaj pa vem, šel sem v vas in rekel ljudem: Pozdravljeni, jaz sem Ropov voznik, povozil sem prasca!“

Babica je imela 3 vnuke, ki je niso imeli preveč radi. Zato se babica odloči narediti preizkus, da vidi koliko jim pomeni. Nekega dne gre ob reki s prvim vnukom

"Ne vem, sine, mamica je pospravljala."

Kakšna je razlika med Severino in Cro-netom? Severina dobro vleče tudi na morju.

Bazen Šentjur

Nekateri so za vodo

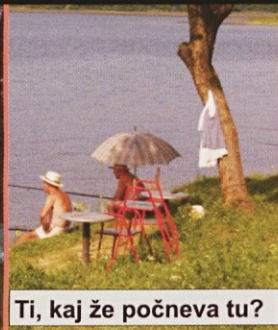

Drugi pa za kaj močnejšega

Slivniško jezero

Počiva jezero v tihoti!

Ti, kaj že počneva tu?

Klumpanje

Dovolj sva stara!

Vrt Ipavčeve hiše

Poletni iziv s Prevorja

Na Mestnem trgu

Pa se prepoznajte! Pokličite "Šentjurčana"!

TUŠ

Kjer dobre stvari stanejo manj

že 15 let

Praznujte z nami!

**1+1
GRATIS**

En izdelek v akciji kupite + enega vam podarimo.

Deit

* Multivitamin,
Kolinska, 1,5 l

219.⁹⁰

Posebna ponudba velja za trgovine TUŠ in franšizne prodajalne TUŠ od 28. 07. do 10. 08. 2004 oziroma do razprodaje akcijskih zalog v tem terminu in ne velja za Drogerije TUŠ.

Jani AVT

- avtokleparstvo
- avtoličarstvo
- prodaja rabljenih vozil

**UGODNO
PREPISI VOZIL**

tel.: 03 749 10 00, fax: 03 749 10 01,
gsm: 041 627 924, gsm: 031 627 924

Celje - skladišče

D-Per
18/2004

5000014263,7

COBISS

BT - BIRO

- računovodstvo in knjigovodstvo

- tajniška in pisarniška dela
- tipkanje seminarskih nalog

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

- KLIMATSKE NAPRAVE
- MONTAŽA - SERVIS

PANASONIC
GORENJE
ECOAIR

AIRMET
MATRIX
ARISTON

**KLIMA NAPRAVA /hlajenje-gretje/
2.6 kW, z montažo že od 109.900.- sit**

SUPERMARKET Jagros d.o.o.

JAGER

Šentjur

Olje ZVEZDA
1 liter, steklenica
239,00

Pomarančni sok HEY-HO,
1 liter
99,90

50% CENEJE

Kis za vlaganje KISEK, 3 L
249,90

LUX shower gel, 250 ml
199,00

Oranža FRUTTO 2 L
129,90

Posoda INOX 12-dela
4.999,00